

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2239**z dnia 15 grudnia 2021 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przemysłowych stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 21 października 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii niektórych stalowych wież wiatrowych („SWT” lub „produkt objęty dochodzeniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”, „Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 9 września 2020 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów wież wiatrowych („skarżący” lub „EWTA” – European Wind Tower Association). Skargę złożono w imieniu unijnego przemysłu stalowych wież wiatrowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony i uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin, znanych użytkowników i importerów o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (4) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. W marcu 2021 r. Komisja przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z trzema użytkownikami.
- (5) W swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania chińska organizacja przemysłowa China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products (Chińska Izba Przemysłowa ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych – „CCCME”) stwierdziła, że skarżący nie przedstawił streszczenia informacji poufnych wykorzystanych w skardze, w szczególności w odniesieniu do załączników 2.1–2.4 do skargi. Według CCCME nadmierne wykorzystanie danych poufnych uniemożliwiło stronie zrozumienie sytuacji w okresie objętym dochodzeniem. Strona powtórzyła te argumenty w swoich uwagach oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego po etapie tymczasowym.
- (6) Komisja zauważyła, że w odnośnych załącznikach skarżący oznaczył jako poufne wyłącznie informacje dotyczące przedsiębiorstw, takie jak obrót, zysk, wielkość produkcji i sprzedaży każdego przedsiębiorstwa, które dostarczyło dane do przygotowania skargi. Zagregowane dane liczbowe dla każdego wskaźnika zostały przedstawione w otwartej wersji skargi. W przeciwieństwie do twierdzeń CCCME informacje zawarte w otwartej wersji skargi były zatem

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 351 z 21.10.2020, s. 8).

wystarczające, aby CCCME mogła przedstawić szczegółowe uwagi dotyczące obliczenia marginesu szkody w skardze. W odpowiedzi na uwagi CCCME EWTA stwierdziło również, że podawanie szczegółowych informacji na temat indywidualnych wyników przedsiębiorstw w okresie badanym, nawet zindeksowanych, jest sprzeczne z interesem producentów unijnych ⁽³⁾. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

1.3. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.3.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w kontekście analizy poprzedzającej wszczęcie dochodzenia, mając również na uwadze ich położenie geograficzne. Próba obejmowała trzech producentów unijnych z siedzibą w dwóch różnych państwach członkowskich, odpowiadających za niemal 38 % szacunkowej unijnej wielkości sprzedaży i produkcji produktu podobnego w Unii na etapie wszczęcia postępowania. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Żadna ze stron nie przedstawiła uwag.
- (9) Tymczasową próbę składającą się z trzech producentów unijnych uznano zatem za reprezentatywną dla przemysłu unijnego i potwierdzono ją jako ostateczną próbę.
- (10) CCCME oraz stowarzyszenie na rzecz energii wiatrowej w Europie WindEurope zakwestionowały reprezentatywność skarżących ze znacznym opóźnieniem względem terminu zgłaszania uwag do próby producentów unijnych. Uwagi przedstawione przez obie strony nie mogły zmienić decyzji w sprawie próby producentów unijnych i zostały odrzucone.

1.3.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (11) Po wszczęciu postępowania jedna ze stron, co do której istnieje domniemanie, że jest importerem niepowiązanym, przedstawiła informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu i zgodziła się na włączenie jej do próby. Okazało się, że strona ta należy do grupy, której podstawowe interesy są równoważne z interesami użytkownika SWT. W związku z tym Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. Nie przedstawiono żadnych uwag do tej decyzji.

1.3.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Chinach

- (12) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (13) Siedmiu producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Tylko sześciu z nich wywoziło stalowe wieże wiatrowe do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Tymczasowa próba składała się z następujących przedsiębiorstw: Chengxi Shipyard Co., Ltd. („Chengxi Shipyard”), CS WIND China Co., Ltd. („CS Wind”) oraz Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd. („Suzhou Titan”). Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (14) Jeden współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi dotyczące wstępnego doboru próby. Przedsiębiorstwo Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd. („Penglai Dajin”) wystąpiło z wnioskiem o włączenie go do próby i stwierdziło, że tymczasowa próba nie była reprezentatywna z kilku powodów. Po pierwsze, przedsiębiorstwo twierdziło, że próba nie była reprezentatywna pod względem geograficznym, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą znajdowały się w prowincji Jiangsu. Po drugie, Penglai Dajin zwróciło uwagę, że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą jest przedsiębiorstwem państwowym, a drugie jest spółką zależną przedsiębiorstwa

⁽³⁾ Dokument o nr ref. t21.003247.

zagranicznego. Po trzecie, przedsiębiorstwo to argumentowało, że w przeciwieństwie do niektórych objętych próbą producentów eksportujących o skomplikowanej strukturze grupowej może ono zostać właściwie zbadane w dostępnym czasie. Penglai Dajin stwierdziło również, że dwaj objęci próbą producenci eksportujący nie byli reprezentatywni pod względem produkcji, ponieważ produkowali wyłącznie wieże stalowe o dużej średnicy.

- (15) Komisja podkreśliła, że zgodnie z przepisami art. 17 rozporządzenia podstawowego, tymczasowa próba obejmowała przedsiębiorstwa o największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, które można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Ponadto przedsiębiorstwo Penglai Dajin nie przedstawiło żadnych istotnych powodów, dla których miałyby zastąpić któregokolwiek z objętych próbą producentów eksportujących. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek Penglai Dajin i zatwierdziła próbę.
- (16) Wkrótce potem jeden z objętych próbą producentów eksportujących, przedsiębiorstwo CS Wind, wycofał się ze współpracy. Komisja przyjęła do wiadomości tę decyzję i poinformowała przedsiębiorstwo o swoim zamiarze ustalenia potencjalnych cel antydumpingowych dla tego przedsiębiorstwa zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponadto Komisja poinformowała Misję Chińskiej Republiki Ludowej o zaistniałej sytuacji.
- (17) Następnie Komisja uzupełniła próbę producentów eksportujących, dodając do niej przedsiębiorstwo Penglai Dajin, które było drugim co do wielkości wywozu przedsiębiorstwem współpracującym i które mogło zostać zbadane w rozsądnym zakresie, biorąc pod uwagę terminy.

1.4. Indywidualne badanie

- (18) Początkowo czterech producentów eksportujących w ChRL, którzy odesłali formularze kontroli wyrywkowej, złożyło wnioski o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusze online ⁽⁴⁾. Ogłaszając skład próby, Komisja poinformowała producentów eksportujących, którzy nie zostali objęci próbą, o konieczności udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jeżeli chcą oni zostać objęci indywidualnym badaniem. Żadne z przedsiębiorstw nie dostarczyło jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym nie przyznano możliwości indywidualnego badania.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach

- (19) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (20) W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła w internecie kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów niepowiązanych, użytkowników i producentów eksportujących ⁽⁵⁾. W zawiadomieniu o wszczęciu poinformowano zainteresowane strony o miejscu udostępnienia kwestionariuszy, jak również o tym, kiedy Komisja ogłosiła dobór próby lub swoją decyzję o odstąpieniu od kontroli wyrywkowej.
- (21) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą producentów eksportujących oraz od trzech objętych próbą producentów unijnych oraz dwóch użytkowników. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że w odniesieniu do wszelkich potencjalnych ustaleń dotyczących istnienia znaczących zakłóceń zamierza zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (22) Z uwagi na trwającą pandemię COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych na podstawie z art. 16 rozporządzenia podstawowego. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe informacji przesłanych przez strony, aby dokonać ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2488.

⁽⁵⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2488.

⁽⁶⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

- (23) Komisja zgromadziła wszelkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw lub stron:

Producenci unijni i ich stowarzyszenie

— GRI Renewable Industries S.L., Madryt, Hiszpania

— Welcon A/S, Give, Dania

— Windar Renovables S.L, Avilés, Hiszpania

— EWTA, Bruksela, Belgia

Użytkownicy

— GE Wind Energy GmbH, Salzbergen, Niemcy

— Vestas Wind Systems A/S, Aarhus N, Dania i przedsiębiorstwa powiązane („Vestas”)

Producenci eksportujący w ChRL

— Chengxi Shipyard Co., Ltd., miasto Jiangyin i powiązany z nim producent krajowy CSSC Guangxi Shipbuilding & Offshore Engineering Co., Ltd., miasto Qinzhou

— Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd., Penglai i powiązany z nim producent krajowy Liaoning Dajin Heavy Industry Corporation, Fuxin

— Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd., miasto Taicang i powiązani z nim producenci krajowi Baotou Titan Wind Power Energy Equipment Co., Ltd., Baotou Rare Earth High-tech Zone oraz Heze Titan New Energy Equipment Co.,Ltd., miasto Heze.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (24) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.7. Niewprowadzanie środków tymczasowych

- (25) Na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego termin wprowadzenia środków tymczasowych ustalono na dzień 18 czerwca 2021 r. Dnia 21 maja 2021 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych.
- (26) W dniu 18 czerwca 2021 r. Komisja potwierdziła swoją decyzję o niewprowadzaniu środków tymczasowych i umożliwiła zainteresowanym stronom przedstawienie dodatkowych informacji lub złożenie wyjaśnień. CCCME wystąpiła z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego i przedstawiła uwagi. Uwagi i wnioski przedstawione podczas posiedzenia wyjaśniającego i w oświadczeniu dotyczącym tego posiedzenia zostały odpowiednio uwzględnione w odpowiednich sekcjach niniejszego rozporządzenia.
- (27) Ponieważ nie nałożono żadnych tymczasowych środków antydumpingowych, nie dokonano również żadnej rejestracji przywozu.

1.8. Dalsze postępowanie

- (28) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Po poczynieniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.
- (29) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych wież wiatrowych pochodzących z Chin („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ostatecznego ujawnienia ustaleń.
- (30) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, również umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. W dniu 23 września 2021 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem EWTA. W dniu 27 września 2021 r. odbyły się posiedzenia wyjaśniające z udziałem CCCME i Suzhou Titan.

- (31) Po ostatecznym ujawnieniu i podczas wspomnianego wyżej posiedzenia wyjaśniającego przed służbami Komisji CCCME powtórzyła swój zarzut streszczony w motywie 5 powyżej, że EWTA nadmiernie stosowała informacje poufne. Zarzuty te odnosiły się nie tylko do informacji zawartych w skardze, ale również do informacji dostarczonych zainteresowanym stronom po ostatecznym ujawnieniu. W odniesieniu do tego ostatniego CCCME i Suzhou Titan stwierdziły w szczególności, że w ujawnionych producentom eksportującym obliczeniach dotyczących zniżania cen brakowało wystarczających szczegółów dotyczących obliczania ceny docelowej. Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard przedstawiło podobne uwagi. Komisja dokonała przeglądu ujawnionych danych i chociaż ze względu na poufność nie można było podać dokładnych cen docelowych przemysłu Unii w podziale na rodzaj produktu, tego samego dnia dostarczyła trzem objętym próbą producentom eksportującym dodatkowe ujawnienie ustaleń na temat obliczeń podjęcia cenowego i zniżania cen.
- (32) Niezależnie od powyższego CCCME i Suzhou Titan wystąpiły o interwencję rzecznika praw stron w związku z: (i) faktem, że ich zdaniem Komisja powinna lepiej sprawdzać niektóre dane dotyczące przemysłu Unii (kwestia ta została omówiona w motywie 307), (ii) tym, że chciałyby poznać opinię rzecznika praw stron na temat źródła, z którego Komisja korzystała przy ustalaniu chińskich cen importowych SWT (kwestia poruszona w motywach 317–318), (iii) rozbieżnościami stwierdzonymi przy porównywaniu ze sobą trzech oświadczeń skarżącego (kwestia poruszona w motywach 306 i 307) oraz (iv) dużymi różnicami między marginesami dumpingu i szkody (kwestia poruszona w motywach 292–295). W dniu 14 października 2021 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron, podczas którego Komisja wyjaśniła te kwestie. Rzecznik praw stron stwierdził, że nie doszło do naruszenia prawa do obrony.
- (33) Po ostatecznym ujawnieniu EWTA stwierdziło, że problemy proceduralne w dochodzeniu zaszkodziły prawu skarżących do obrony oraz ich zdolności do oceny i ustosunkowania się do oświadczeń chińskich eksporterów i użytkowników. Według EWTA w toku dochodzenia chińscy eksporterzy i inne zainteresowane strony w nadmiernym stopniu wykorzystywały informacje poufne, a ponadto konsekwentnie nie przedstawiali streszczeń swoich poufnych oświadczeń. Miało to uniemożliwić skarżącym dokonanie oceny i przedstawienie istotnych uwag na temat odnośnych danych i zarzutów, co stanowiłoby naruszenie ich prawa do rzetelnego postępowania sądowego.
- (34) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ nie został on poparty dalszymi dowodami. Ponadto Komisja zauważyła, że wszystkie informacje przekazane jako wrażliwe zostały również przekazane do akt jawnych, jeżeli ich ujawnienie nie naruszało interesów strony przekazującej w zakresie poufności.
- (35) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu.
- (36) Po ostatecznym ujawnieniu szereg stron stwierdziło, że Komisja powinna zawiesić środki zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Skarżący i szereg producentów unijnych sprzeciwili się jakiegokolwiek zawieszeniu środków. Komisja potwierdziła otrzymanie informacji dostarczonych przez te strony i przypomniała im, że jeżeli Komisja uzna to za stosowne, może podjąć decyzję o zawieszeniu środków w przypadku, gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że skutek zawieszenia szkoda nie powinna wystąpić ponownie, oraz gdy leży to w interesie Unii.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (37) Po dokonaniu przeglądu opisu produktu zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu oraz w celu uniknięcia wszelkich nieporozumień ze strony krajowych organów celnych Komisja uznała za stosowne nieznacznie zmienić opis produktu opublikowany w zawiadomieniu o wszczęciu. Zmiany te nie wymagały zmiany zawiadomienia i nie miały wpływu na zainteresowane strony w postępowaniu. Zmiany te zostały przedstawione poniżej kursywą.

- (38) Produktem objętym postępowaniem są niektóre przemysłowe wieże wiatrowe ze stali, nawet zwężające się, oraz ich sekcje ⁽⁷⁾, nawet zmontowane, nawet z osadzoną sekcją fundamentów wieży, nawet połączone z gondolami lub łopatom wirnika, i które są zaprojektowane tak, by możliwe było zamontowanie na nich gondoli i łopat wirnika stosowanych w turbinach wiatrowych zdolnych do wytwarzania energii elektrycznej – na lądzie lub na wodach przybrzeżnych – o mocy co najmniej 1,00 megawata (MW) i o minimalnej wysokości wynoszącej 50 metrów, mierzonej od podstawy wieży do spodu gondoli (tj. do miejsca, gdzie górna część wieży łączy się z gondolą) po zakończeniu montażu („SWT”), pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodami CN ex 7308 20 00 (kod TARIC 7308 20 00 11) i ex 7308 90 98 (kod TARIC 7308 90 98 11) oraz w przypadku przywozu jako części turbiny wiatrowej obecnie objęte kodami CN ex 8502 31 00 (kody TARIC 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85) („produkt objęty postępowaniem”).

2.2. Produkt podobny

- (39) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
  - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (40) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (41) Vestas wystąpiło o wyłączenie większych stalowych wież wiatrowych, uzasadniając to tym, że przemysł Unii posiada moce produkcyjne głównie w zakresie mniejszych wież ⁽⁸⁾.
- (42) Komisja uznała podstawy tego wniosku za nieuzasadnione, ponieważ ogólnie przemysł Unii dysponuje zdolnościami produkcyjnymi w zakresie wszystkich wymaganych rozmiarów SWT, nawet jeśli nie wszyscy unijni producenci SWT wytwarzają te same rozmiary. Komisja ustaliła również, że wszystkie stalowe wieże wiatrowe, niezależnie od ich wielkości i miejsca przywozu, mają te same cechy pod względem podstawowych właściwości fizycznych i technicznych, ich końcowego przeznaczenia i zamienności. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie.
- (43) CCCME stwierdziła, że ze względu na różnorodność w zakresie produktu produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii nie mogą być uznawane za produkty podobne. Po ostatecznym ujawnieniu CCCME wystąpiła o zawężenie zakresu produktu ze względu na istniejące w Unii zróżnicowane przepisy i dotacje dla wysokich i niskich wież oraz spodziewany wzrost wysokości SWT. CCCME nie przedstawiła żadnych dowodów na to, jakie modele wież powinny być wyłączone, ani na to, jakie cechy techniczne wież powinny być jej zdaniem wyłączone.
- (44) Powyższy argument zostaje odrzucony. Komisja zauważyła, że w ramach jednej grupy produktów naturalne jest istnienie różnych modeli lub typów. Przy obliczaniu podcięcia cenowego, zaniżania cen i dumpingu taka różnorodność produktu i wynikające z niej różnice w kosztach produkcji i cenach są w pełni uwzględniane przez numer kontrolny produktu. Jak wspomniano w sekcji 2.2, Komisja ustaliła, że wszystkie stalowe wieże wiatrowe mają te same cechy pod względem podstawowych właściwości fizycznych i technicznych, ich końcowego przeznaczenia i zamienności, które są istotnymi czynnikami przy określaniu produktu objętego postępowaniem.

⁽⁷⁾ Sekcja wieży wiatrowej wykonana jest z konstrukcji stalowych i blach stalowych wygiętych w kształt walca lub stożka i zespawanych razem (lub połączonych w inny sposób) tak, by tworzyły stalową skorupę, nawet powleczoną, wykończoną lub pomalowaną, bez względu na obróbkę lub sposób wytwarzania. Do sekcji wieży wiatrowej mogą, lecz nie muszą być przymocowane kołnierze, drzwi, a także wewnętrzne lub zewnętrzne elementy wyposażenia (np. podłoga/podesty, drabiny, windy, elektryczne skrzynki przyłączeniowe, okablowanie elektryczne, przewody, zespół przewodów gondoli generatora, oświetlenie wewnętrzne, narzędzia i szafki do przechowywania).

⁽⁸⁾ Nr referencyjny t21.001369.

3. DUMPING

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (45) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (46) W związku z tym w celu zgromadzenia danych niezbędnych do możliwego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do dostarczenia informacji dotyczących czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji SWT. Pięciu producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.
- (47) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Ponadto, w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Od rządu ChRL nie otrzymano w terminie żadnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w Chinach znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (48) Producenci eksportujący Chengxi Shipyard i Suzhou Titan, jak również organizacja przemysłowa CCCME przedstawili uwagi na temat zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w swoich uwagach do pierwszej noty dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej na dzień 1 grudnia 2020 r. Podmioty te powtórzyły swoje argumenty w uwagach do drugiej noty dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z dnia 8 kwietnia 2021 r. Uwagi te zostały należycie uwzględnione w sekcji 3.2.1 niniejszego rozporządzenia.
- (49) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia.
- (50) W dniu 1 grudnia 2020 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony w nocie („pierwsza nota”) ⁽⁹⁾ o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej. W nocie tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja określiła szereg możliwych reprezentatywnych krajów, mianowicie Meksyk, Republikę Południowej Afryki i Turcję. Komisja otrzymała uwagi dotyczące pierwszej noty od dwóch objętych próbą producentów eksportujących, Chengxi Shipyard ⁽¹⁰⁾ i Suzhou Titan ⁽¹¹⁾, CCCME ⁽¹²⁾ oraz użytkownika Vestas ⁽¹³⁾. Uwagi te uwzględniono w drugiej nocie dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej, a ponadto streszczono w sekcji 3.2.2 niniejszego rozporządzenia.
- (51) W dniu 8 kwietnia 2021 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony w drugiej nocie („druga nota”) ⁽¹⁴⁾ o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej, oraz o tym, że za najbardziej reprezentatywny kraj uznano Meksyk. Poinformowała ona również zainteresowane strony, że określili koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie informacji dostępnych dla przedsiębiorstw Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. oraz Speco Wind Power, S.A. de C.V., producentów w reprezentatywnym kraju. Komisja otrzymała uwagi do drugiej noty od Chengxi Shipyard ⁽¹⁵⁾, Suzhou Titan ⁽¹⁶⁾ i CCCME ⁽¹⁷⁾. Uwagi te omówiono w sekcji 3.2.2 niniejszego rozporządzenia.

⁽⁹⁾ Nr referencyjny t20.007979.

⁽¹⁰⁾ Nr referencyjny t20.008738.

⁽¹¹⁾ Nr referencyjny t20.008722.

⁽¹²⁾ Nr referencyjny t20.008655.

⁽¹³⁾ Nr referencyjny t21.002365.

⁽¹⁴⁾ Nr referencyjny t21.003189.

⁽¹⁵⁾ Nr referencyjny t21.003476.

⁽¹⁶⁾ Nr referencyjny t21.003443.

⁽¹⁷⁾ Nr referencyjny t21.003444.

3.2. Wartość normalna

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (52) W prowadzonych niedawno dochodzeniach dotyczących sektora stali w ChRL⁽¹⁸⁾ – tj. sektora zajmującego się produkcją głównego czynnika produkcji wież wiatrowych – Komisja ustaliła, że istnieją znaczące zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. W obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest również właściwe.
- (53) W toku tych dochodzeń Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej interwencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi⁽¹⁹⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze stali – czyli głównego surowca wykorzystywanego przy wytwarzaniu produktu objętego przeglądem – znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego⁽²⁰⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego⁽²¹⁾. Komisja ustaliła również, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku. W istocie, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że dochodzi do koncentracji zasobów w sektorach uznanych przez rząd ChRL za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są one przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽²²⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL⁽²³⁾. Podobnie Komisja ustaliła, że w sektorze stali występują zakłócenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego⁽²⁴⁾, a także zakłócenia rynków finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności jeżeli chodzi o dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL⁽²⁵⁾.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635 z dnia 16 kwietnia 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali niestopowej pochodzących z Białorusi, Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 z dnia 7 kwietnia 2020 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu.

⁽¹⁹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 149–150, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 158–159.

⁽²⁰⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 115–118 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 122–127.

⁽²¹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 119–122 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 motywy 128–132: Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdym przedsiębiorstwie należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh), a przedsiębiorstwo zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. Wydaje się, że w przeszłości wymóg ten nie zawsze był przestrzegany lub ściśle egzekwowany. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów walcówki i ich dostawców materiałów.

⁽²²⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 123–129 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508 motywy 133–138.

⁽²³⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 130–133 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 139–142.

⁽²⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 134–135 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 143–144.

⁽²⁵⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 136–145 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 145–154.

- (54) Skarga zawierała informacje na temat zakłóceń w sektorze stali, a w szczególności na temat 13. planu pięcioletniego na rzecz stali oraz preferencyjnego traktowania przedsiębiorstw prowadzących działalność w przemyśle stalowym. Ponadto skarga zawierała obszerny wykaz przedsiębiorstw państwowych produkujących SWT, w tym następujących chińskich producentów oryginalnego sprzętu („OEM”): China Shipbuilding Industry Corporation, Dongfang Electric Corporation, Xinjiang Goldwind (nie jest przedsiębiorstwem państwowym, ale ma wysoki udział własności państwowej), Shanghai Electric (notowany na giełdach w Hongkongu i Szanghaju, z 63 % udziałem państwa), Dalian Huarui Heavy Industry, Taiyuan Heavy Machinery Group Co Ltd, Guodian United Power Technology Company Limited, XEMC Windpower (w którym większość udziałów posiada prowincja Hunan, a pozostałe akcje znajdują się w obrocie na giełdzie w Szanghaju), China Datang Corporation oraz niewypłacalne przedsiębiorstwo Baoding Tianwei Baobian Electric Co. W skardze wymieniono również Envision Energy, które jest przedsiębiorstwem prywatnym, ale mimo to bank państwowy przyznał mu linię kredytową w wysokości 50 mln CNY.
- (55) Ponadto oprócz wyżej wymienionych producentów OEM w skardze wymieniono również następujących chińskich producentów wież wiatrowych: Chengxi Shipyard Co., Ltd., holdingowa spółka zależna China State Shipbuilding Corporation, oraz China CSSC Holdings Limited (obie spółki to przedsiębiorstwa państwowe); Beijing JINGCHENG New Energy Co., Ltd., spółka zależna przedsiębiorstwa państwowego Beijing JINGCHENG Machinery Electric Holding Co., Ltd.; Zhonghang Hongbo Windpower Equipment Co., Ltd., które jest jednym ze strategicznych partnerów AVIC, największego chińskiego przedsiębiorstwa państwowego sektora lotniczego i obronnego; China Gezhouba Group Corporation (przedsiębiorstwo państwowe); Harbin Hongguang Boiler Group Co., Ltd. (przedsiębiorstwo państwowe sektora zaawansowanej technologii); Jiangsu Baolong Electromechanical Manufacturing Co., Ltd, jedno z kluczowych, wiodących przedsiębiorstw miasta Liyang, które powstało z połączenia dwóch przedsiębiorstw państwowych; oraz HuaDian Heavy Industries Co., Ltd., którego większościowym udziałowcem jest chińska państwowa komisja nadzoru i administracji aktywów (China State-owned Assets Supervision & Administration Commission).
- (56) Ponadto w skardze wspomniano o dochodzeniu Departamentu Handlu USA w sprawie dwóch chińskich przedsiębiorstw (CS Wind i Titan Wind) ⁽²⁶⁾, w ramach którego zidentyfikowano co najmniej następujące strategie polityki publicznej przynoszące bezpośrednie korzyści sektorowi produkcyjnemu: program kredytowy dla przemysłu energii odnawialnej, kredyty eksportowe dla kupujących, program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, ulgi w podatku dochodowym dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym w zależności od lokalizacji geograficznej, ustawa o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, program badań i rozwoju, zwolnienia z należności celnych przywózowych i VAT w przypadku korzystania z przywożonego sprzętu, dostawy stali walcowanej na gorąco, dostawy energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, fundusze wsparcia na budowę infrastruktury projektów zapewniane przez Komisję Administracyjną Strefy Rozwoju Gospodarczego i Technologicznego Lianyungang („LETDZ”), nagroda za rzetelne płacenie podatków, nagroda dla miasta Taicang za wspieranie publicznego notowania przedsiębiorstw, nagroda dla miasta Taicang za promowanie rozwoju gospodarki przemysłowej w okresie 2010–2012, fundusze specjalne na rozwój nauki i technologii oraz nagroda dla Titan Baotou za wybitne projekty budowlane dla strefy rozwoju przemysłowego nowych i zaawansowanych technologii metali ziem rzadkich.
- (57) W toku obecnego dochodzenia Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w sprawozdaniu krajowym dotyczącym ChRL („sprawozdanie”) ⁽²⁷⁾, które opiera się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie znaczących interwencji rządowych w chińskiej gospodarce ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w odnośnym sektorze, z uwzględnieniem produktu objętego postępowaniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia występowania znaczących zakłóceń w ChRL.
- (58) W odniesieniu do stopnia udziału własności rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego nie ma szczegółowych danych dotyczących dokładnego udziału przedsiębiorstw państwowych i prywatnych producentów wież wiatrowych; jednak niektórzy duzi chińscy producenci wież wiatrowych, w tym Chengxi Shipyard i Fuchuan Yifan, są przedsiębiorstwami państwowymi.

⁽²⁶⁾ Zob. „Utility Scale Wind Towers From the People’s Republic of China: Final Affirmative Countervailing Duty Determination” [„Przemysłowe wieże wiatrowe z Chińskiej Republiki Ludowej: ostateczne ustalenie cła wyrównawczego”, 77 FR 75978 (z dnia 26 grudnia 2012 r.) oraz „Issues and Decision Memorandum for the Final Results of the Expedited First Sunset Review of the Countervailing Duty Order on Utility Scale Wind Towers from the People’s Republic of China” [„Memorandum dotyczące sprawy i decyzji w sprawie ostatecznych wyników przyspieszonego pierwszego przeglądu wygaśnięcia cła wyrównawczego nałożonego na przemysłowe wieże wiatrowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej”], <https://enforcement.trade.gov/frn/summary/prc/2018-10555-1.pdf>

⁽²⁷⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2.

- (59) W szczególności w sektorze stali, która stanowi główny czynnik produkcji wież wiatrowych, znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL. Choć w ujęciu nominalnym szacuje się, że liczba przedsiębiorstw państwowych jest niemal równa liczbie przedsiębiorstw prywatnych, czterech spośród pięciu chińskich producentów stali należących do grupy 10 największych producentów stali na świecie jest przedsiębiorstwami państwowymi⁽²⁸⁾. Jednocześnie, choć w 2016 r. producenci należący do czołowej dziesiątki odpowiadali za zaledwie 36 % łącznej produkcji tego sektora, rząd ChRL wyznaczył w tym samym roku cel polegający na skonsolidowaniu do 2025 r. od 60 % do 70 % produkcji wyrobów ze stali wokół mniej więcej dziesięciu przedsiębiorstw prowadzących działalność na dużą skalę⁽²⁹⁾. Rząd ChRL ponownie przedstawił ten cel w kwietniu 2019 r., ogłaszając publikację wytycznych dotyczących konsolidacji przemysłu stalowego⁽³⁰⁾. Taka konsolidacja może wiązać się z przymusowym łączeniem rentownych przedsiębiorstw prywatnych z osiągniętymi niezadowolające wyniki przedsiębiorstwami państwowymi⁽³¹⁾.
- (60) Ponadto w sektorze stali wielu największych producentów zostało bezpośrednio wymienionych w „Planie na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. Na przykład państwowe chińskie przedsiębiorstwo Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd. („TISCO”) wspomina na swojej stronie internetowej, że jest „super gigantem w sektorze żelaza i stali”, i że „przekształciło się w niezwykle obszerny kompleks hutnictwa żelaza i stali, który jest zintegrowany z działalnością w zakresie wydobycia żelaza, produkcji, przetwarzania, dostaw żelaza i stali oraz obrotu nimi”⁽³²⁾. Baosteel jest kolejnym dużym chińskim przedsiębiorstwem państwowym, które prowadzi produkcję stali i stanowi część niedawno skonsolidowanej grupy China Baowu Steel Group Co. Ltd. (przedtem Baosteel Group i Wuhan Iron & Steel)⁽³³⁾.
- (61) Przy określonej skali interwencji rządowej w przemyśle wież wiatrowych i wysokim udziale przedsiębiorstw państwowych w sektorze wież wiatrowych i stali nawet prywatni producenci nie mogą prowadzić w nim działalności na warunkach rynkowych. Zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne działające w sektorze wież wiatrowych są również objęte nadzorem i programem politycznym, jak określono w motywach 67–74 poniżej.
- (62) Jeżeli chodzi o obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwiającą rządowi ChRL ingerowanie w ceny lub koszty w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, poniższe przykłady ilustrują opisaną powyżej tendencję polegającą na rosnącym poziomie interwencji rządu ChRL w drodze obecności państwa w podmiotach gospodarczych w sektorze wież wiatrowych. Wielu producentów wież wiatrowych wyraźnie zwraca uwagę na swoich stronach internetowych na działania dotyczące rozbudowy partii, posiada członków partii w kierownictwie przedsiębiorstwa i podkreśla swoje powiązanie z KPCh. W toku dochodzenia ujawniono, że działania takie prowadziło szereg producentów wież wiatrowych, w tym objęty próbą producent eksportujący Chengxi Shipyard. Zgodnie ze statutem CSSC Holdings Limited, które to przedsiębiorstwo posiada 100 % udziałów Chengxi Shipyard, rola Komitetu Partii jest następująca: „nadzoruje i zapewnia skuteczną realizację polityki Partii i państwa w przedsiębiorstwie [...]; trzymając się zasady zarządzania kadrami przez Partię, w połączeniu z zasadą zarządzania operacyjnego członków zarządu wybieranych zgodnie z prawem, jak również z zasadą stosowania przez kierowników operacyjnych praw człowieka zgodnie z prawem, organizacja partyjna zapewnia wstępne uzgodnienia oraz przedstawia opinie i sugestie w odniesieniu do kandydatów do zarządu lub na szczeblu dyrektora zarządzającego bądź po ukończeniu kompleksowych badań przedstawia zarządowi i dyrektorowi generalnemu opinie i sugestie na temat istniejących kandydatów; [...] bada i omawia sprawy związane z reformą, rozwojem i stabilnością spółki oraz z głównymi operacjami i zarządzaniem [...]”⁽³⁴⁾.
- (63) W przypadku CS Wind dochodzenie wykazało również, że podejmowano działania w celu zwiększenia liczby członków partii w przedsiębiorstwie: „Finansowane ze środków zagranicznych przedsiębiorstwo CS Wind Power Equipment (Lianyungang) Co., Ltd. zatrudnia ponad 150 pracowników i wcześniej znajdowało się w nim tylko pięciu członków Partii. Dzięki »integracji Partii i mas« liczba członków Partii w przedsiębiorstwie osiągnęła obecnie ponad 70”⁽³⁵⁾.

⁽²⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 358: 51 % przedsiębiorstw prywatnych i 49 % przedsiębiorstw państwowych, jeżeli chodzi o produkcję, oraz 44 % przedsiębiorstw państwowych i 56 % przedsiębiorstw prywatnych, jeżeli chodzi o moce produkcyjne.

⁽²⁹⁾ Dostępne pod adresem:

www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.); https://policyn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.) oraz

www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³⁰⁾ Dostępne pod adresem http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.) i http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³¹⁾ Jak miało to miejsce w przypadku połączenia prywatnego przedsiębiorstwa Rizhao z przedsiębiorstwem państwowym Shandong Iron and Steel w 2009 r. Zob. pekińskie sprawozdanie dotyczące sektora stalowego, s. 58, oraz nabyty udział większościowy China Baowu Steel Group w Magang Steel w czerwcu 2019 r., zob. <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³²⁾ TISCO, zakładka „Company profile”, <http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽³³⁾ Baowu, zakładka „Company profile”, <http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 maja 2021 r.).

⁽³⁴⁾ http://csscholdings.cssc.net.cn/component_business_scope/index.php?typeid=3

⁽³⁵⁾ <http://inews.ifeng.com/50078799/news.shtml?&back>

- (64) Fuchuan Yifan opisuje rolę Komitetu Partii następująco: „Członkowie partii i kluczowi pracownicy różnych działów ściśle ze sobą współpracują, w pełni wykorzystują funkcję pionierskiego wzorca, aktywnie umacniają efektywne mocne strony poszczególnych działów, zachęcają pracowników do dążenia do doskonałości i znalezienia się w awangardzie, traktują przełomowe projekty jako punkty wyjścia, koncentrują się na spójności, przewyżniają trudności, promują talenty i umiejętności, aby zapewnić aktywną rolę w redukcji kosztów i przyroście wydajności przedsiębiorstwa, zwiększaniu dochodów i pozyskiwaniu środków itp. oraz aby zapewnić także należyłą realizację każdego projektu pod względem jakościowym i ilościowym”⁽³⁶⁾.
- (65) Ponadto działania dotyczące rozbudowy partii stwierdzono u objętego próbą producenta eksportującego Penglai Dajin i Shanghai Taisheng Wind Power Equipment.
- (66) W toku dochodzenia Komisja ustaliła również istnienie osobistych połączeń między producentami wież wiatrowych a KPCh. W dochodzeniu wykazano obecność członków KPCh wśród kadry kierowniczej najwyższego szczebla w szeregu przedsiębiorstw produkujących wieże wiatrowe, w tym w Chengxi Shipyard (prezes zarządu i dyrektor generalny są członkami KPCh i jednocześnie pełnią funkcje odpowiednio sekretarza i zastępcy sekretarza Komitetu Partii), Suzhou Titan (co najmniej jeden członek zarządu należy do KPCh), Fuchuan Yifan (prezes zarządu i wiceprezes zarządu są członkami KPCh i jednocześnie pełnią funkcje odpowiednio sekretarza i zastępcy sekretarza Komitetu Partii) oraz Shanghai Taisheng Wind Power Equipment (prezes Rady Nadzorczej jest członkiem KPCh).
- (67) Ponadto w sektorze wież wiatrowych prowadzona jest polityka faworyzująca producentów krajowych lub w inny sposób wpływająca na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.
- (68) Rząd ChRL uznaje przemysł stalowy, który dostarcza głównych komponentów do wież wiatrowych, za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki⁽³⁷⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących sektora stalowego wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym takich jak „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. We wspomnianym planie stwierdzono, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem”⁽³⁸⁾. Główne zadania i cele przedstawione w tym planie obejmują wszystkie aspekty związane z rozwojem tej gałęzi przemysłu⁽³⁹⁾.
- (69) W 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego⁽⁴⁰⁾ przewidziano objęcie wsparciem przedsiębiorstw wytwarzających wysokiej klasy wyroby ze stali⁽⁴¹⁾. Skoncentrowano się w nim również na dążeniu do zapewnienia odpowiedniej jakości, trwałości i niezawodności tych wyrobów, wspierając przedsiębiorstwa korzystające z technologii w zakresie produkcji stali o wysokim stopniu czystości, precyzyjnego walcowania i poprawy jakości⁽⁴²⁾.
- (70) W „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)”⁽⁴³⁾ („katalog”) przemysł stalowy wymieniono wśród promowanych gałęzi przemysłu.
- (71) Ponadto rząd ChRL kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych dotyczących m.in.: struktury i restrukturyzacji rynku, surowców, inwestycji, eliminowania mocy produkcyjnych, zakresu produktów, przenoszenia produkcji, udoskonalania itp. Korzystając z tych i innych środków, rząd ChRL kieruje praktycznie wszystkimi aspektami związanymi z rozwojem i funkcjonowaniem tego sektora i kontroluje praktycznie wszystkie te aspekty⁽⁴⁴⁾. Obserwowany obecnie problem nadwyżki mocy produkcyjnych prawdopodobnie w najlepszy sposób ilustruje skutki polityki prowadzonej przez rząd ChRL i wynikających z niej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

⁽³⁶⁾ Zob. artykuł opublikowany na stronie internetowej Fujian China News w listopadzie 2019 r. pt. „Fujian Yifan: rozbudowa Partii jako siła napędowa mająca dać przedsiębiorstwu nowy impuls”, dostępny pod adresem: http://www.fj.chinanews.com/news/fj_hz/2019/2019-11-29/455057.html

⁽³⁷⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽³⁸⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽³⁹⁾ Sprawozdanie, rozdział 14, s. 347.

⁽⁴⁰⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej (2016–2020), dostępny pod adresem: https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 marca 2020 r.).

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 349.

⁽⁴²⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 352.

⁽⁴³⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽⁴⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 375–376.

- (72) Energia wiatrowa jest również wspierana na szczeblu prowincji i gmin, np. w 13. planie pięcioletnim gminy Lianyungang dotyczącym rozwoju gospodarki morskiej wyraźnie mowa jest o rozwoju tej branży. W planie tym przewidziano „[b]udowę łańcucha przemysłowego urządzeń do wytwarzania energii wiatrowej. Wspieranie transformacji i modernizacji szeregu czołowych przedsiębiorstw z sektora energii wiatrowej, takich jak: Guodian Power, Zhongfu Lianzhong, Tianshun Tower i CSWind Power, kierowanie tą transformacją i modernizacją, stopniowe doskonalenie ich technologii rozwoju, projektowania i produkcji oraz promowanie projektów budowy wielomegawatowych turbin”⁽⁴⁵⁾.
- (73) Jak wykazano powyżej, rząd ChRL dalej kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych. Za pomocą tych i innych instrumentów rząd ChRL ukierunkowuje i kontroluje praktycznie każdy aspekt rozwoju i funkcjonowania tego sektora.
- (74) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym produkcji stali, głównego surowca wykorzystywanego do produkcji wież wiatrowych. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- (75) W toku obecnego dochodzenia nie wykryto żadnych dowodów świadczących o tym, że dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów prawa upadłościowego lub prawa rzeczowego zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego w sektorze wież wiatrowych, o czym jest mowa w motywie 53 powyżej, nie miałyby wpływu na producentów SWT.
- (76) Na sektor wież wiatrowych mają również wpływ zniekształcenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o czym również jest mowa w motywie 53. W sektorze tym takie zniekształcenia występują zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu SWT lub głównych czynników produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub czynników produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL)⁽⁴⁶⁾.
- (77) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że w sektorze wież wiatrowych nie dochodzi do interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, o czym również jest mowa w motywie 53. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (78) Komisja przypomina również, że wytwarzanie wież wiatrowych wymaga szeregu czynników produkcji. Zgodnie z dowodami dostępnymi w aktach sprawy wszyscy objęci próbą producenci eksportujący pozyskiwali zdecydowaną większość swoich czynników produkcji w ChRL. Ponadto ChRL jest jednym z głównych producentów stali – kluczowego surowca w procesie produkcji wież wiatrowych. W przypadku gdy producenci wież wiatrowych kupują/zamawiają te czynniki produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wyżej wspomniane zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy czynników produkcji wykorzystują nakłady pracy, które podlegają zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (79) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej wież wiatrowych nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy czynników produkcji wykorzystywanych do wytwarzania czynników produkcji i tak dalej. W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.
- (80) Jak wskazano odpowiednio w motywach 21 i 47, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody istniejące w aktach sprawy, włączając w to sprawozdanie i dodatkowe dowody przedstawione przez skarżącego, odnośnie do istnienia znaczących zakłóceń lub zasadności zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie. Jeżeli chodzi o uwagi rządu ChRL po ostatecznym ujawnieniu, zob. motywy 116–123 poniżej.

⁽⁴⁵⁾ <https://oeoc.jou.edu.cn/info/1121/1017.htm>

⁽⁴⁶⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/635, motywy 134-135 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/508, motywy 143-144.

- (81) Uwagi dotyczące stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego otrzymano od CCCME po wszczęciu postępowania. Następnie otrzymano uwagi od CCCME, Suzhou Titan i Chengxi Shipyard w odpowiedzi na pierwszą notę oraz od CCCME, Suzhou Titan i Chengxi Shipyard w odpowiedzi na drugą notę.
- (82) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania CCCME przedstawiła najpierw następujące komentarze dotyczące określenia wartości normalnej w skardze:
- Skarżący przedstawił niespójne informacje na temat udziału blach stalowych w koszcie produkcji SWT. W kilku częściach skargi twierdził on, że blachy stalowe stanowią ponad 40 % kosztu produkcji, ale w samym obliczeniu wartości normalnej skarżący otrzymał wynik wynoszący około 60 % kosztu produkcji.
  - Przy konstruowaniu wartości normalnej skarżący wykorzystał niezniekształcony koszt blach stalowych wynoszący 869 EUR/t, chociaż jego własny koszt tego surowca wynosił średnio jedynie 625 EUR/t.
  - Marża zysku w wysokości 14 % zastosowana przy konstruowaniu wartości normalnej nie była możliwa na rynku konkurencyjnym i zamiast tego należało zastosować rozsądny zysk w wysokości 6 %.
  - Należy również skorygować jednostkowy koszt innych surowców, ponieważ w niektórych przypadkach były one nawet trzy razy wyższe niż koszty poniesione przez skarżącego. W tym względzie CCCME nie dostarczyła żadnych szczegółowych informacji ani nie wskazała, o które surowce chodziło.
- (83) Ponadto CCCME zasugerowała, że w związku z brakami w konstruowaniu wartości normalnej wymienionymi w motywie 82 należy zastosować alternatywną metodykę konstruowania wartości normalnej. CCCME stwierdziła, że za podstawę należy przyjąć cenę docelową przemysłu Unii. Koszty pracy wykorzystane do ustalenia ceny docelowej należy zastąpić kosztami pracy w Turcji, reprezentatywnym kraju zaproponowanym przez skarżącego, które były ponad dziesięciokrotnie niższe niż koszty pracy przemysłu Unii. Aby uzyskać alternatywną wartość normalną, należy dodać zysk docelowy w wysokości 10 %, wykorzystany przez skarżącego do ustalenia ceny docelowej. CCCME wskazała, że taka wartość normalna skutkowałaby znacznie niższym marginesem dumpingu niż średni margines w wysokości 55 % obliczony przez skarżącego, lecz nie przedstawiono faktycznych obliczeń.
- (84) CCCME powtórzyła uwagi i argumenty opisane w motywach 82 i 83 również podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w oświadczeniach przedstawionych po etapie tymczasowym.
- (85) W odniesieniu do domniemyanych braków wymienionych w motywie 82 Komisja uznała, że CCCME musiała błędnie zrozumieć dane zawarte w skardze oraz metodykę zastosowaną do określenia wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- Gdy skarżący twierdził, że blachy stalowe stanowią ponad 40 % kosztu produkcji SWT, odnosił się do kosztu SWT zmontowanych ze wszystkimi częściami wewnętrznymi. Według skargi części te stanowiły 17 % kosztu produkcji SWT ⁽⁴⁷⁾. Skarżący oparł jednak obliczenie marginesu dumpingu na białych wieżach, tj. wieżach bez części wewnętrznych, pomijając tym samym również koszty pracy związane z montażem. W związku z tym Komisja uznała, że można racjonalnie wyjaśnić wyższy udział blach stalowych w koszcie produkcji w obliczeniach wartości normalnej.
  - Koszt surowców poniesiony przez przemysł Unii sam w sobie nie jest czynnikiem decydującym przy konstruowaniu wartości normalnej. Zgodnie z praktyką Komisji znaczenie ma koszt poniesiony przez producenta eksportującego lub, w przypadku gdy wartość normalna jest konstruowana na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, koszt w reprezentatywnym kraju. Komisja uznała, że skarżący przedstawił wystarczające dowody (tj. zrzuty ekranu ukazujące oficjalne tureckie statystyki dotyczące przywozu ⁽⁴⁸⁾) potwierdzające cenę jednostkową blach stalowych wykorzystaną przy konstruowaniu wartości normalnej.

⁽⁴⁷⁾ Zob. s. 19 skargi.

⁽⁴⁸⁾ Zob. załącznik R7 (s. 149 załączników) do skargi.

- c) Skarżący oparł poziom zysku wykorzystany przy konstruowaniu wartości normalnej na informacjach finansowych trzech producentów SWT w Turcji ⁽⁴⁹⁾. W związku z tym Komisja uznała, że zysk zastosowany przez skarżącego był wystarczająco uzasadniony.
- d) CCCME zasugerowała, że należy skorygować wartości odniesienia, które są znacznie wyższe niż koszt producentów unijnych. Jak wyjaśniono w lit. b) niniejszego motywu, metodyka określona w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego opiera się na ustaleniu niezniekształconych cen lub wartości odniesienia, a otrzymane koszty niekoniecznie muszą być takie same jak koszty producentów unijnych.
- (86) W odniesieniu do alternatywnej metodyki zaproponowanej przez CCCME, jak opisano w motywie 83, Komisja zauważyła, że takie skonstruowanie wartości normalnej byłoby niezgodne z przepisami art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Ponadto podejście CCCME wydawało się niespójne. W przypadku gdy koszt niektórych materiałów w Turcji przekraczał koszt poniesiony przez przemysł Unii, CCCME proponowała zastosowanie niższego kosztu przemysłu Unii jako wartości odniesienia. W przypadku gdy koszt w Turcji był niższy, w szczególności koszty pracy, CCCME sugerowała jednak wykorzystanie kosztu tureckiego jako wartości odniesienia. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 85, skarżący prawidłowo oparł się na kosztach w reprezentatywnym kraju do celów skonstruowania wartości normalnej.
- (87) Na podstawie powodów opisanych w motywach 85 i 86 Komisja odrzuciła argumenty CCCME, o których mowa w motywach 82, 83 i 84.
- (88) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL właściwe było zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (89) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania CCCME twierdziła ponadto, że skarga opierała się w dużej mierze na sprawozdaniu, które zdaniem CCCME sporządzono w celu ułatwienia przemysłowi europejskiemu składania skarg. Cel ten oznacza, że sprawozdanie nie mogło zostać przygotowane obiektywnie. CCCME dodała, że ze względu na cel sprawozdania nie spełnia ono standardów bezstronnego i obiektywnego dowodu oraz dowodu o wystarczającej wartości dowodowej. CCCME twierdziła ponadto, że w sprawozdaniu celowo pominięto okoliczności faktyczne, elementy i wnioski oraz że nie jest ono obiektywne.
- (90) CCCME twierdziła również, że sprawozdanie opublikowano w 2017 r. wraz z treścią i odniesieniami z 2016 r. i lat wcześniejszych. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 21 października 2020 r., a okresem objętym dochodzeniem dotyczącym dumpingu był okres od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. W związku z tym zdaniem CCCME sprawozdanie nie odzwierciedla potencjalnych zakłóceń w okresie objętym dochodzeniem. CCCME twierdziła w szczególności, że rozdział sprawozdania dotyczący stali obejmował okres do 2017 r., a w skardze nie wykazano, że zakłócenia te będą nadal występowały w późniejszych latach, w tym w okresie objętym dochodzeniem.
- (91) Komisja zauważyła, że sprawozdanie jest kompleksowym dokumentem opartym na obszernych obiektywnych dowodach, w tym przepisach ustawowych i wykonawczych oraz innych oficjalnych dokumentach programowych opublikowanych przez rząd ChRL, sprawozdaniach osób trzecich sporządzonych przez organizacje międzynarodowe, badaniach akademickich i artykułach naukowców oraz innych wiarygodnych niezależnych źródłach. Ponieważ zostało ono udostępnione publicznie w grudniu 2017 r., każda zainteresowana strona miała wystarczającą możliwość obalenia, uzupełnienia lub przedstawienia uwag do niego i dowodów, na których je oparto. Jak dotąd żadna ze stron nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że źródła wykorzystane w sprawozdaniu są błędne.
- (92) W odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem Komisja zauważyła, że chociaż sprawozdanie opublikowano w 2017 r., zasadniczo opierało się ono na chińskim 13. planie pięcioletnim, który miał zastosowanie od 2016 r. do 2020 r., a zatem obejmował okres objęty dochodzeniem.
- (93) CCCME twierdziła ponadto, że pojęcie znaczących zakłóceń jest sprzeczne z prawem WTO, ponieważ takie pojęcie nie istnieje w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO („ADA”). W art. 2.2 porozumienia antydumpingowego ogranicza się warunki, w jakich wartość normalna może być konstruowana, do „przypadku kiedy nie występuje sprzedaż podobnego produktu w normalnym obrocie handlowym na rynku wewnętrznym kraju wywożącego” lub „ze względu na szczególną sytuację na rynku lub niski poziom sprzedaży na rynku wewnętrznym kraju wywożącego”. Znaczące zakłócenia nie są wymienione w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego. CCCME twierdziła ponadto, że art. 2.2 porozumienia antydumpingowego nie pozwala na konstruowanie wartości normalnej na podstawie reprezentatywnego kraju lub międzynarodowych wartości odniesienia, jak przewidziano w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, ponieważ pozwala on jedynie na zastosowanie przy konstruowaniu wartości normalnej „kosztu produkcji w kraju pochodzenia powiększonego o rozsądną wielkość z tytułu kosztów administracyjnych, sprzedaży, ogólnych oraz zysku”.

⁽⁴⁹⁾ Zob. s. 29 skargi.

- (94) Komisja uznała, że przepisy art. 2 ust. 6a są w pełni zgodne ze zobowiązaniami Unii w ramach WTO. Jak wyraźnie wyjaśnił Stały Organ Apelacyjny w sprawie DS473 Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Argentyny, prawo WTO zezwala na wykorzystanie danych z państwa trzeciego, należycie dostosowanych, jeżeli takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Istnienie znaczących zakłóceń sprawia, że koszty i ceny w państwie wywozu nie są właściwe do celów konstrukcji wartości normalnej. W tych okolicznościach wspomniany przepis przewiduje konstrukcję kosztów produkcji i sprzedaży na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia, uwzględniając te w odpowiednim reprezentatywnym kraju o podobnym poziomie rozwoju co państwo wywozu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (95) CCCME dodała, że wydaje się, iż art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego narusza art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, ponieważ zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja jest uprawniona do nieuwzględniania kosztów produkcji i sprzedaży w państwie wywozu oraz do bezpośredniego wykorzystania takich danych w państwie trzecim. Jest to sprzeczne z przepisami art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, który stanowi, że: „koszty będą liczone zwykle na podstawie zapisów posiadanych przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem, pod warunkiem że takie zapisy są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami księgowości w kraju eksportera i właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”. Na poparcie swojego argumentu CCCME przywołała orzecznictwo WTO, w szczególności orzeczenie w sprawie DS473 Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Argentyny („DS473”), w którym stwierdzono, że przy obliczaniu konstruowanych wartości normalnych organy prowadzące dochodzenie muszą stosować koszty produktu faktycznie poniesione przez producentów lub eksporterów, oraz sprawozdanie zespołu orzekającego w sprawie DS494 Unia Europejska – Metody dostosowania kosztów II (Rosja) („DS494”).
- (96) Komisja przypomniała, że żadna z wymienionych spraw WTO nie dotyczyła art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego ani przesłanek jego stosowania. Ponadto okoliczności faktyczne tych spraw różnią się od okoliczności faktycznych i kryteriów stanowiących podstawę do zastosowania metodyki na podstawie tego przepisu rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do sporu WTO UE – Metody dostosowania kosztów II Komisja przypomniała, że zarówno UE, jak i Rosja odwołały się od ustaleń zespołu orzekającego, które nie są zatem prawomocne i zgodnie z utrwalonym orzecznictwem WTO nie mają statusu prawnego, ponieważ nie zostały zatwierdzone w drodze decyzji przez członków WTO. W każdym razie w sprawozdaniu zespołu orzekającego wyraźnie uznano, że przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie wchodzą w zakres sporu. Zespół orzekający uznał, że przepisy te mają inną istotę i inne skutki prawne niż przepisy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które były przedmiotem tego sporu, i że przepisy art. 2 ust. 6a nie zastąpiły przepisów art. 2 ust. 5 w chwili ich wprowadzenia⁽⁵⁰⁾. Ustalenia te nie mają zatem znaczenia dla oceny zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z odpowiednimi zasadami WTO. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (97) CCCME powtórzyła powyższe argumenty w swoich uwagach do pierwszej noty. Suzhou Titan również poparło wszystkie powyższe uwagi CCCME w swoich uwagach do pierwszej noty.
- (98) Ponadto w swoich uwagach do pierwszej noty CCCME twierdziła, że przemysł wież wiatrowych jest zorientowany na rynek, ponieważ większość producentów to przedsiębiorstwa prywatne, szereg surowców jest przywożonych z zagranicy, a ceny zakupu elementów wewnętrznych⁽⁵¹⁾ są negocjowane bezpośrednio z europejskimi producentami oryginalnego sprzętu do turbin wiatrowych.
- (99) Komisja odnotowała, że po stwierdzeniu, iż ze względu na istnienie w państwie wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym państwie wywozu, wartość normalną konstruuje się dla każdego producenta eksportującego na podstawie nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ten sam przepis rozporządzenia podstawowego dopuszcza również możliwość zastosowania kosztów krajowych, o ile ustalone zostało z całą pewnością, że koszty te nie są znieskształcone. W związku z powyższym producenci eksportujący mieli możliwość przedstawienia dowodów świadczących

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *EU – Cost Adjustment Methodologies II (Russia)* [UE – Metody dostosowania kosztów II (Rosja)], WT/DS494/R, pkt 7.76, 7.80 i 7.81.

⁽⁵¹⁾ Elementy wewnętrzne w przypadku wież wiatrowych oznaczają dodatkowe elementy wieży wiatrowej, takie jak: schody, przewody elektryczne, wentylatory, winda, światła i przełączniki światel.

o tym, że ich indywidualne koszty administracyjne/operacyjne lub inne koszty czynników produkcji w rzeczywistości nie były zniekształcone. Jak wykazano w motywach 52–79 powyżej, Komisja ustaliła jednak istnienie zakłóceń w przemyśle wież wiatrowych i nie istniały żadne dowody świadczące o tym, że koszty czynników produkcji poszczególnych producentów eksportujących nie były zniekształcone. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (100) Ponadto w swoich uwagach do drugiej noty CCCME twierdziła, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego zobowiązuje Komisję do przeprowadzenia indywidualnego badania zakłóceń w odniesieniu do każdego producenta eksportującego. Zdaniem CCCME Komisja jest zobowiązana do przeprowadzenia analizy każdego przypadku i a) ustalenia, czy domniemane znaczące zakłócenia mają zastosowanie do każdego eksportera objętego próbą, b) ustalenia, czy poszczególne materiały do produkcji i czynniki produkcji zgłoszone przez tego konkretnego eksportera zostały „zniekształcone” i w związku z tym dotyczące ich dane należy zastąpić danymi z innego źródła, a także c) wyjaśnienia, dlaczego Komisja uważa dane z innego źródła dotyczące poszczególnych materiałów do produkcji lub czynników produkcji za „niezniekształcone”.
- (101) Suzhou Titan powtórzyło powyższe argumenty w swoich uwagach do drugiej noty.
- (102) Jak wyjaśniono w motywie 99 powyżej, w przypadku potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia mają zastosowanie *a priori* do wszystkich producentów eksportujących w ChRL i dotyczą wszystkich kosztów związanych z ich czynnikami produkcji. Jednocześnie ten sam przepis przewiduje możliwość zastosowania kosztów krajowych, o ile ustalone zostało z całą pewnością, że nie podlegają znaczącym zakłóceniom.
- (103) Jeżeli chodzi o argument, że Komisja powinna udowodnić, iż koszty z reprezentatywnego kraju są niezniekształcone, Komisja wykorzystuje wyłącznie koszty, które nie podlegają zniekształceniom w odpowiednim reprezentatywnym kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała dwie noty do akt na temat czynników produkcji, dając stronom duże możliwości wnoszenia uwag, w tym poprzez wskazywanie wszelkich możliwych nieprawidłowości lub innych względów, które mogą potencjalnie wpływać na te czynniki w reprezentatywnym kraju lub reprezentatywnych krajach. W tym kontekście zainteresowane strony nie podważały poziomu poszczególnych czynników produkcji w odpowiednim reprezentatywnym kraju określonych w pierwszej i drugiej nodce. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (104) W następstwie pierwszej noty Chengxi Shipyard przedstawiło również szereg uwag dotyczących znaczących zakłóceń. Po pierwsze, Chengxi Shipyard twierdziło, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodny z prawem WTO i wcześniejszymi orzeczeniami Organu Rozstrzygania Sporów WTO. Chengxi Shipyard twierdziło, że w sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO wyjątkowo zezwolono importerom będącym członkami WTO na stosowanie metodyki, która nie opiera się na ścisłym porównaniu z cenami krajowymi ani kosztami przemysłu objętego dochodzeniem w Chinach, lecz że odstępstwo to wygasło po upływie 15 lat od daty przystąpienia, czyli w dniu 11 grudnia 2016 r. Począwszy od tej daty Komisja jest zobowiązana do stosowania standardowej metodyki ustalania wartości normalnej producentów z państwa wywozu, tj. wykorzystywania wyłącznie cen krajowych i kosztów kraju wywozu, chyba że w innych postanowieniach porozumień WTO, w tym w porozumieniu antydumpingowym, zezwolono na inne postępowanie.
- (105) Chengxi Shipyard dodało ponadto, że w prawie WTO nie ma przepisów, które pozwalałyby na niestosowanie standardowej metodyki w przypadku Chin. Chengxi Shipyard dodało, że warunki określone w art. 2 porozumienia antydumpingowego, w szczególności w art. 2.2.1 tego porozumienia, nie są zgodne z warunkami określonymi w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Chengxi Shipyard wyjaśniło, że metodyka przewidziana w art. 2 porozumienia antydumpingowego nie zezwala na wykorzystanie innych informacji niż informacje dostępne w państwie wywozu w celu ustalenia wartości normalnej. Jeśli w wyjątkowych okolicznościach konieczne jest skonstruowanie wartości normalnej, dane dotyczące kosztów produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków muszą zostać uzyskane ze źródeł w kraju wywozu. Na poparcie powyższych argumentów Chengxi Shipyard przytoczyło orzeczenie w sprawie sporu w ramach WTO UE–Biodiesel (Argentyna), które zobowiązywało Komisję do wykorzystania kosztów wykazanych w zapisach producenta/eksportera zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego.
- (106) Argument ten omówiono już w motywach 94–96 powyżej. W odniesieniu do argumentu dotyczącego protokołu w sprawie przystąpienia Chin Komisja przypomina, że w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do normy gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

- (107) Ponadto Chengxi Shipyard twierdziło, że domniemane zakłócenia nie są należycie udowodnione i nawet jeśli istnieją, nie mają wpływu na wszystkie aspekty kosztów Chengxi Shipyard. W związku z tym nie należy korygować całości kosztów ani ustalać ich z użyciem innej podstawy. Chengxi Shipyard twierdziło, że głównym dowodem potwierdzającym w skardze było sprawozdanie, ponieważ jednak nie ma rozdziału poświęconego konkretnie wieżom wiatrowym, ustaleń zawartych w sprawozdaniu nie można automatycznie traktować jako mających zastosowanie do przemysłu wież wiatrowych.
- (108) Jeżeli chodzi o argument, że sprawozdanie nie zawiera rozdziału poświęconego konkretnie wieżom wiatrowym, Komisja zwróciła uwagę na fakt, że potwierdzenie istnienia znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest w żaden sposób powiązane z tym, czy w sprawozdaniu zamieszczono rozdział poświęcony sektorowi, w którym wytwarza się produkt objęty dochodzeniem. W sprawozdaniu opisano różne rodzaje zakłóceń istniejących w ChRL – zakłócenia te mają charakter przekrojowy i występują w całej chińskiej gospodarce, a zatem wywierają również wpływ na ceny lub surowce i koszty produkcji produktu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w motywach 58–79 powyżej, przemysł wież wiatrowych jest poddawany szeregowi interwencji rządowych opisanych w sprawozdaniu (uwzględnienie tego sektora w planach pięcioletnich i innych dokumentach, zakłócenia związane z surowcami, zakłócenia finansowe itp.), które zostały jednoznacznie wskazane w niniejszym rozporządzeniu i do których niniejsze rozporządzenie się odnosi. Ponadto sprawozdanie nie jest jedynym źródłem dowodów wykorzystywanym przez Komisję przy podejmowaniu decyzji, ponieważ istnieją dodatkowe elementy dowodowe wykorzystywane w tym celu. W motywach 58–74 powyżej wyszczególniono również szereg zakłóceń istniejących w sektorze wież wiatrowych lub wywierających wpływ na surowce i czynniki produkcji, poza znaczącymi zakłóceniami opisanymi już w sprawozdaniu. Okoliczności rynkowe oraz strategie i plany leżące u podstaw znaczących zakłóceń nadal wywierają wpływ na sektor wież wiatrowych i sektor powiązanych z nim kosztów produkcji. Żadna ze stron nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków. Argument ten został zatem odrzucony.
- (109) Ponadto Chengxi Shipyard stwierdziło, że sześć kryteriów wymaganych do udowodnienia istnienia znaczących zakłóceń albo nie występuje w skardze, albo nie ma zastosowania do Chengxi Shipyard. Spośród kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego kryteria określone w tiret pierwszym, czwartym, piątym i szóstym nie zostały wymienione ani poparte dowodami w skardze. W odniesieniu do tiret drugiego Chengxi Shipyard przeanalizowało po kolei chińskich producentów (OEM) wież wiatrowych wymienionych przez skarżącego (zob. motyw 54) i doszło do wniosku, że informacje nie są odpowiednio uzasadnione albo są nieaktualne. Chengxi Shipyard dodało, że nawet gdyby wszystkie te informacje były poprawne, nie ma możliwości ustalenia dokładnej proporcji państwowych producentów wież wiatrowych w stosunku do przedsiębiorstw prywatnych. Przedsiębiorstwo zauważyło, że wszyscy najwięksi producenci wież wiatrowych, w tym Titan Wind, Shanghai Taisheng, Dajin Heavy Industry, Tianneng Heavy Industries i CS Wind, są przedsiębiorstwami prywatnymi.
- (110) W odniesieniu do elementu wymienionego w art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie Chengxi Shipyard stwierdziło, że amerykańskie dochodzenie w sprawie przemysłowych wież wiatrowych pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej wykazało subsydiowanie dwóch konkretnych przedsiębiorstw, którego nie można ekstrapolować na pozostałych producentów wież wiatrowych. Nawet jeżeli Komisja stwierdzi istnienie znaczących zakłóceń w odniesieniu do niektórych aspektów kosztów Chengxi Shipyard, pozostałe aspekty kosztów, co do których nie udowodniono występowania znaczących zakłóceń, należy jednak wykorzystać przy konstruowaniu wartości normalnej. Ponieważ zdaniem Chengxi Shipyard w odniesieniu do sześciu wyżej wspomnianych elementów nie przedstawiono w skardze odpowiedniego uzasadnienia, nie ma dowodów na to, że na samym rynku wież wiatrowych ze stali dochodzi do zakłóceń.
- (111) Ponadto Chengxi Shipyard stwierdziło, że nawet jeżeli Komisja stwierdzi istnienie znaczących zakłóceń w odniesieniu do niektórych aspektów kosztów Chengxi Shipyard, pozostałe aspekty kosztów, co do których nie udowodniono występowania znaczących zakłóceń, należy jednak wykorzystać przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (112) W odpowiedzi na argumenty dotyczące wystarczających dowodów na etapie wszczęcia postępowania Komisja przypomina, że w sekcji 3 zawiadomienia o wszczęciu odniesiono się do szeregu elementów na chińskim rynku wież wiatrowych, aby uzasadnić, że na rynek ten wpływają zakłócenia w łańcuchu wartości wież wiatrowych w ChRL. Komisja stwierdziła, że dowody przedstawione w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania dawały wystarczające podstawy do wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Stwierdzenie rzeczywistego istnienia znaczących zakłóceń oraz związane z tym zastosowanie metody opisanej w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego następuje jednak dopiero w chwili tymczasowego lub ostatecznego ujawnienia informacji. W tym przypadku Komisja uznała dowód przekazany przez skarżącego w odniesieniu do znaczących zakłóceń za wystarczający do wszczęcia dochodzenia na tej podstawie, mimo że niektóre przedstawione przez skarżącego informacje na temat zakłóceń okazały się nieaktualne. Zostało to wyraźnie określone w sekcji 3 zawiadomienia o wszczęciu zgodnie z obowiązkiem określonym w art. 2 ust. 6a lit. e) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument Chengxi Shipyard został odrzucony.

- (113) Ponadto Chengxi Shipyard przypomniało, że art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, iż: „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa” (podkreślenie dodane). Chengxi Shipyard argumentowało, że interwencja rządowa w chiński przemysł wieź wiatrowych nie jest istotna, ponieważ jej celem jest budowanie mocy produkcyjnych w zakresie energii ze źródeł odnawialnych zarówno w ChRL, jak i w pozostałych częściach świata. Chengxi Shipyard proponuje, aby definicja terminu „istotna” odnosiła się do arbitralnej interwencji rządowej. Jeżeli jednak interwencja ma na celu skorygowanie niedoskonałości rynku, nie powinna być postrzegana jako „istotna”. Według Chengxi Shipyard zanieczyszczenie powodowane przez nieodnawialne źródła energii jest negatywnym efektem zewnętrznym i nie ma możliwości, aby osoby trzecie mogły powstrzymać lub zmniejszyć to zanieczyszczenie za pośrednictwem rynku, ponieważ nie istnieje „rynek zanieczyszczeń”, na którym te osoby trzecie mogłyby płacić zakładowi za redukcję zanieczyszczenia, które powoduje. To właśnie w takiej sytuacji państwo musi podjąć działania w celu skorygowania niedoskonałości rynku w drodze opodatkowania zanieczyszczenia lub subwencjonowania energii ze źródeł odnawialnych, aby obniżyć koszty i zapewnić przejście przez przedsiębiorstwa na niepowodującą zanieczyszczenia energię ze źródeł odnawialnych. W związku z tym zdaniem Chengxi Shipyard subsydiowanie produkcji odnawialnych źródeł energii nie stanowi istotnej interwencji, ponieważ służy większemu dobru, jakim jest ograniczenie globalnego zanieczyszczenia. Nie stanowi zatem znaczącego zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (114) W odniesieniu do uwagi Chengxi Shipyard dotyczącej pojęcia „istotnej interwencji rządowej” Komisja zauważyła, że do celów ustalenia występowania znaczących zakłóceń nie ma znaczenia, czy celem dotacji jest przyczynienie się do osiągnięcia pozytywnego wyniku społecznego, środowiskowego czy gospodarczego, ponieważ byłoby to arbitralne. Znaczenie dotacji mierzy się raczej przez ocenę tego, czy są one istotne, tj. czy mają dużą wartość. Słowo „istotny” w tym kontekście należy interpretować zgodnie ze standardową definicją, czyli „duży pod względem wielkości, wartości lub znaczenia”. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (115) Po ostatecznym ujawnieniu szereg zainteresowanych stron przedstawiło uwagi dotyczące stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (116) Po pierwsze, rząd ChRL stwierdził, że sprawozdanie zawiera błędy, a decyzje podjęte na jego podstawie nie mają podstaw faktycznych i prawnych. Dokładniej rzecz ujmując, rząd ChRL twierdził, że ma wątpliwości, czy sprawozdanie może stanowić oficjalne stanowisko Komisji. Jeśli chodzi o fakty, zdaniem rządu ChRL sprawozdanie wprowadza w błąd, jest jednostronne i odbiega od stanu faktycznego. Ponadto fakt, że Komisja wydała sprawozdania krajowe tylko w odniesieniu do kilku wybranych państw, budzi obawy co do zasady największego uprzywilejowania. Co więcej, opieranie się przez Komisję na dowodach zawartych w sprawozdaniu jest, w opinii rządu ChRL, niezgodne z duchem sprawiedliwego i uczciwego prawa, ponieważ w rzeczywistości sprowadza się do osądzenia sprawy przed procesem.
- (117) Po drugie, rząd ChRL twierdził, że konstruowanie wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest niezgodne z porozumieniem antydumpingowym, w szczególności z art. 2.2 tego porozumienia zawierającym wyczerpujący wykaz sytuacji, w których można skonstruować wartość normalną, przy czym „znaczące zakłócenia” nie są wymienione wśród takich sytuacji. Ponadto wykorzystanie danych z odpowiedniego reprezentatywnego kraju jest według rządu ChRL niezgodne z art. VI.1 lit. b) Układu ogólnego w sprawie tarif celnych i handlu i art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, które wymagają wykorzystania kosztów produkcji w kraju pochodzenia przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (118) Po trzecie, rząd ChRL stwierdził, że praktyki dochodzeniowe Komisji na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego są niezgodne z zasadami WTO, ponieważ Komisja, naruszając art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, pominęła rejestry chińskiego producenta, nie ustalając, czy rejestry te są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w Chinach. W związku z tym rząd ChRL argumentował, że Organ Apelacyjny w sprawie DS473 oraz zespół orzekający w sprawie DS494 stwierdziły, że zgodnie z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, o ile dokumentacja prowadzona przez eksportera lub producenta objętego dochodzeniem odpowiada – w dopuszczalnych granicach – w dokładny i wiarygodny sposób wszystkim rzeczywistym kosztom poniesionym przez danego producenta lub eksportera w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, można uznać, że koszty te „właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą rozpatrywanego produktu”, a organ prowadzący dochodzenie powinien wykorzystać tę dokumentację do określenia kosztów produkcji producentów objętych dochodzeniem.
- (119) Po czwarte, rząd ChRL twierdził, że Komisja powinna być konsekwentna i w pełni zbadać, czy w reprezentatywnym kraju występują tzw. zakłócenia na rynku. Łatwe przyjmowanie danych od reprezentatywnego kraju bez takiej oceny stanowi „podwójne standardy”. To samo dotyczy, zdaniem rządu ChRL, oceny cen i kosztów przemysłu Unii.

- (120) Jeżeli chodzi o pierwszy punkt dotyczący statusu sprawozdania w przepisach UE, Komisja przypominała, że w art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego nie określono szczególnego formatu sprawozdań dotyczących znaczących zakłóceń ani nie zdefiniowano kanału publikacji. Komisja przypominała, że sprawozdanie jest dokumentem technicznym opartym na faktach, stosowanym wyłącznie w kontekście dochodzeń w sprawie ochrony handlu. Sprawozdanie zostało zatem odpowiednio wydane jako dokument roboczy służb Komisji, ponieważ ma charakter czysto opisowy i nie wyraża żadnych poglądów politycznych, preferencji ani osądów. Nie ma to wpływu na jego treść, mianowicie na obiektywne źródła informacji dotyczących istnienia znaczących zakłóceń w chińskiej gospodarce, istotnych dla celów stosowania art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o uwagi dotyczące błędnego stanu faktycznego i jednostronności sprawozdania, odniesiono się do nich w motywie 91 powyżej. W odpowiedzi na twierdzenie rządu ChRL dotyczące naruszenia klauzuli największego uprzywilejowania Komisja przypominała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego sprawozdanie krajowe jest sporządzane dla dowolnego kraju jedynie w przypadku, gdy Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń w określonym kraju lub w sektorze w tym kraju. Po wejściu w życie nowych przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w grudniu 2017 r. Komisja dysponowała takimi przesłankami znaczących zakłóceń w przypadku Chin. Komisja opublikowała również sprawozdanie w sprawie zakłóceń w Rosji w październiku 2020 r. ⁽⁵²⁾, a w stosownych przypadkach mogą pojawić się kolejne sprawozdania. Ponadto Komisja przypominała, że sprawozdania nie są obowiązkowe w celu zastosowania art. 2 ust. 6a. W art. 2 ust. 6a lit. c) opisano warunki wydawania przez Komisję sprawozdań krajowych, a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. d) skarżący nie są zobowiązani do korzystania ze sprawozdania, a istnienie sprawozdania krajowego nie jest warunkiem wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 6a zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e). Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) dochodzenie można wszcząć na podstawie wystarczających dowodów świadczących o znaczących zakłóceniach w jakimś kraju, przedstawionych przez skarżących spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 6a lit. b). W związku z tym zasady dotyczące znaczących zakłóceń charakterystycznych dla danego państwa mają zastosowanie do wszystkich państw bez rozróżnienia oraz niezależnie od istnienia sprawozdania krajowego. Dlatego też z definicji zasady dotyczące zakłóceń występujących w danym państwie nie naruszają zasady największego uprzywilejowania.
- (121) W odniesieniu do drugiego i trzeciego argumentu dotyczącego domniemanej niezgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, w szczególności z przepisami art. 2.2 i 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, jak również ustaleń w sprawach DS473 i DS494, argumenty te omówiono już w motywach 94 i 96 powyżej.
- (122) W odniesieniu do czwartego punktu, w którym żąda się od Komisji upewnienia się, że na dane z państw trzecich wykorzystywane w postępowaniu Komisji nie mają wpływu zakłócenia na rynku, Komisja przypominała, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego przystępuje do konstruowania wartości normalnej na podstawie wybranych danych innych niż ceny i koszty krajowe w państwie wywozu tylko wtedy, gdy ustali, że takie dane są najbardziej odpowiednie, aby odzwierciedlić niezniekształcone ceny i koszty. W trakcie tego procesu Komisja ma obowiązek korzystać wyłącznie z danych niezniekształconych. W związku z tym zainteresowane strony są proszone o przedstawienie uwag na temat proponowanych źródeł do celów określenia wartości normalnej na wczesnych etapach dochodzenia. W ostatecznej decyzji Komisji dotyczącej tego, które niezniekształcone dane należy wykorzystać do obliczenia wartości normalnej, w pełni uwzględniono te uwagi. Jeżeli chodzi o żądanie rządu ChRL, aby Komisja oceniła możliwe zakłócenia na rynku wewnętrznym UE, Komisja nie dostrzegła znaczenia tego punktu w kontekście oceny istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (123) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL.
- (124) CCCME powtórzyła swoje argumenty dotyczące sprawozdania przedstawione w motywach 89 i 90 powyżej, nazywając argumentację Komisji zawartą w motywie 91 pokrętną. CCCME nie przedstawiła jednak żadnych dalszych dowodów dotyczących sprawozdania, z wyjątkiem twierdzenia, że plany pięcioletnie w Chinach są jedynie dokumentami przewodnimi wyrażającymi poglądy polityczne na przyszłość. W związku z tym zdaniem CCCME plany te nie są wiążące, ponieważ nie są przyjmowane w taki sam sposób jak ustawy lub dekrety. Ponadto CCCME wskazała, że podobne dokumenty można znaleźć również w Europie, w tym wśród dokumentów programowych Komisji.

⁽⁵²⁾ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2020) 242 final z dnia 22.10.2020 r., dostępny pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/october/tradoc_158997.pdf

- (125) W odniesieniu do zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO CCCME stwierdziła ponadto, że pojęcie „znaczących zakłóceń” zawarte w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie pojawia się w żadnym z postanowień porozumienia antydumpingowego WTO ani Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. W szczególności pojęcie „znaczących zakłóceń” nie mieści się w żadnej z kategorii przewidzianych w art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO. W odniesieniu do wykorzystywania danych z państwa trzeciego CCCME stwierdziła, że nawet jeśli według Organu Apelacyjnego w sprawie DS473 wykorzystanie danych pochodzących ze źródła spoza państwa wywozu nie jest zabronione, wydaje się, że Komisja ignoruje fakt, iż Organ Apelacyjny podkreślił również, że „nie oznacza to jednak, że organ prowadzący dochodzenie może po prostu zastąpić koszt produkcji w kraju pochodzenia kosztem spoza kraju pochodzenia”, jak również, że „przy korzystaniu z jakichkolwiek informacji spoza danego kraju w celu określenia »kosztu produkcji w kraju pochodzenia« zgodnie z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego organ prowadzący dochodzenie musi zapewnić, aby takie informacje zostały wykorzystane do ustalenia »kosztu produkcji w kraju pochodzenia«, a to może wymagać od organu prowadzącego dochodzenie dostosowania tych informacji”. Zdaniem CCCME wydaje się zatem, że to podejście Komisji jest niezgodne z zobowiązaniem UE wynikającym z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (126) Ponadto CCCME twierdziła, że wydaje się również, iż art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego narusza art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO, ponieważ wygląda na to, że Komisja powtarza te same błędy co w sprawie DS473, gdyż wydaje się, że jej ustalenia i argumentacja w obecnym dochodzeniu są bardzo podobne do ustaleń i argumentacji w sprawie dotyczącej biodiesla. Komisja stwierdziła, że ceny stali, głównego surowca w produkcji wież wiatrowych, są w Chinach zniekształcone, a ceny stali płacone przez producentów wież wiatrowych są narażone na zakłócenia systemowe. W związku z tym zdaniem CCCME na podstawie ustaleń Organu Apelacyjnego w sprawie UE – Biodiesel (Argentyna) możliwe, że Komisja narusza również art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (127) Ponadto CCCME przypominała, że art. 2 ust. 6a lit. a) akapit trzeci rozporządzenia podstawowego wyraźnie stanowi, że ocena kwestii znaczących zakłóceń jest przeprowadzana oddzielnie dla każdego eksportera i producenta, przy czym jedynym wyjątkiem jest stosowanie kontroli wyrывkowej. W związku z tym CCCME nie zgodziła się z zawartym w motywie 102 stwierdzeniem Komisji, że „w przypadku potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia mają zastosowanie *a priori* do wszystkich producentów eksportujących w Chinach i dotyczą wszystkich kosztów związanych z ich czynnikami produkcji”, i zażądała od Komisji poprawy jej praktyki w tym zakresie.
- (128) W odniesieniu do twierdzenia CCCME dotyczącego niewiążącego charakteru chińskich dokumentów dotyczących planowania Komisja przypominała, że chiński system planowania określa priorytety i ustala cele, na których muszą skupić się władze centralne i lokalne. Stosowne plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Jak opisano szczegółowo w sprawozdaniu, cele określone w instrumentach dotyczących planowania mają w rzeczywistości charakter wiążący, a system planowania powoduje, że zasoby są przydzielane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽⁵³⁾.
- (129) Jeżeli chodzi o argumenty CCCME dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z porozumieniem antydumpingowym i ustaleniami Organu Rozstrzygania Sporów, omówiono je już w motywach 94 i 96, w tym wyjaśniono, że sprawa DS473 nie dotyczyła stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do twierdzenia, że pojęcie „znaczących zakłóceń” zawarte w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie pojawia się w żadnym z postanowień porozumienia antydumpingowego WTO ani Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., Komisja przypominała, że rozporządzenie podstawowe, w tym art. 2 ust. 6a, jest aktem prawa wtórnego Unii zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W prawie Unii nie ma wymogu, aby jego źródła, w tym prawo wtórne takie jak rozporządzenia, były oparte na prawie międzynarodowym lub powiązane z zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, takiego jak porozumienie antydumpingowe lub Protokół przystąpienia Chin do WTO.
- (130) W odniesieniu do argumentu dotyczącego indywidualnej oceny znaczących zakłóceń przeprowadzanej dla każdego eksportera CCCME jedynie wyraziła brak zgody ze stanowiskiem Komisji, nie przedstawiając nowych argumentów. W związku z tym Komisja potwierdziła swoje stanowisko przedstawione w motywach 99 i 102 powyżej.

⁽⁵³⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 41–42, 83.

- (131) Chengxi Shipyard powtórzyło swoje argumenty dotyczące niezgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, opisane w motywie 104 powyżej, wskazując, że odpowiedź Komisji w motywach 94 i 96 jest bardzo ogólna i nie wyjaśniono w niej jednoznacznie podstawy prawnej zawartej w porozumieniach WTO przemawiającej za stosowaniem art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, stanowiącego odstępstwo od zasad ogólnych wyraźnie określonych w porozumieniu WTO i orzeczeniu Organu Rozstrzygania Sporów w sprawie DS473. Chengxi Shipyard wywnioskowało zatem ze stwierdzenia Komisji, że uzasadnia ona zgodność art. 2 ust. 6a z porozumieniami WTO pozostałą częścią sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, przy czym zwróciło uwagę, że ze względu na brak jasnego uzasadnienia, dlaczego Komisja jest takiego zdania, ujawnienie przez Komisję nie spełnia standardów prawnych w zakresie odpowiedniego uzasadnienia decyzji o zastosowaniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (132) Ponadto Chengxi Shipyard twierdziło, że nie udowodniono, iż przedsiębiorstwo to podlega znaczącym zakłóceniom, głównie z trzech powodów: (i) KPCh nie ma bezpośredniego wpływu na decyzje biznesowe w przedsiębiorstwie, które to ustalenie jest prawdą pomimo faktu, że prezes zarządu i dyrektor generalny Chengxi Shipyard są członkami KPCh i pełnią funkcje sekretarza i zastępcy sekretarza Komitetu Partii na poziomie przedsiębiorstwa; (ii) udział państwa lub obecność przedstawicieli państwa w zarządzie nie wskazuje na to, że decyzje biznesowe w przedsiębiorstwie nie są podejmowane w odpowiedzi na rynkowe sygnały popytu i podaży lub że jego działalność nie jest zorientowana na rynek; (iii) istnienie interwencji państwa nie jest równoznaczne ze znaczącym zakłóceniem, a Komisja nie wykazała, że domniemane interwencje przekrojowe rządu ChRL prowadzą do znaczących zakłóceń w odniesieniu do czynników produkcji, a w konsekwencji wpływają na koszty i ceny w ramach działalności Chengxi Shipyard.
- (133) Jeżeli chodzi o argumenty Chengxi Shipyard dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z prawem WTO, Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że przepisy art. 2 ust. 6a są w pełni zgodne z zobowiązaniami Unii w ramach WTO. Powody takiego stanowiska Komisji wyraźnie wskazano w motywie 94 powyżej. Podobnie Komisja stwierdziła już w motywie 106, że w postępowaniach antydumpingowych dotyczących produktów z Chin przy określaniu wartości normalnej nadal mają zastosowanie części sekcji 15 Protokołu przystąpienia Chin do WTO, które nie wygasły, zarówno w odniesieniu do normy gospodarki rynkowej, jak i w odniesieniu do stosowania metodyki, która nie jest oparta na ścisłym porównaniu z chińskimi cenami lub kosztami. Wydaje się, że Chengxi Shipyard łączy obowiązek podania powodów materialnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z domniemanym obowiązkiem wyjaśnienia podstawy prawnej WTO uzasadniającej zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, co nie jest istotne, a ponadto jest błędne (zob. również motyw 129 powyżej). W konsekwencji argument Chengxi Shipyard, że ujawnienie przez Komisję nie spełnia wymogów prawnych dotyczących odpowiedniego uzasadnienia, został odrzucony.
- (134) Argumenty Chengxi Shipyard dotyczące braku dowodów na to, że przedsiębiorstwo podlega znaczącym zakłóceniom, już szczegółowo omówiono w motywie 108 powyżej. Ponadto Komisja przypomniała, że istnienie znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest powiązane z istnieniem jednego konkretnego elementu faktycznego lub informacji dotyczących konkretnego rynku obejmującego produkt objęty postępowaniem. W tym zakresie, jak wykazano w motywach 52–79, w toku niniejszego dochodzenia Komisja ustaliła istnienie znaczących zakłóceń w przemyśle wież wiatrowych oraz w sektorach powiązanych czynników produkcji. Zastosowanie kosztów krajowych przy konstruowaniu wartości normalnej jest dozwolone na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) wyłącznie wówczas, gdy w toku dochodzenia wyraźnie ustalono, że koszty te nie są zniekształcone. W tym względzie Chengxi Shipyard nie przedstawiło jednak żadnego dowodu świadczącego o tym, że jego czynniki produkcji były niezniekształcone. W związku z tym argument Chengxi Shipyard został odrzucony.
- (135) W związku z powyższym z dostępnych dowodów wynika, że ceny lub koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych. W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.2.2. Kraj reprezentatywny

3.2.2.1. Uwagi ogólne

- (136) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:
- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała kraje o dochodzie narodowym brutto (DNB) na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych klasyfikacji państw prowadzonej przez Bank Światowy ⁽⁵⁴⁾,
  - produkcja produktu objętego postępowaniem w tym państwie,
  - dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju,
  - w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo powinno zostać przyznane, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (137) Jak wyjaśniono w motywach 50 i 51, Komisja wydała dwie noty w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej. W notach tych opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów, a ponadto odniesiono się do uwag otrzymanych przez strony na temat tych elementów i odpowiednich źródeł. W drugiej nodzie Komisja poinformowała zainteresowane strony o zamiarze rozważenia wykorzystania Meksyku jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w przedmiotowej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL

- (138) W pierwszej nodzie Komisja wskazała Brazylię, Malezję, Meksyk, Republikę Południowej Afryki i Turcję jako kraje o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co ChRL, co do których wiadomo było, że ma w nich miejsce produkcja produktu objętego postępowaniem. Wszystkie te kraje Bank Światowy sklasyfikował na podstawie dochodu narodowego brutto (DNB) jako kraje o „wyższym średnim dochodzie”, podobnie jak ChRL.
- (139) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że DNB na mieszkańca nie jest odpowiednim wskaźnikiem do oceny poziomu rozwoju gospodarczego danego kraju. Zamiast tego Komisja powinna była oprzeć swoje ustalenia na produkcie krajowym brutto na mieszkańca według parytetu siły nabywczej („PKB na mieszkańca wg PPP”). W tym względzie przedsiębiorstwo to twierdziło, że bardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem byłoby Indie, ponieważ pod względem PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej w 2019 r. Indie były bliższe ChRL niż Turcja, państwo zaproponowane w skardze. Ponadto Indie były bardziej podobne do ChRL pod względem PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej na osobę zatrudnioną, a zatem z uwzględnieniem wydajności w tych trzech krajach. Vestas również twierdziło, że Indie są odpowiednim reprezentatywnym krajem o takim samym poziomie rozwoju jak ChRL.
- (140) W drugiej nodzie Komisja zauważyła w tym względzie, że w rozporządzeniu podstawowym określono, iż reprezentatywny kraj powinien mieć poziom rozwoju podobny do poziomowi państwa wywozu. Rozporządzenie nie zawiera jednak żadnych dalszych wymogów dotyczących wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju. Komisja zdecydowała, że odpowiednim źródłem tych informacji jest baza danych Banku Światowego. Ta baza danych zapewniła Komisji wystarczającą liczbę potencjalnie odpowiednich reprezentatywnych krajów o podobnym poziomie rozwoju do celów dokonania wyboru najlepiej dopasowanego źródła niezniekształconych kosztów i cen. Ponadto jest to ranking sporządzony na podstawie obiektywnego kryterium i jest on wykorzystywany spójnie we wszystkich sprawach antydumpingowych, w których określenie wartości normalnej opiera się na przepisach art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, co zapewnia jednolitość i równe traktowanie w toku poszczególnych postępowań.
- (141) DNB jest ponadto wykorzystywany przez Bank Światowy do klasyfikacji gospodarek na grupy pod kątem dochodu według metody stosowanej w polityce kredytowej Banku Światowego. W związku z tym, że uznaje się w nim wszystkie dochody, które trafiają do gospodarki krajowej, niezależnie od ich pochodzenia, w odpowiedni sposób odzwierciedla całkowitą działalność gospodarczą w danym kraju. W każdym razie Chengxi Shipyard nie wyjaśniło, w jaki sposób i dlaczego to PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej, a nie DNB na mieszkańca, byłby bardziej odpowiedni, aby odzwierciedlić podobny poziom rozwoju, niż źródło wykorzystane przez Komisję, nie uzasadniło swojego twierdzenia ani w żaden inny sposób nie przedstawiło dowodów na jego poparcie.

⁽⁵⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, dokument dostępny na stronie <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (ostatnie wyświetlenie w dniu 12 kwietnia 2021 r.).

- (142) Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem Indie nie były włączone do tej samej kategorii bazy danych Banku Światowego, nie można było uznać, że spełniają kryterium określone w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (143) W uwagach do drugiej noty Chengxi Shipyard podtrzymało swoje stanowisko, że dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca nie jest odpowiednim wskaźnikiem rozwoju gospodarczego. Po pierwsze, przedsiębiorstwo to twierdziło, że DNB obejmuje dochody z działalności zagranicznej, które są nieistotne dla oceny rozwoju gospodarczego. Po drugie, twierdziło, że wskaźnik – czy to DNB, czy PKB – wyrażony w USD do celów porównania poszczególnych państw nie jest odpowiedni do oceny rozwoju gospodarczego. Taka ocena byłaby zniekształcona poziomem cen w państwach o podobnej wielkości produkcji, a także wahaniami kursów wymiany. Przedsiębiorstwo to przyznało również, że wpływ zmian poziomu cen (inflacji) i wahań kursów wymiany jest częściowo złagodzony metodą Atlas stosowaną przez Bank Światowy przy opracowywaniu klasyfikacji państw i grup kredytowych. Ponadto przedsiębiorstwo stwierdziło, że biorąc pod uwagę powyższe, pod względem rozwoju gospodarczego Indie są bardziej podobne do ChRL niż Turcja.
- (144) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia Chengxi Shipyard podtrzymało swoje stanowisko, że PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej będzie odpowiednim wskaźnikiem do oceny podobieństwa gospodarczego między państwami pod względem poziomu rozwoju gospodarczego, w związku z czym Indie mogą być odpowiednim reprezentatywnym krajem.
- (145) Komisja wyjaśniła, że chociaż reprezentatywny kraj powinien mieć poziom rozwoju podobny do poziomu rozwoju kraju wywozu, nie ma obowiązku wyboru reprezentatywnego kraju najbardziej zbliżonego do państwa wywozu pod względem rozwoju gospodarczego, niezależnie od tego, czy jest on mierzony w DNB na mieszkańca, czy w PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej. Ponadto Komisja zauważyła, że zarówno DNB na mieszkańca, jak i PKB na mieszkańca według parytetu siły nabywczej, jak również szereg innych wskaźników, to uznane wskaźniki służące do pomiaru rozwoju gospodarczego państw. W tym względzie Komisja podkreśliła, że klasyfikacja państw opracowana przez Bank Światowy zapewnia pulę potencjalnych reprezentatywnych krajów, która jest regularnie aktualizowana i tworzona na podstawie obiektywnych kryteriów i spójnej metodyki. Ponadto Komisja powtórzyła, że klasyfikacja państw Banku Światowego jest odpowiednim źródłem informacji zapewniającym jednolitość i równe traktowanie w toku poszczególnych postępowań. Ze względu na fakt, że w okresie objętym dochodzeniem Indie nie zostały sklasyfikowane jako kraj o wyższym średnim dochodzie, i w związku z powyższymi ustaleniami Komisja odrzuciła argument Chengxi Shipyard.
- (146) W uwagach do drugiej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Indie należy uznać za potencjalny reprezentatywny kraj, mimo że Bank Światowy nie sklasyfikował Indii jako kraju o wyższym średnim dochodzie. W tym względzie strony odniosły się do przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych nałożonych na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z ChRL, w którym to przeglądzie Komisja wykorzystwała Indie jako reprezentatywny kraj. CCCME powtórzyła te argumenty w swoich uwagach oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego po etapie tymczasowym.
- (147) Komisja zauważyła, że w przywołanym przeglądzie wygaśnięcia ustalono w toku dochodzenia, że kwas sulfanilowy produkują tylko cztery gospodarki na całym świecie (Indie, ChRL, Unia i Stany Zjednoczone). Ponieważ w żadnym kraju o wyższym średnim dochodzie nie prowadzono produkcji kwasu sulfanilowego, Komisja postanowiła wykorzystać Indie jako źródło odpowiednich niezniekształconych cen lub wartości odniesienia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W przedmiotowej sprawie sytuacja była odmienna. Komisja była w stanie zidentyfikować wystarczającą liczbę producentów w krajach o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co ChRL. W związku z tym nie było potrzeby poszukiwania takich krajów poza grupą krajów o wyższym średnim dochodzie, aby uzyskać niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.2.3. Produkcja produktu objętego dochodzeniem

- (148) W skardze skarżący wskazał produkcję produktu objętego dochodzeniem w Turcji.
- (149) Komisja przeanalizowała inne państwa o takim samym poziomie rozwoju jak ChRL i zidentyfikowała producentów SWT w czterech kolejnych państwach, mianowicie w Brazylii, Meksyku i Republice Południowej Afryki.
- (150) W pierwszej nocy Komisja poinformowała zainteresowane strony o tych ustaleniach.

- (151) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard wskazało pięciu producentów SWT w Indiach. Jak wyjaśniono w motywach 140–142 i 145, stwierdzono, że Indie nie znajdują się na takim samym poziomie rozwoju jak ChRL, a zatem nie są odpowiednim reprezentatywnym krajem. W związku z tym Komisja nie przeanalizowała ani działalności domniemanych producentów SWT w Indiach, ani dostępności i jakości ich informacji finansowych.

3.2.2.4. Dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju

- (152) Komisja zbadała dostępność i jakość odpowiednich danych publicznych w pięciu potencjalnych reprezentatywnych krajach, w których stwierdzono produkcję produktu objętego dochodzeniem. W analizie tej skupiono się na dostępności i jakości informacji finansowych oraz na dostępności i jakości danych dotyczących czynników produkcji.
- (153) W odniesieniu do informacji finansowych wykorzystanych do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na potrzeby konstruowania wartości normalnej Komisja przeprowadziła analizę dostępnych informacji. Zbadała w szczególności, czy informacje finansowe pochodzą z ostatniego okresu, czy informacje finansowe poddano audytowi, czy były dostępne w formie indywidualnej czy skonsolidowanej, a także czy przedsiębiorstwa były rentowne.
- (154) W odniesieniu do danych dotyczących czynników produkcji Komisja zbadała dostępność danych dotyczących przywozu, udział przywozu pochodzącego z ChRL i krajów niebędących członkami WTO oraz istnienie zakłóceń, które mogły wpłynąć na cenę czynników produkcji. W analizie skupiono się na najważniejszych czynnikach produkcji.

a) Informacje finansowe

- (155) W pierwszej notce Komisja stwierdziła, że potencjalnie odpowiednie informacje finansowe producentów SWT były publicznie dostępne jedynie w Meksyku, Republice Południowej Afryki i Turcji. Komisja stwierdziła ponadto, że informacje finansowe wszystkich zidentyfikowanych producentów SWT w Brazylii i Malezji oraz niektórych producentów SWT w Turcji albo nie były dostępne za okres objęty dochodzeniem, tj. były nieaktualne, albo przedsiębiorstwa przynosiły straty. W tym względzie Komisja przeprowadziła dalszą analizę dostępności i jakości informacji finansowych producentów SWT w Meksyku, Republice Południowej Afryki i Turcji, uwzględniając uwagi do pierwszej noty przedstawione przez zainteresowane strony wymienione w motywie 50.
- (156) W uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Komisja nie powinna wykluczać danych przedsiębiorstwa przynoszącego straty, jeżeli taka sytuacja jest uzasadniona i niezniekształcona. W przypadku reprezentatywnego kraju, w którym dostępne są sprawozdania finansowe szeregu przedsiębiorstw, Komisja powinna zamiast tego uwzględnić zarówno przedsiębiorstwa rentowne, jak i przynoszące straty przy ustalaniu średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w reprezentatywnym kraju.
- (157) Komisja zauważyła, że dane finansowe wszystkich producentów ponoszących straty, których zidentyfikowano w potencjalnych reprezentatywnych krajach w pierwszej notce, również były nieaktualne. W związku z tym Komisja uznała, że argument ten stał się bezprzedmiotowy. W każdym razie Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwa przynoszące straty nie wykazały „odpowiedniego” poziomu zysku w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) akapit ostatni rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym argument ten również został odrzucony ze względów merytorycznych.
- (158) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard uznało dane finansowe meksykańskiego producenta Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. oraz południowoafrykańskiego producenta GRI Wind Steel South Africa (Pty.) Ltd. za nieodpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, ponieważ dane te były dostępne jedynie w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych. Według Chengxi Shipyard problem ten nie dotyczył producentów w Turcji i Indiach.
- (159) Komisja zauważyła po pierwsze, że Indii nie uznano za odpowiedni potencjalny reprezentatywny kraj. Ponadto fakt, że dane finansowe niektórych producentów były dostępne w formie skonsolidowanej, sam w sobie nie dyskwalifikował tych danych jako źródła niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Wręcz przeciwnie – dostępne sprawozdania finansowe muszą być analizowane indywidualnie dla każdego przypadku.

- (160) W tym względzie w drugiej nocie Komisja wyjaśniła, że zidentyfikowała dwóch producentów wież wiatrowych w Meksyku. Indywidualne lokalne informacje finansowe Speco Wind Power, S.A. de C.V. („Speco”) uzyskano od Global Financials by Dun&Bradstreet („D&B”) ⁽⁵⁵⁾ i przekazano zainteresowanym stronom w załączniku III do pierwszej noty. Przedsiębiorstwo Speco produkowało wyłącznie wieże wiatrowe i było rentowne w 2019 r. Lokalne informacje finansowe umożliwiły określenie nie tylko kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, lecz także kosztów finansowych oraz innych wydatków i dochodów. Skonsolidowane sprawozdania finansowe Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V. („Arcosa”) znaleziono w internecie ⁽⁵⁶⁾. Grupa skonsolidowana prowadziła działalność w trzech obszarach działalności: budownictwo, urządzenia energetyczne i transport. W ramach Energy Equipment Group („EEG”) grupa skonsolidowana produkowała i sprzedawała wieże wiatrowe, struktury użytkowe oraz zbiorniki magazynowe i dystrybucyjne ⁽⁵⁷⁾. EEG zatrudniała 55 % pracowników grupy ⁽⁵⁸⁾ i generowała 48 % nieskonsolidowanych przychodów i kosztów grupy ⁽⁵⁹⁾. Przychody ze sprzedaży wież wiatrowych i struktur użytkowych stanowią 75 % przychodów EEG ⁽⁶⁰⁾. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (z uwzględnieniem deprecjacji i amortyzacji) poniesione przez EEG i na poziomie skonsolidowanym w 2019 r. (wyrażone jako odsetek kosztów sprzedaży) wyniosły około 13 % ⁽⁶¹⁾. Zarówno EEG, jak i grupa skonsolidowana wygenerowały zysk na poziomie około 10 % ⁽⁶²⁾. Powyższa analiza wykazała, że segment obejmujący głównie produkcję i sprzedaż SWT stanowił znaczną część ogólnej działalności przedsiębiorstwa i przyniósł wyniki podobne do wyników całego przedsiębiorstwa. Dane te uznano zatem za odpowiednie w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) akapit ostatni rozporządzenia podstawowego.
- (161) W drugiej nocie Komisja zauważyła ponadto, że w Republice Południowej Afryki zidentyfikowała jednego producenta wież wiatrowych – GRI Wind Steel South Africa (Pty.) Ltd. Sprawozdania finansowe tego przedsiębiorstwa były dostępne w formie skonsolidowanej i zintegrowanej na poziomie jego udziałowca Hulisani ⁽⁶³⁾. W zintegrowanym sprawozdaniu rocznym nie przedstawiono jednak wystarczających szczegółowych informacji na temat producenta wież wiatrowych w ramach grupy. W sprawozdaniu stwierdzono jedynie, że producent SWT był rentowny w roku obrotowym trwającym od marca 2019 r. do lutego 2020 r. ⁽⁶⁴⁾ W związku z tym Komisja nie była w stanie ocenić jego wyników i wkładu w skonsolidowane wyniki finansowe. Dlatego też Komisja stwierdziła, że skonsolidowane sprawozdania finansowe Hulisani nie były odpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w przedmiotowym dochodzeniu.
- (162) Ponadto w drugiej nocie Komisja przeanalizowała sześciu producentów SWT w Turcji. Tylko w przypadku dwóch producentów dane finansowe były publicznie dostępne. Indywidualne lokalne sprawozdania finansowe ATEŞ Çelik İnşaat Taahhüt Proje Mühendislik Sanayi ve Ticaret A.Ş. były dostępne u Global Financials by D&B i zostały przekazane zainteresowanym stronom w załączniku III do pierwszej noty. Przedsiębiorstwo to było rentowne w 2019 r. Lokalne sprawozdania umożliwiły określenie nie tylko kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, lecz także dochodów i wydatków finansowych. Indywidualne lokalne sprawozdania finansowe Çimtaş Çelik İmalat Montaj ve Tesizat A.Ş. („Çimtaş Çelik”) dostępne u Global Financials by D&B były nieaktualne. Skonsolidowane sprawozdania finansowe na poziomie jego udziałowca ENKA były jednak dostępne w internecie ⁽⁶⁵⁾, jako poddane lub niepoddane audytowi, za wszystkie kwartały okresu objętego dochodzeniem. Zauważono jednak, że skonsolidowane sprawozdania finansowe nie zawierały wystarczających szczegółowych informacji na temat wyników producenta SWT ani jego wkładu w wyniki grupy skonsolidowanej. Przedsiębiorstwo Çimtaş Çelik należało do segmentu budownictwa ⁽⁶⁶⁾. Chociaż segment ten przyniósł prawie 60 % łącznych skonsolidowanych przychodów ⁽⁶⁷⁾, nie było jasne, w jaki sposób wyniki tego segmentu odzwierciedlały wyniki producenta SWT. Sprawozdanie finansowe

⁽⁵⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.dnb.com/ie/products/finance-credit-risk/global-financials.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 kwietnia 2021 r.).

⁽⁵⁶⁾ Sprawozdania roczne za rok 2019 dostępne pod adresem: [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 kwietnia 2021 r.).

⁽⁵⁷⁾ Tamże, s. 15.

⁽⁵⁸⁾ Tamże, s. 19.

⁽⁵⁹⁾ Tamże, s. 43 i 44.

⁽⁶⁰⁾ Tamże, s. 47.

⁽⁶¹⁾ Tamże, s. 47 i 60.

⁽⁶²⁾ Tamże, s. 47 i 60.

⁽⁶³⁾ Dostępne pod adresem: <https://hulisani.co.za/wp-content/uploads/2020/06/Hulisani-Integrated-Report-2020.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

⁽⁶⁴⁾ Tamże, s. 70.

⁽⁶⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.enka.com/investor-relations/financial-data/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

⁽⁶⁶⁾ Skonsolidowane sprawozdanie finansowe za rok kończący się w dniu 31 grudnia 2019 r. (s. 21) dostępne pod adresem: <https://www.enka.com/investor-relations/financial-data/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

⁽⁶⁷⁾ Tamże, s. 45.

nie zawierało żadnych szczegółowych informacji na temat struktury tego segmentu. Charakter działalności objętej tym segmentem mógł być dość zróżnicowany. W rzeczywistości producent SWT był tylko jednym z 39 przedsiębiorstw grupy skonsolidowanej ⁽⁶⁸⁾ zaklasyfikowanych do segmentu budownictwa. Dlatego też Komisja stwierdziła, że skonsolidowane sprawozdania finansowe ENKA nie były odpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w przedmiotowym dochodzeniu.

- (163) W uwagach do drugiej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że w informacjach finansowych dwóch producentów SWT w Meksyku występują poważne braki. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że nawet jeśli segment EEG, do którego należało przedsiębiorstwo Arcosa, wygenerował 48 % skonsolidowanych przychodów, znacznie mniej niż połowa tej wartości pochodziła ze sprzedaży SWT, ponieważ ten segment EEG obejmował również produkcję i sprzedaż struktur użytkowych. Ponadto Chengxi Shipyard zwróciło uwagę, że przedsiębiorstwo Arcosa produkowało SWT nie tylko w Meksyku, lecz także w Stanach Zjednoczonych, oraz że niemożliwe było określenie odsetka przychodów oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, który można przypisać sprzedaży na krajowym rynku meksykańskim. W odniesieniu do Speco Chengxi Shipyard twierdziło, że nie można było ustalić odsetka przychodów oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych pochodzących ze sprzedaży na rynku meksykańskim.
- (164) Komisja zwróciła uwagę, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń dotyczących udziału sprzedaży SWT w przychodach generowanych przez segment EEG. Komisja przyznała, że Arcosa produkowała SWT zarówno w Meksyku, jak i w Stanach Zjednoczonych. Ponieważ jednak moce produkcyjne (mierzone obszarem) w Meksyku były znaczne (40 % ⁽⁶⁹⁾), Komisja stwierdziła, że fakt, iż część produkcji SWT była prowadzona w Stanach Zjednoczonych, nie sprawia, że informacje finansowe są nieodpowiednie. Komisja uznała, że należy wykorzystać informacje na temat łącznych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz przychodów obu meksykańskich producentów SWT, ponieważ publicznie dostępne informacje finansowe rzadko zawierałyby dalszy podział przychodów oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych według rynku (krajowego i eksportowego), zwłaszcza w przypadku sprawozdawczości dotyczącej segmentów operacyjnych. W każdym razie przedsiębiorstwo nie zaproponowało żadnego odpowiedniego alternatywnego producenta SWT w Meksyku na potrzeby określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty Chengxi Shipyard i potwierdziła wykorzystanie informacji finansowych dotyczących obu meksykańskich producentów SWT w celu określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (165) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard powtórzyło, że informacje finansowe Arcosa nie stanowią odpowiedniego źródła niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że w szczególności lokalizacja produkcji SWT przedsiębiorstwa Arcosa w Meksyku i w Stanach Zjednoczonych oraz fakt, że segment EEG obejmował również produkcję struktur użytkowych i zbiorników dystrybucyjnych, sprawiły, że informacje te były nieodpowiednie. Ponadto zauważyło, że wzrost przychodów Arcosa w 2019 r. wynikał nie tylko ze zwiększonej produkcji SWT, lecz także z innych czynników. Zwróciło również uwagę, że informacje finansowe Arcosa za 2020 r. były już dostępne w momencie ostatecznego ujawnienia.
- (166) Jak wskazano w motywach 160 i 164, Komisja stwierdziła, że chociaż część produkcji SWT była prowadzona w innym kraju niż reprezentatywny kraj, nadal należało wykorzystać dane dotyczące tego przedsiębiorstwa. Wobec braku nowych argumentów Komisja potwierdziła odrzucenie tego twierdzenia. Komisja potwierdziła również, że ze względu na duży udział segmentu SWT i struktur użytkowych w przychodach grupy EEG wyniki finansowe tej grupy były reprezentatywne dla produkcji SWT, ponieważ wzrost przychodów był częściowo spowodowany zwiększeniem wielkości produkcji SWT. Ponadto Komisja stwierdziła, że w świetle środków rządowych prowadzących do spowolnienia rozbudowy nowych instalacji wiatrowych w Meksyku, które to środki omówiono w motywach 196–199, bardziej rozsądne było oparcie niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków wyłącznie na sprawozdaniach finansowych za 2019 r.
- (167) Po ostatecznym ujawnieniu Suzhou Titan twierdziło, że informacje finansowe Arcosa nie stanowią odpowiedniego źródła niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, ponieważ Arcosa produkuje SWT poza Meksykiem. Ponadto przedsiębiorstwo to zwróciło uwagę, że przychody meksykańskiej jednostki zależnej pochodziły w dużej mierze z działalności wewnątrz grupy, a rentowność tej jednostki wynosiła tylko 2,4 %.

⁽⁶⁸⁾ Tamże, s. 20–21.

⁽⁶⁹⁾ Sprawozdanie roczne za 2019 r. (s. 14) dostępne pod adresem: [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC._10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 marca 2021 r.).

(168) Oprócz sformułowania wniosku dotyczącego produkcji SWT przez Arcosa poza Meksykiem, przedstawionego w motywie 166, Komisja stwierdziła, że ze względu na wysoki udział przychodów wewnątrz grupy w całkowitych przychodach meksykańskiej jednostki zależnej bardziej odpowiednie było wykorzystanie skonsolidowanych i połączonych sprawozdań finansowych Arcosa, w których wyeliminowano transakcje wewnątrz grupy⁽⁷⁰⁾. Należy również zauważyć, że w przedmiotowej sprawie poziom rentowności obliczony przez Suzhou Titan jest nieistotny. Przedsiębiorstwo to wyraziło zysk operacyjny jako odsetek przychodów, podczas gdy na potrzeby skonstruowania wartości normalnej musi on być wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów, którego wysokości nie można być ustalić na podstawie informacji finansowych Arcosa w odniesieniu do działalności tego przedsiębiorstwa w Meksyku.

(169) Opierając się na przesłankach wyjaśnionych w motywach 166 i 168, Komisja odrzuciła argumenty Chengxi Shipyard i Suzhou Titan przedstawione w motywach 165 i 167.

b) Zakłócenia dotyczące czynników produkcji

(170) W pierwszej nocie Komisja stwierdziła, że według wykazu OECD dotyczącego ograniczeń wywozowych w odniesieniu do surowców przemysłowych⁽⁷¹⁾ wywóz złomu stali (kody HS 7204 41 i 7204 49) podlegał wymogowi uzyskania zezwolenia w Republice Południowej Afryki oraz wymogowi uzyskania zezwolenia i podatkowi wywozowemu w Malezji do 2017 r. (najnowsze dostępne informacje).

(171) W tym względzie w drugiej nocie Komisja wykluczyła Republikę Południowej Afryki z uwagi na fakt, że informacje finansowe producenta SWT w Republice Południowej Afryki nie były odpowiednie do określenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, jak wyjaśniono w motywie 161. Ponadto Komisja uznała, że publicznie dostępne informacje finansowe producenta SWT w Malezji były w istotnym stopniu nieaktualne. Ponieważ Komisja nie uzyskała żadnych dodatkowych informacji na temat produkcji w Malezji, kraj ten również został wyłączony z dalszych rozważań. W związku z tym ograniczenia wywozowe wskazane w pierwszej nocie uznano za nieistotne w przedmiotowej sprawie.

(172) W uwagach do pierwszej noty zainteresowane strony twierdziły, że ani Meksyk, ani Republika Południowej Afryki, ani Turcja nie były odpowiednimi reprezentatywnymi krajami ze względu na istniejące w tych krajach różne środki, co do których domniemywa się, że zakłócają rynek czynników produkcji lub rynek energii ze źródeł odnawialnych. Twierdzenia te szczegółowo wyjaśniono w motywach 173, 179, 181, 184 i 189.

(173) W uwagach do pierwszej noty CCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan twierdziły, że Republika Południowej Afryki nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem ze względu na wprowadzone przez to państwo środki ochronne w odniesieniu do stali, które mogły zniekształcać ceny importowe wyrobów ze stali wykorzystywanych w produkcji SWT. Ponadto Chengxi Shipyard twierdziło, że takie środki ochronne obowiązywały również w Meksyku i Turcji, podczas gdy w przypadku Turcji strona ta wskazała jedynie na zawieszenie koncesji wobec Unii w odpowiedzi na środki ochronne w odniesieniu do stali, które wprowadziła Unia.

(174) W drugiej nocie Komisja zauważyła, że Republikę Południowej Afryki już uznano za nieodpowiedni kraj ze względu na brak publicznie dostępnych informacji finansowych wszystkich producentów SWT. W związku z tym Komisja rozpatrzyła argumenty dotyczące Republiki Południowej Afryki.

(175) W odniesieniu do Turcji Komisja zauważyła, że strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia dotyczącego istnienia środków ochronnych dotyczących stali. Komisja stwierdziła, że Turcja faktycznie wszczęła dochodzenie w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do stali w kwietniu 2018 r.⁽⁷²⁾, lecz w maju 2019 r. zakończyła to dochodzenie bez wprowadzania środków⁽⁷³⁾. Jeżeli chodzi o zawieszenie koncesji, strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów dotyczących tego, dlaczego i w jakim stopniu dodatkowe należności celne przywózowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali pochodzących z Unii zakłóciłyby turecki rynek stali i sprawiłyby, że statystyki dotyczące przywozu staną się nieodpowiednim źródłem nieznieskształconych wartości odniesienia.

⁽⁷⁰⁾ Zob. informacje dodatkowe do skonsolidowanych i połączonych sprawozdań finansowych (informacja dodatkowa 1, s. 65) w sprawozdaniu rocznym za 2019 r., dostępne pod adresem: [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 października 2021 r.).

⁽⁷¹⁾ Dostępnego pod adresem: https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (ostatnie wyświetlenie w dniu 30 listopada 2020 r.).

⁽⁷²⁾ Informacje dostępne pod adresem: https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/FE_Search/FE_S_S009-DP.aspx?language=E&CatalogueId-List=247074,246544,245272,244985,243640,241597,240044,239544,238039,237441&CurrentCatalogueIdIndex=3&FullTextHash=&HasEnglishRecord=True&HasFrenchRecord=True&HasSpanishRecord=True (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷³⁾ Informacje dostępne w Dzienniku Urzędowym z dnia 7 maja 2019 r. (s. 17) pod adresem: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2019/05/20190507.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

- (176) W odniesieniu do Meksyku Komisja zauważyła w drugiej nocie, że Chengxi Shipyard oparło swoje zarzuty na artykule opublikowanym przez Metal Bulletin, w którym stwierdzono, że zgodnie z dekretem z dnia 25 marca 2019 r. Meksyk „przywrócił cło ochronne w wysokości 15 % na przywóz niektórych wyrobów ze stali z państw, z którymi nie zawarł umów o wolnym handlu”. Komisja stwierdziła, że w dniu 25 marca 2019 r. Meksyk opublikował dekret zmieniający należności celne przywozowe określone w ustawie o ogólnym podatku przywozowym i wywozowym⁽⁷⁴⁾. Dekretem tym Meksyk podniósł obowiązującą stawkę KNU w odniesieniu do niektórych wyrobów ze stali, w tym blach stalowych (kody HS 7208 51 i 7208 52), z 0 % do 15 % na ograniczony okres 180 dni. Zgodnie z dekretem podwyższenie obowiązującej stawki KNU było oparte na art. II Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu („GATT”).
- (177) Ponadto cła nie zostały nałożone w następstwie dochodzenia w sprawie środków ochronnych i nie przekroczyły poziomu stawek związanych wynoszącego 35 %, do którego przestrzegania Meksyk zobowiązał się na mocy zasad WTO⁽⁷⁵⁾. W związku z tym Komisja uznała, że istnienie tych środków nie uzasadnia wyłączenia Meksyku z analizy potencjalnych reprezentatywnych krajów.
- (178) Zarzuty dotyczące istnienia środków ochronnych w odniesieniu do stali w Meksyku i Turcji zostały zatem odrzucone.
- (179) W uwagach do pierwszej noty CCME i Suzhou Titan uznały, że Meksyk nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, ponieważ wprowadził środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu SWT pochodzących z Chin.
- (180) W drugiej nocie Komisja zauważyła, że strony nie przedstawiły konkretnych dowodów na to, w jaki sposób i w jakim stopniu wprowadzenie przez Meksyk środków antydumpingowych w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem wpłynęłoby na reprezentatywność tego kraju oraz dlaczego ze względu na ten fakt nie należy już Meksyku uznawać za odpowiedni kraj. W związku z tym Komisja uznała te argumenty za nieuzasadnione i odrzuciła je.
- (181) W uwagach do pierwszej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że na rynkach energii elektrycznej w Meksyku i Republice Południowej Afryki istniały zakłócenia, ponieważ rynki te były zdominowane przez przedsiębiorstwa państwowe. Z drugiej strony ta zainteresowana strona twierdziła, że takie zakłócenia nie występowały na rynkach energii elektrycznej w Turcji i Indiach. Strona ta przedstawiła dowody wskazujące na to, że w Republice Południowej Afryki 95 % energii elektrycznej było dostarczane przez przedsiębiorstwo państwowe ESKOM.
- (182) W drugiej nocie Komisja zbadała ten argument i stwierdziła, że udział meksykańskiego państwowego producenta energii elektrycznej Comisión Federal de Electricidad („CFE”) w całkowitej produkcji energii elektrycznej w Meksyku wynosił poniżej 80 %⁽⁷⁶⁾. Według informacji dostarczonych przez Chengxi Shipyard udział przedsiębiorstw państwowych w produkcji energii elektrycznej w Indiach wynosił nieco ponad 80 %, czyli sytuacja była podobna jak w Meksyku. Według tej zainteresowanej strony rynek energii elektrycznej w Indiach był wystarczająco zliberalizowany. Ponadto Komisja stwierdziła, że państwowy producent energii elektrycznej EÜAŞ dysponował nieco ponad 20 % mocy wytwórczych w Turcji⁽⁷⁷⁾. Komisja uznała, że fakt, iż rynek jest zdominowany przez przedsiębiorstwa państwowe, bez żadnych dalszych oznak i dowodów na to, że faktyczne ceny podstawowych czynników produkcji nie są zgodne z mechanizmami rynkowymi, nie wystarczył sam w sobie do wykluczenia tego kraju jako niereprezentatywnego. W takich przypadkach w aktach sprawy muszą istnieć dowody na to, że na faktyczne ceny tych czynników potencjalnie wpływały inne względy, takie jak polityka preferencyjna wobec niektórych gałęzi przemysłu lub inna istotna interwencja rządowa, wskutek czego ceny te nie wynikają z działania sił rynkowych. W każdym razie Komisja wzięła pod uwagę fakt, że energia elektryczna stanowiła jedynie niewielką część (około 1 %) całkowitego kosztu produkcji SWT. W związku z tym nawet gdyby istniały dowody na to, że ceny tych materiałów były zniekształcone, nie stanowiłoby to samo w sobie powodu do całkowitego odrzucenia Meksyku (ani jakiegokolwiek innego kraju) jako potencjalnego reprezentatywnego kraju w przedmiotowej sprawie. Potencjalne zakłócenia w sektorze energii elektrycznej w Meksyku byłyby co najwyżej kwestią do zbadania w kontekście wykorzystania innej wartości odniesienia dla takiego czynnika.

⁽⁷⁴⁾ Dostępny w Dzienniku Urzędowym Federacji pod adresem: http://dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5555007&fecha=25/03/2019 (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁵⁾ Informacje na temat stawek związanych można uzyskać za pośrednictwem Tariff Download Facility WTO pod adresem: <http://tariffdata.wto.org/ReportersAndProducts.aspx> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁶⁾ Sprawozdanie roczne CFE za 2019 r. (s. 82) dostępne pod adresem: <https://www.cfe.mx/finanzas/reportes-financieros/Reportes%20Anuales%20Documentos/Informe%20Anual%202019.pdf?csf=1&e=t8GHzG> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁷⁾ Sprawozdanie roczne EÜAŞ za 2019 r. (s. 18) dostępne pod adresem: <https://www.euas.gov.tr/tr-TR/yillik-raporlar> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

- (183) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty dotyczące Meksyku i Turcji, a Republikę Południowej Afryki uznała natomiast za nieodpowiedni kraj ze względu na brak dostępnych informacji finansowych.
- (184) W uwagach do pierwszej noty Vestas argumentowało, że Turcja wprowadziła wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w odniesieniu do projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych lub zapewniła wyższe taryfy gwarantowane w zależności od wymaganych materiałów miejscowego pochodzenia.
- (185) W drugiej notce Komisja zbadała zarzuty dotyczące obowiązującego w Turcji wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia ze względu na znaczenie tego wymogu jako ograniczenia dla najważniejszego czynnika produkcji, tj. blach stalowych, jak również dla pozostałych czynników produkcji, a ostatecznie również dla rentowności tureckich producentów SWT.
- (186) Komisja stwierdziła, że wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia przekłada się na warunki panujące na tureckim rynku energii wiatrowej w dwojaki sposób:
- Producentom energii wiatrowej zapewniono taryfy gwarantowane. Inwestorzy, którzy spełnili wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, byli uprawnieni do wyższej taryfy gwarantowanej⁽⁷⁸⁾. Taryfa obowiązująca w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 7,00 centów USD/kWh. Taryfa mogła zostać podwyższona o 0,60 centa USD/kWh, w przypadku gdy stalową wieżę wiatrową wyprodukowano lokalnie. W sumie taryfa gwarantowana mogła zostać podwyższona do 11,00 centów USD/kWh, jeżeli nie tylko SWT, lecz także łopaty, generator i elektronika oraz wszystkie urządzenia mechaniczne były produkowane lokalnie.
  - Od 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem rząd turecki ogłosił trzy przetargi na farmy wiatrowe w ramach nowego modelu inwestycji w odnawialne źródła energii, tzw. wyznaczone obszary energii ze źródeł odnawialnych („YEKA”) ⁽⁷⁹⁾. Oferenci, którym udzielono zamówienia w ramach przetargów dotyczących YEKA, byli zobowiązani do spełnienia wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, jeżeli chodzi o pochodzenie czynników produkcji turbin, SWT i łopat, jak również analogicznego wymogu w odniesieniu do narodowości pracowników.
- (187) W drugiej notce Komisja uznała, że wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia mający zastosowanie do SWT można było spełnić jedynie przez zaopatrzenie się w blachy stalowe, które są najważniejszym surowcem, w kraju. W związku z tym ceny importowe blach stalowych mogły nie odzwierciedlać cen tych rodzajów blach stalowych, które faktycznie wykorzystano w produkcji SWT. Ponadto obowiązek zaopatrywania się na rynku krajowym zmniejszył konkurencję na rynku czynników produkcji SWT, co mogło doprowadzić do zniekształcenia cen krajowych tych czynników. Ceny czynników produkcji były zatem najprawdopodobniej wyższe ze względu na ograniczoną konkurencję i mogły skutkować zniekształceniem kosztu produkcji, a zatem również kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz rentowności producentów SWT w Turcji.
- (188) W związku z tym Komisja uznała, że rynek energii wiatrowej, w tym produkcja wież wiatrowych, mógł zostać zakłócony wskutek obowiązywania w Turcji wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, a zatem nie jest odpowiedni do określenia niezniekształconych cen i kosztów, zwłaszcza w odniesieniu do najważniejszego czynnika produkcji.
- (189) W uwagach do pierwszej noty Vestas twierdziło również, że Turcja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem ze względu na ograniczoną dostępność niektórych surowców (blach grubych), która mogła prowadzić do wyższych cen tych materiałów, a także ze względu na brak mocy produkcyjnych w odniesieniu do dużych SWT.
- (190) Ponieważ strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń, a Komisja stwierdziła już, że na rynku tureckim mogły panować zakłócenia wskutek obowiązywania wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia, Komisja nie wyciągnęła żadnych wniosków w odniesieniu do tych twierdzeń.
- (191) W uwagach do drugiej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Turcja powinna pozostać potencjalnym reprezentatywnym krajem. Twierdziły one w szczególności, że tylko niewielka część blach stalowych przywożonych w ramach konkretnego kodu towarów była przeznaczona do produkcji SWT, a zatem była potencjalnie zniekształcona. Strony te twierdziły, że aby ustalić, czy wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia miał wpływ na cenę importową, Komisja powinna porównać cenę importową blach stalowych w Turcji z ich ceną importową w innych państwach. CCCME powtórzyła w swoich uwagach oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego po etapie tymczasowym, że Turcję należy nadal uznawać za potencjalną reprezentatywną stronę.

⁽⁷⁸⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://tyrkiet.um.dk/~media/tyrkiet/pdf%20files/wind%20energy%20in%20turkey%202020.pdf?la=en> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁷⁹⁾ Zob. s. 18–20, dostępne pod adresem https://www.shura.org.tr/wp-content/uploads/2019/01/SHURA_Opportunities-to-strengthen-the-YEKA-auction-model-for-enhancing-the-regulatory-framework-of-Turkeys-power-system.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

- (192) Komisja zauważyła, że cena importowa blach stalowych w innych krajach nie była reprezentatywna dla ceny, która przeważałaby w Turcji w warunkach rynkowych bez wpływu wymogu stosowania materiałów miejscowego pochodzenia. Ponadto wymóg ten miał wpływ nie tylko na ceny blach stalowych do produkcji SWT – uniemożliwił także konkurencję ze strony przywożonych blach stalowych do produkcji takich wież. Taka sytuacja rynkowa mogła wpłynąć na decyzje producentów blach stalowych dotyczące produkcji, oddziałując w ten sposób na ceny blach stalowych również do innych zastosowań. Ponadto koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rentowność tureckich producentów SWT również były potencjalnie zniekształcone, ponieważ wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia dotyczył nie tylko czynników produkcji, lecz także siły roboczej. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (193) Oprócz powyższych uwag zainteresowanych stron na temat ograniczeń w handlu Komisja zbadała w drugiej nocie istnienie w Meksyku ograniczeń w handlu dotyczących czynników produkcji SWT. W tym celu Komisja posłużyła się wykazem OECD dotyczącym ograniczeń wywozowych w odniesieniu do surowców przemysłowych⁽⁸⁰⁾ oraz repozytorium map dostępu do rynku⁽⁸¹⁾. Nie stwierdzono żadnych ograniczeń w handlu nałożonych przez Meksyk na główne czynniki produkcji.
- (194) W uwagach do drugiej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że cena importowa blach stalowych w Meksyku była znacząco zniekształcona ze względu na nałożenie w marcu 2019 r. należności celnych przywozowych w wysokości 15 %. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (195) Komisja zbadała ten argument. Jak wyjaśniono w motywach 176 i 177, Komisja w drugiej nocie oceniła zwiększenie należności celnych przywozowych mających zastosowanie do blach stalowych i stwierdziła, że Meksyk podniósł obowiązującą stawkę KNU z 0 % do poziomu (15 %) nieprzekraczającego związanej stawki KNU, do której Meksyk zobowiązał się w ramach WTO. Zastosowania należności celnych przywozowych nie można było zatem uznać w przedmiotowej sprawie za zakłócenie ani naruszenie zobowiązań Meksyku. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (196) W uwagach do drugiej noty Chengxi Shipyard twierdziło, że Meksyk nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, ponieważ na jego rynku energii ze źródeł odnawialnych panowały znaczące zakłócenia. W tym względzie strona ta przywołała następujące środki przyjęte przez rząd meksykański:
- Czwartą aukcję energii ze źródeł odnawialnych najpierw przełożono (grudzień 2018 r.), a następnie odwołano (luty 2019 r.).
  - W październiku 2019 r. certyfikaty czystej energii rozszerzono na producentów energii ze źródeł odnawialnych, którzy rozpoczęli działalność przed sierpniem 2014 r., co było sprzeczne z celem polegającym na zachęcaniu do nowych inwestycji w tego rodzaju energię.
  - CFE, państwowy producent energii elektrycznej i właściciel sieci przesyłowej, w czerwcu 2020 r. podwyższył opłaty za przesył dla producentów energii ze źródeł odnawialnych.
  - Centro Nacional de Control de Energía, organ publiczny odpowiedzialny za kontrolę operacyjną sieci przesyłowej i hurtowego rynku energii elektrycznej, w kwietniu 2020 r. wstrzymał testowanie i przyłączanie do sieci nowych projektów w zakresie energii wiatrowej i słonecznej.
  - Meksykańskie Ministerstwo Energii opublikowało uchwałę, w której przyznano rządowi większą kontrolę nad tym, kto może wytwarzać energię elektryczną, gdzie mogą znajdować się elektrownie i ile energii elektrycznej mogą produkować.
- (197) Komisja zbadała ten argument. Po pierwsze, należy zauważyć, że regulacja określonego sektora gospodarki za pomocą przepisów ustawowych i wykonawczych niekoniecznie stanowi zakłócenie na rynku. W przedmiotowej sprawie zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dowodów na to, dlaczego, w jaki sposób i w jakim stopniu polityka rządu opisana w motywie 196 wpłynęła na ceny (importowe) czynników produkcji stosowanych w produkcji SWT, jak również na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski producentów SWT w Meksyku w okresie objętym dochodzeniem. Istnieje prawdopodobieństwo, że niektóre z tych środków mogły zniechęcić (wyższe taryfy przesyłowe, zawieszenie testowania i przyłączania do sieci nowych projektów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych) do przyszłych inwestycji lub nawet je uniemożliwić (odwołanie czwartej aukcji energii ze źródeł odnawialnych), pośrednio wpływając na rentowność meksykańskich producentów SWT w okresie następującym

⁽⁸⁰⁾ Dostępnego pod adresem: https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

⁽⁸¹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.macmap.org/en/query/regulatory-requirement> (ostatnie wyświetlenie w dniu 16 marca 2021 r.).

po okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała jednak, że ewentualne ograniczenia mogły w pełni wejść w życie dopiero po okresie objętym dochodzeniem. W tym względzie w 2019 r. nowe elektrownie wiatrowe w Meksyku osiągnęły rekordowy poziom dodatkowych mocy wytwórczych – 1,6 GW⁽⁸²⁾. Chociaż odwołanie czwartej aukcji wstrzymało przyszłe inwestycje w sektorze energii wiatrowej, Komisja uznała, że na wyniki meksykańskich producentów SWT korzystny wpływ miała budowa farm wiatrowych zlecona w ramach trzeciej aukcji energii ze źródeł odnawialnych, w której przewidziano, że nowe projekty osiągną zdolność operacyjną w okresie od stycznia 2020 r. do stycznia 2022 r.⁽⁸³⁾ Ponadto w 2020 r. Meksyk zainstalował nową moc wytwórczą energii wiatrowej wynoszącą około 0,6 GW⁽⁸⁴⁾. Był to wynik podobny do osiągniętego w 2018 r. (0,7 GW dodatkowych mocy wytwórczych energii wiatrowej⁽⁸⁵⁾) – okresu, na który nie miała wpływu niepewność wynikająca ze zmian w polityce rządu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

- (198) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard przywołało swoje uwagi dotyczące drugiej noty, w których przedstawiło szereg wprowadzonych w Meksyku środków rządowych skutkujących domniemanymi zakłóceniami na rynku energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto przedsiębiorstwo to zwróciło uwagę na dane dotyczące nowej mocy wytwórczej energii wiatrowej zainstalowanej w Meksyku w latach 2018–2020 oraz prognozy na lata 2021–2022 opublikowane przez Międzynarodową Agencję Energetyczną⁽⁸⁶⁾, które wskazują na spadek liczby nowych instalacji po 2019 r. Przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja nie uznała efektu mrozącego tych środków rządowych.
- (199) Komisja powtórzyła swoje ustalenia opisane w motywie 197. Komisja nie miała wątpliwości, że niektóre środki mogły zniechęcić do nowych inwestycji w produkcję energii ze źródeł odnawialnych, w tym w wieże wiatrowe, lub zapobiec takim inwestycjom po okresie objętym dochodzeniem. Niemniej jednak w celu określenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz wartości odniesienia dla niezniekształconego zysku Komisja wykorzystała informacje finansowe z 2019 r. dotyczące dwóch producentów SWT w Meksyku. Komisja uznała, że środki rządowe nie miały jeszcze wpływu na te informacje, ponieważ większość środków wdrożono dopiero w 2020 r. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów na to, w jaki sposób i w jakim stopniu wspomniane środki rządowe wpłynęły na niezniekształcone koszty i wartości odniesienia czynników produkcji. Wszelkie zmiany w Meksyku po okresie objętym dochodzeniem nie były również istotne dla wyboru reprezentatywnego kraju. W związku z tym Komisja potwierdziła odrzucenie tego twierdzenia.

3.2.2.5. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (200) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Meksyk jest jedynym dostępnym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.6. Wniosek

- (201) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Meksyk spełnił wszystkie kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać go za odpowiedni reprezentatywny kraj.
- (202) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard nadal argumentował zgodnie z uwagami opisanymi w motywach 144 i 198, że Indie były jedynym odpowiednim reprezentatywnym krajem.
- (203) Oprócz tego, że Bank Światowy nie sklasyfikował Indii jako kraju o wyższym średnim dochodzie, Komisja uznała, że Chengxi Shipyard nie przeprowadziło analizy dostępności i jakości danych publicznych w Indiach. Komisja stwierdziła na przykład, że żaden z wymienionych przez Chengxi Shipyard w uwagach do pierwszej noty (zob. motyw 151) producentów SWT w Indiach nie posiadał publicznie dostępnych sprawozdań finansowych. Ponadto Indie, podobnie jak Turcja, wprowadziły w 2019 r. wymóg stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w odniesieniu do projektów dotyczących energii wiatrowej⁽⁸⁷⁾, co doprowadziło do możliwych zakłóceń w produkcji SWT.

⁽⁸²⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸³⁾ Zob. s. 10, dostępne pod adresem: http://aures2project.eu/wp-content/uploads/2019/12/AURES_II_case_study_Mexico.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸⁴⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.). Por. <https://gwec.net/north-and-latin-america-increased-wind-power-installations-by-62-in-2020/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 1 czerwca 2021 r.).

⁽⁸⁶⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.iea.org/reports/renewables-2020/wind> (ostatnie wyświetlenie w dniu 6 października 2021 r.).

⁽⁸⁷⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2211467X2030122X> (ostatnie wyświetlenie w dniu 4 października 2021 r.).

3.2.2.7. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (204) W pierwszej nodzie Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i siła robocza, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego postępowaniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nodzie.
- (205) W uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że Komisja powinna być otwarta na wykorzystanie innych publicznie dostępnych źródeł danych, takich jak ceny sprzedaży krajowej w państwie trzecim lub inne ceny międzynarodowe. W tym względzie Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja powinna wykorzystać chińskie statystyki dotyczące przywozu, ponieważ jest mniej prawdopodobne, że ceny dostawców z państw trzecich były zniekształcone przez politykę rządu ChRL. W przeciwnym razie należy wykorzystać statystyki dotyczące przywozu otrzymane od krajowych organów celnych reprezentatywnego kraju, ponieważ zdaniem tej strony były one bardziej wiarygodne niż informacje od przetwórcy będącej osobą trzecią.
- (206) W drugiej nodzie Komisja zauważyła, że jest otwarta na wykorzystanie innych źródeł niezniekształconych cen, w przypadku gdy statystyk dotyczących przywozu nie można użyć jako wiarygodnego źródła wartości odniesienia. Ponieważ strony nie przedstawiły żadnych powodów, dla których Komisja powinna odstąpić od swojej praktyki wykorzystywania statystyk dotyczących przywozu dostarczonych przez bazę danych Global Trade Atlas („GTA”), argument ten został odrzucony.
- (207) W odniesieniu do argumentu, że Komisja powinna wykorzystać ceny importowe stosowane w przywozie do Chin, Komisja uznała w drugiej nodzie, że jeżeli potwierdzone zostaną znaczące zakłócenia na rynku krajowym ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, to statystyki dotyczące cen importowych stosowanych w przywozie do ChRL nie są lepszym wskaźnikiem zastępczym niż ceny importowe stosowane w przywozie do potencjalnych reprezentatywnych krajów. Bardzo prawdopodobne było, że przywóz do ChRL – o ile w ogóle dostępny w znaczących ilościach – również zostałby dotknięty znaczącymi zakłóceniami, ponieważ odbywałby się w warunkach podobnych do warunków panujących na dotkniętym zakłóceniami rynku w Chinach.
- (208) Chengxi Shipyard nie przedstawiło żadnych dowodów wskazujących na to, że baza danych GTA jest mniej wiarygodna niż oficjalne statystyki celne potencjalnego reprezentatywnego kraju. Statystyki dotyczące przywozu dostarczone przez GTA opierały się na oficjalnych krajowych statystykach celnych poszczególnych państw, których dotyczy postępowanie i które dostarczyły GTA oficjalne dane na podstawie umów dwustronnych. Szereg organów administracji publicznej od dawna korzysta z GTA w celu uzyskania dostępu do statystyk celnych i ta baza danych jest również powszechnie wykorzystywana przez podmioty prywatne do różnych celów i w różnych okolicznościach. Komisja zatem uznała statystyki zawarte w GTA za wiarygodne i odrzuciła te argumenty.
- (209) W uwagach do pierwszej noty CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan zauważyły, że w pierwszej nodzie Komisja wymieniła kody towarów dotyczące czynników produkcji na poziomie kodu sześciocyfrowego. W tym względzie Chengxi Shipyard twierdziło, że statystyki przywozu oparte na kodzie sześciocyfrowym obejmują materiały inne niż konkretny czynnik produkcji. Aby poprawić dokładność danych, strony zaproponowały zatem wykorzystanie statystyk dotyczących przywozu na wyższym poziomie szczegółowości mających zastosowanie kodów. CCCME i Suzhou Titan twierdziły ponadto, że Komisja powinna wykorzystywać tylko statystyki przedstawiające przywóz dokładnie tych typów kołnierzy, których używa się w produkcji produktu objętego dochodzeniem. CCCME powtórzyła swoje uwagi na temat stosowania statystyk dotyczących przywozu na poziomie kodu sześciocyfrowego podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (210) W drugiej nodzie Komisja zauważyła, że na wczesnych etapach dochodzenia stosowała zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów na poziomie kodu sześciocyfrowego. Na późniejszym etapie dochodzenia i tam, gdzie było to wykonalne, Komisja stosowała bardziej szczegółowe kody w reprezentatywnym kraju, w miarę możliwości odpowiadające konkretnym czynnikom produkcji eksporterów, przedstawionym w tabeli 1 poniżej.
- (211) W uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły, że ceny importowe nie odzwierciedlają cen krajowych, ponieważ na ceny te mogły mieć wpływ dostarczone ilości i odległość względem kraju pochodzenia. Argument ten powtórzono również w uwagach stron do drugiej noty oraz podczas posiedzenia wyjaśniającego i w uwagach CCCME po etapie tymczasowym. CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan twierdziły ponadto, że Komisja powinna wyłączyć z obliczeń przywóz małych ilości po bardzo wysokich cenach. Ponadto Chengxi Shipyard argumentowało, że Komisja nie powinna wyłączać z obliczeń przywozu z Chin (do reprezentatywnego kraju), w przypadku gdy wielkość przywozu nie była znacząca i przywóz ten odbywał się po cenach podobnych do cen importowych z innych krajów pochodzenia, a zatem nie występowały żadne zakłócenia.

- (212) W drugiej nocie Komisja uznała, że na ceny krajowe w reprezentatywnym kraju w takim samym stopniu wpływały dostarczone ilości i odległość między dostawcą a użytkownikiem. Ponadto dostarczone ilości uwzględniono w obliczeniach nieznieskształconej ceny, ponieważ Komisja obliczyła średnią ważoną. Oznaczało to również, że nie trzeba było wykluczać małych ilości przywożonych po wysokich cenach, ponieważ nie miały one wpływu na ostateczną średnią nieznieskształconą cenę. Uwzględniono również odległość, ponieważ Komisja wykorzystała jako punkt wyjścia ceny importowe na granicy reprezentatywnego kraju (wartość CIF). Ceny CIF następnie skorygowano o należności celne przywózowe i koszt transportu krajowego w celu ustalenia nieznieskształconej ceny czynnika produkcji w momencie dostarczenia do zakładu. Ponadto Komisja zauważyła, że wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w ChRL nie opierały się na poziomie ceny importowej materiałów pochodzących z ChRL, lecz na istnieniu polityki rządu powodującej zakłócenia na rynku. W związku z tym wszystkie powyższe twierdzenia stron dotyczące obliczenia nieznieskształconych cen zostały odrzucone.
- (213) W ich uwagach do pierwszej noty CCCME i Suzhou Titan twierdziły ponadto, że w przypadku gdy statystyki dotyczące przywozu obejmują fracht morski i ubezpieczenie, koszty te należy odliczyć, ponieważ współpracujący producenci eksportujący objęci próbą zaopatrzyli się w czynniki produkcji na rynku krajowym i nie ponieśli takich kosztów. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (214) W tym względzie w drugiej nocie Komisja wyjaśniła, że zgodnie z metodyką opartą na art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego zastąpi ona ceny czynników produkcji płacone przez producentów eksportujących reprezentatywnymi cenami publicznie dostępnymi w wybranym reprezentatywnym kraju. W przypadku czynników produkcji, w odniesieniu do których stosuje się cenę importową jako wskaźnik zastępczy, należy uwzględnić wszystkie koszty dostarczenia materiału z kraju pochodzenia do zakładu w reprezentatywnym kraju, aby czynniki te były na tym samym poziomie konkurencyjności w porównaniu z innymi producentami krajowymi. W związku z tym uwzględnienie frachtu morskiego i ubezpieczenia oraz należności celnych przywózowych w tym zakresie miało kluczowe znaczenie dla ustalenia nieznieskształconej ceny w reprezentatywnym kraju. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (215) W drugiej nocie Komisja stwierdziła ponadto, że na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych GTA⁽⁸⁸⁾ w celu ustalenia poziomu nieznieskształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców i produktów ubocznych. Ponadto Komisja stwierdziła, że wykorzysta informacje opublikowane przez Departament Statystyki Międzynarodowej Organizacji Pracy („ILOSTAT”) oraz Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”) w odniesieniu do nieznieskształconych kosztów pracy⁽⁸⁹⁾, informacje opublikowane przez CFE lub pochodzące z badań rynkowych w odniesieniu do nieznieskształconego kosztu energii elektrycznej⁽⁹⁰⁾ oraz informacje opublikowane przez Comisión Reguladora de Energía („CRE”) w odniesieniu do nieznieskształconego kosztu gazu ziemnego⁽⁹¹⁾.
- (216) W drugiej nocie Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że ponieważ woda, para i sprężone powietrze stanowią nieznaczny udział w całkowitych kosztach produkcji⁽⁹²⁾, Komisja nie będzie dążyć do ustalenia nieznieskształconych cen tych źródeł energii. Komisja zamierzała zaklasyfikować te nieznaczne pozycje do kategorii „materiały zużywalne”.
- (217) W uwagach dotyczących drugiej noty CCCME i Suzhou Titan stwierdziły, że dane Meksyku dotyczące przywozu miały znaczne braki, ponieważ podano je w GTA według wartości dostarczonej na statek („FOB”). W związku z tym Komisja musiała skonstruować wartość CIF na podstawie współczynnika CIF do FOB dostępnego w bazie danych OECD dotyczących kosztów transportu międzynarodowego i ubezpieczenia handlu towarami⁽⁹³⁾ („ITIC”). W tym względzie CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan skrytykowały fakt, że Komisja zastosowała jednolity średni współczynnik CIF do FOB w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji i wszystkich odpowiednich krajów pochodzenia. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.

⁽⁸⁸⁾ Dostępne pod adresem: <http://www.gtis.com/gta/secure/default.cfm> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 maja 2021 r.).

⁽⁸⁹⁾ Dostępne pod adresem: <https://ilostat.ilo.org/data/> oraz <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/3c92e215-en/index.html?itemId=/content/component/3c92e215-en> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽⁹⁰⁾ Dostępne pod adresem: <https://app.cfe.mx/Aplicaciones/CCFE/Tarifas/TarifasCREIndustria/Industria.aspx> oraz https://www.globalpetrolprices.com/Mexico/electricity_prices/ (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽⁹¹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽⁹²⁾ Chociaż nie wszyscy producenci eksportujący używali wszystkich trzech czynników produkcji, na podstawie danych dostarczonych przez producentów eksportujących Komisja oszacowała, że te czynniki produkcji w ujęciu zagregowanym stanowiłyby mniej niż 1 % kosztu produkcji.

⁽⁹³⁾ Dostępne pod adresem: https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

- (218) Komisja zauważyła po pierwsze, że fakt, iż Meksyk zarejestrował i podał swoje statystyki dotyczące przywozu według wartości FOB, nie sprawił, że dane te stały się mniej wiarygodne. Ponadto Komisja posłużyła się niezależnym źródłem informacji w celu przeliczenia wartości przywozu FOB na wartości przywozu CIF. W tym względzie Komisja zbadała argument trzech zainteresowanych stron dotyczący wykorzystania jednego współczynnika CIF do FOB i stwierdziła, że rzeczywiście bardziej odpowiednie jest różnicowanie współczynnika według czynnika produkcji i kraju pochodzenia. W przypadku gdy informacje dotyczące niektórych krajów pochodzenia były niedostępne, Komisja zastosowała średni współczynnik podany w bazie danych ITIC OECD w odniesieniu do danego konkretnego czynnika produkcji.
- (219) W uwagach do drugiej noty CCCME, Chengxi Shipyard i Suzhou Titan twierdziły, że Komisja nieprawidłowo zastosowała należności celne przywozowe w wysokości 25 % wobec przywozu blach stalowych pochodzących ze Stanów Zjednoczonych, ponieważ te środki odwetowe zniesiono przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem. CCCME powtórzyła ten argument podczas posiedzenia wyjaśniającego oraz w uwagach po etapie tymczasowym.
- (220) Komisja zbadała ten argument. Komisja ustaliła, że w czerwcu 2018 r. Meksyk wprowadził cło w wysokości 25 % na przywóz niektórych wyrobów ze stali, w tym blach stalowych, w odpowiedzi na taryfę celną nałożoną przez Stany Zjednoczone na stal i aluminium na podstawie sekcji 232 ⁽⁹⁴⁾. W maju 2019 r. Meksyk zakończył stosowanie środków odwetowych ⁽⁹⁵⁾ w następstwie osiągniętego ze Stanami Zjednoczonymi porozumienia ⁽⁹⁶⁾ w sprawie taryf celnych nałożonych na stal i aluminium na podstawie sekcji 232. Komisja przyjęła zatem ten argument i odpowiednio dostosowała należności celne przywozowe zastosowane przy obliczaniu niezniekształconego kosztu blach stalowych.
- (221) W uwagach do drugiej noty Suzhou Titan i Chengxi Shipyard wypowiedziały się na temat kodu towaru, który Komisja zamierzała zastosować w celu określenia niezniekształconych kosztów niektórych czynników produkcji, w szczególności blach stalowych, farb, drutu spawalniczego i śrub. Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja powinna zastosować kod towaru 8311 30 01 wyłącznie w celu ustalenia niezniekształconego kosztu drutu spawalniczego do spawania gazowego, ponieważ tylko ten kod towaru obejmuje drut spawalniczy z żeliwa i stali. Przedsiębiorstwo to twierdziło ponadto, że przy określaniu niezniekształconego kosztu Komisja powinna wyłączyć kody towarów dla śrub stosowanych w statkach powietrznych i pojazdach silnikowych oraz śrub ze stali nierdzewnej. Suzhou Titan zwróciło się do Komisji o indywidualne zastosowanie kodów towarów dotyczących blach stalowych o grubości przekraczającej 10 mm (HS 7208 51) na podstawie klasy stali, z której wykonane były blachy faktycznie wykorzystane przez to przedsiębiorstwo. Podobnie przedsiębiorstwo to zwróciło się do Komisji o indywidualne zastosowanie dwóch kodów towarów dotyczących farby epoksydowej bogatej w cynk (HS 3208 90 i 3209 90) w zależności od faktycznego rodzaju farby użytej przez przedsiębiorstwo.
- (222) Komisja stwierdziła, że rzeczywiście bardziej odpowiednie jest wyłączenie drutu spawalniczego wykonanego z metali innych niż żeliwo lub stal z kodów towarów stosowanych do określenia niezniekształconego kosztu. Komisja zastosowała tę zasadę nie tylko do drutu spawalniczego do spawania gazowego (HS 8311 30), lecz także do drutu spawalniczego do spawania łukiem elektrycznym (HS 8311 20). Podobnie Komisja wyłączyła z kodów towarowych stosowanych do ustalenia niezniekształconego kosztu śrub śruby używane w statkach powietrznych i pojazdach silnikowych, a także śruby ze stali nierdzewnej.
- (223) W odniesieniu do kodów towarów uwzględnionych przy obliczaniu niezniekształconego kosztu blach stalowych o grubości przekraczającej 10 mm Komisja zauważyła, że te dwa kody towarów dodatkowo umożliwiały rozróżnienie takich blach według zastosowanej klasy stali. Klasy stali, do których odnosiły się kody towarów, odpowiadały jednak normom innym niż stosowane w Unii. Niemniej jednak przedsiębiorstwo podało klasę stali blach stalowych zgodnie z normami mającymi zastosowanie w Unii. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnych dowodów na to, które klasy stali wymienione w kodach towarów odpowiadały klasom stali stosowanym przez to przedsiębiorstwo.
- (224) W odniesieniu do farby epoksydowej bogatej w cynk Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo przedstawiło wystarczające dowody na poparcie swojego wniosku o zastosowanie tylko jednego z kodów towarów dla takiej farby przy konstruowaniu wartości normalnej dla tego przedsiębiorstwa.

⁽⁹⁴⁾ Dekret z dnia 5 czerwca 2018 r., dostępny pod adresem: http://dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5525036&fecha=05/06/2018 (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

⁽⁹⁵⁾ Dekret z dnia 20 maja 2019 r., dostępny pod adresem: https://www.dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5560685&fecha=20/05/2019 (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

⁽⁹⁶⁾ Wspólne oświadczenie Stanów Zjednoczonych i Meksyku w sprawie ceł nałożonych na stal i aluminium na podstawie sekcji 232, dostępne pod adresem https://ustr.gov/sites/default/files/Joint_Statement_by_the_United_States_and_Mexico.pdf (ostatnie wyświetlenie w dniu 31 maja 2021 r.).

- (225) W związku z tym Komisja przyjęła argumenty dotyczące kodów towarów dla drutu spawalniczego, śrub i farby epoksydowej bogatej w cynk, ale odrzuciła argument dotyczący kodów towarów dla blach stalowych o grubości przekraczającej 10 mm. W stosownych przypadkach Komisja ograniczyła kody towarów stosowane przy obliczaniu niezniekształconego kosztu niektórych czynników produkcji do kodów określonych przez strony.
- (226) Po ostatecznym ujawnieniu Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja zastosowała nieprawidłowe kody towarów w odniesieniu do dwóch czynników produkcji. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że Komisja zmieniła kod HS stosowany do ustalenia niezniekształconego kosztu tych dwóch czynników produkcji bez poinformowania przedsiębiorstwa o tym fakcie: Komisja użyła kodu HS 7308 90 ⁽⁹⁷⁾ zamiast kodu HS 7326 90 ⁽⁹⁸⁾ podanego przez przedsiębiorstwo.
- (227) Podczas zdalnej kontroli krzyżowej Komisja omówiła z tym przedsiębiorstwem kod HS zaproponowany przez nie w odniesieniu do czynnika produkcji podobnego do dwóch przedmiotowych czynników produkcji. Przedsiębiorstwo zgodziło się, że bardziej odpowiednie byłoby zastosowanie kodu HS 7308 90, ponieważ ten czynnik produkcji dotyczył konstrukcji stalowych ⁽⁹⁹⁾. Na podstawie tej dyskusji z przedsiębiorstwem oraz szczegółowych informacji na temat opisu materiału, który to opis przedsiębiorstwo przedstawiło podczas zdalnej kontroli krzyżowej, Komisja uznała, że bardziej odpowiednie jest zastosowanie kodu towaru obejmującego konstrukcje stalowe i części konstrukcji stalowych w celu ustalenia niezniekształconych kosztów tych dwóch czynników produkcji niż zastosowanie kodu HS podanego przez przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane o tej decyzji w ostatecznym ujawnieniu. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnego uzasadnienia, dlaczego podany kod HS miałby być bardziej trafny niż skorygowany kod HS. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (228) Po ostatecznym ujawnieniu Suzhou Titan przypomniało, że w ujawnieniach odnoszących się do danego przedsiębiorstwa Komisja odrzuciła podane koszty szeregu czynników produkcji, co do których przedsiębiorstwo to twierdziło, że nie podlegały znaczącym zakłóceniom, ponieważ były przywożone. Powody tego odrzucenia przez Komisję były dwojakie: 1) przedsiębiorstwo to przedstawiło dowody potwierdzające jedynie ograniczoną liczbę odpowiednich operacji przywozu oraz 2) przywiezione surowce nie zostały wykorzystane w projektach wywiezionych do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że Komisja nie zażądała dowodów w odniesieniu do wszystkich operacji przywozu. Ponadto ponownie opisało swoją metodykę alokacji kosztów produkcji poszczególnych rodzajów produktu, którą Komisja zaakceptowała w trakcie zdalnej kontroli krzyżowej, a także przywołało fakt, że Komisja była w stanie uzgodnić koszt produkcji z rachunkami przedsiębiorstwa (zestawienie obrotów i sald). Zdaniem przedsiębiorstwa Komisja powinna była zatem zaakceptować alokację rzeczywistych kosztów przywożonych czynników produkcji do projektów dostarczonych do Unii.
- (229) Komisja nie zażądała dokumentów potwierdzających w odniesieniu do dalszych operacji przywozu, ponieważ z przedstawionych przez przedsiębiorstwo informacji na temat zakupu surowców ⁽¹⁰⁰⁾ jasno wynikało, że przywiezione materiały nie zostały wykorzystane w projektach dostarczonych do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Było to szczególnie istotne dla przedmiotowego dochodzenia, w przypadku gdy producenci eksportujący zakupili poszczególne czynniki produkcji osobno na potrzeby każdego projektu zgodnie z rysunkami i specyfikacjami technicznymi dostarczonymi przez klienta. Komisja zaakceptowała metodę alokacji stosowaną przez przedsiębiorstwo, ponieważ zapewniała ona wystarczająco dokładny obraz rodzajów surowców i ich ilości wykorzystanych w poszczególnych rodzajach produktów. Komisja nie mogła jednak zignorować faktu, że materiały rzekomo nieobjęte zniekształceniem nie zostały wykorzystane w rodzajach produktów wywiezionych do Unii. Fakt, że Komisja uzgodniła całkowity koszt produkcji z rachunkowością finansową przedsiębiorstwa, jest w przedmiotowej sprawie nieistotny, ponieważ rachunkowość finansowa, a w szczególności zestawienie obrotów i sald, nie dostarczyła żadnych informacji na temat kosztu produkcji poszczególnych rodzajów produktów. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

⁽⁹⁷⁾ Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali; Pozostałe.

⁽⁹⁸⁾ Pozostałe artykuły z żeliwa i stali; Pozostałe.

⁽⁹⁹⁾ Poufna wersja sprawozdania dotyczącego zdalnej kontroli krzyżowej (s. 19), udostępniona przedsiębiorstwu, dokument o nr ref. t21.005413.

⁽¹⁰⁰⁾ Tabela F.3 – Zakup materiałów w kwestionariuszu dla producentów eksportujących.

3.2.3. Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia

3.2.3.1. Czynniki produkcji

- (230) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas zdalnych kontroli krzyżowych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji stalowych wież wiatrowych

Czynnik produkcji	Kod towaru w Meksyku	Wartość niezniekształcona (w CNY)	Jednostka miary
Surowce			
Blachy stalowe o grubości przekraczającej 10 mm Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone; pozostałe, nie w zwojach, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco; O grubości przekraczającej 10 mm; <ul style="list-style-type: none"> — O grubości przekraczającej 10 mm, inne niż te objęte podpozycjami 7208 51 02 i 7208 51 03; — Arkusze i blachy stalowe o grubości przekraczającej 10 mm, klasy SHT-80, SHT-110, AR-400, SMM-400 lub A-516 	7208 51 01 7208 51 02	6,54	KG
Blachy stalowe o grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone; Pozostałe, nie w zwojach, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco; O grubości 4,75 mm lub większej, ale nieprzekraczającej 10 mm	7208 52 01	6,44	KG
Blachy stalowe o grubości mniejszej niż 3 mm Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone; Pozostałe, w zwojach, nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, trawione; O grubości mniejszej niż 3 mm	7208 27 01	6,36	KG
Kołnierze Artykuły z żeliwa lub stali; Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z żeliwa lub stali; Pozostałe; Kołnierze	7307 91 01	52,93	KG
Farba epoksydowa bogata w cynk , rozproszona lub rozpuszczona w środowisku niewodnym	3208 90 99	50,49	KG
Farba epoksydowa bogata w cynk , rozproszona lub rozpuszczona w środowisku wodnym	3209 90 99	22,53	KG
Farba poliuretanowa Farby i pokosty (włącznie z emaliami i lakierami) na bazie polimerów syntetycznych i chemicznie modyfikowanych polimerów naturalnych, rozproszonych lub rozpuszczonych w środowisku niewodnym; Na bazie polimerów akrylowych lub winylowych	3208 20 01	71,77	KG
Farba poliuretanowa Farby i pokosty (włącznie z emaliami i lakierami) na bazie polimerów syntetycznych i chemicznie modyfikowanych polimerów naturalnych, rozproszonych lub rozpuszczonych w środowisku niewodnym; Na bazie poliestrów	3208 10 01	39,70	KG

<p>Rozcieńczalnik do farb Organiczne złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; gotowe zmywacze farb i lakierów (rozcieńczalnik do farb)</p>	3814 00 01	17,55	KG
<p>Drut spawalniczy do spawania gazowego Druty, pręty, rury, płyty, elektrody i podobne wyroby, z metali nieszlachetnych lub z węglików metali, w otulinie lub z rdzeniem z topnika, w rodzaju stosowanych do lutowania miękkiego lub twardego, spawania lub osadzania metali, lub węglików metali; druty i pręty z aglomerowanych proszków metali nieszlachetnych, stosowane w metalizacji natryskowej; Pręty w otulinie i drut rdzeniowy, z metalu nieszlachetnego, do lutowania miękkiego, twardego lub spawania gazowego; Żelazne inne niż żeliwne lub ze stali</p>	8311 30 01	131,54	KG
<p>Drut spawalniczy do spawania łukiem elektrycznym Druty, pręty, rury, płyty, elektrody i podobne wyroby, z metali nieszlachetnych lub z węglików metali, w otulinie lub z rdzeniem z topnika, w rodzaju stosowanych do lutowania miękkiego lub twardego, spawania lub osadzania metali, lub węglików metali; druty i pręty z aglomerowanych proszków metali nieszlachetnych, stosowane w metalizacji natryskowej; Druty rdzeniowe z metali nieszlachetnych, do spawania łukiem elektrycznym; Ze stali</p>	8311 20 04	25,45	KG
<p>Topnik do spawania/lutowania miękkiego Topniki i pozostałe preparaty pomocnicze do lutowania, lutowania twardego lub spawania, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone gotowe rdzenie lub otuliny elektrod lub prętów spawalniczych</p> <ul style="list-style-type: none"> — Topniki do spawania, stosowane w procesie spawania łukiem krytym, w postaci granulatu lub peletu, na bazie krzemianów i tlenków metali; — Pozostałe 	3810 90 01 3810 90 99	25,45	KG
<p>Drabiny aluminiowe Konstrukcje z aluminium (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części takich konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich i progi drzwiowe, balustrady, filary i kolumny); płyty, pręty, kształtowniki, rury i tym podobne, z aluminium, przygotowane do stosowania w konstrukcjach; Pozostałe</p>	7610 90 99	81,50	KG
<p>Ramy do drzwi Drzwi, okna i ramy do nich oraz progi drzwiowe, z żeliwa lub stali</p> <ul style="list-style-type: none"> — Drzwi, okna oraz ramy do nich; — Pozostałe 	7308 30 01 7308 30 99	30,09	KG

<p>Krata stalowa Pozostałe kraty, siatki i ogrodzenia, spawane na przecięciach, ze stali ocynkowanej</p>	7314 31 01	19,42	KG
<p>Sprzęt chroniący przed upadkiem Oprawy, okucia i podobne artykuły oraz ich części, z metalu nieszlachetnego; Pozostałe</p>	8302 49 99	82,56	KG
<p>Różne części stalowe Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali; Pozostałe; Pozostałe</p>	7308 90 99	22,19	KG
<p>Przewody elektryczne do napięć przekraczających 1 000 V Drut izolowany (włączając emaliowany lub anodyzowany), kable (włączając kabel koncentryczny) oraz pozostałe izolowane przewody elektryczne, nawet wyposażone w złącza; przewody z włókien optycznych, złożone z indywidualnie osłoniętych włókien, nawet połączone z przewodnikami prądu elektrycznego lub wyposażone w złącza; Pozostałe przewody elektryczne, do napięć przekraczających 1 000 V — Z miedzi, aluminium lub ich stopów; — Pozostałe</p>	8544 60 01 8544 60 99	57,80	KG
<p>Przewody elektryczne, do napięć nieprzekraczających 1 000 V Drut izolowany (włączając emaliowany lub anodyzowany), kable (włączając kabel koncentryczny) oraz pozostałe izolowane przewody elektryczne, nawet wyposażone w złącza; przewody z włókien optycznych, złożone z indywidualnie osłoniętych włókien, nawet połączone z przewodnikami prądu elektrycznego lub wyposażone w złącza; Pozostałe przewody elektryczne, do napięć nieprzekraczających 1 000 V; Pozostałe</p>	8544 49 01 8544 49 02 8544 49 03 8544 49 04 8544 49 05 8544 49 06 8544 49 99	47,29	KG
<p>Wkręty i śruby Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) i podobne artykuły, z żeliwa lub stali; Pozostałe wkręty i śruby, nawet z nakrętkami lub podkładkami (z wyjątkiem stosowanych w statkach powietrznych i pojazdach silnikowych oraz wykonanych ze stali nierdzewnej)</p>	7318 15 02 7318 15 04 7318 15 05 7318 15 06 7318 15 07 7318 15 08 7318 15 09	28,84	KG
<p>Różne konstrukcje stalowe Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali; Pozostałe;</p>	7308 90 01 7308 90 02 7308 90 99	20,91	KG

<ul style="list-style-type: none"> — Poręcze; balkony; schody; — Niezmontowane lub rozmontowane konstrukcje składające się ze szkieletów konstrukcji, słupów i ich płyt podstawy, wsporników, płyt łączących, prętów podpierających i rozpórek do ich montażu, nawet z nakrętkami, oraz innych części; — Pozostałe 			
---	--	--	--

Produkt uboczny

Złom stali w postaci wiórów z toczenia i wiórkowania Odpady i złom żeliwa i stali; wlewki żeliwne lub stalowe przeznaczone do przetopu; Pozostałe odpady i złom; Wióry z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, okrawania i tłoczenia, nawet w wiążkach	7204 41 01	2,02	KG
--	------------	------	----

Energia

Energia elektryczna	Nie dotyczy	0,98	kWh
Gaz ziemny	Nie dotyczy	0,71	M3
Dwutlenek węgla	2811 21 01 2811 21 02	1,35	KG
Tlen	2804 40 01	1,29 1,70	KG M3

Siła robocza

Siła robocza	Nie dotyczy	16,25	Godziny
--------------	-------------	-------	---------

- (231) Komisja uwzględniła w określeniach wartości normalnej wartość pośrednich kosztów produkcji, aby objąć koszty, które nie zostały uwzględnione we wspomnianych powyżej czynnikach produkcji. Metoda została należycie wyjaśniona w sekcji 3.2.3.2.

Surowce, produkty uboczne i niektóre rodzaje energii

- (232) Aby ustalić niezniekształconą cenę surowców, produktów ubocznych i niektórych rodzajów energii (dwutlenek węgla i tlen) dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystwała ceny importowe stosowane przy przywozie do reprezentatywnego kraju podane w GTA, do których dodano należności celne przywozowe. Aby uzyskać wartość w momencie dostarczenia do zakładu w reprezentatywnym kraju, średnia ważona takich wartości w przywozie po opłaceniu cła dla każdego czynnika produkcji została powiększona o krajowe koszty transportu. Jak wspomniano w motywach 217 i 218, Meksyk rejestruje swoje statystyki przywozowe według wartości FOB. Dlatego też w przedmiotowej sprawie przed odzwierciedleniem należności celnych przywozowych w wartościach odniesienia do ceny importowej ustalonej na podstawie GTA dodano również koszt frachtu morskiego i ubezpieczenia.
- (233) Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywzozonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽¹⁰¹⁾. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 135 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie było odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń

⁽¹⁰¹⁾ Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Z wyjątkiem czynników produkcji wymienionych w motywie 234, wyłączenie przywozu z ChRL i od niektórych państw niebędących członkami WTO nie miało znaczącego wpływu, ponieważ pozostały przywóz nadal stanowił około 60–100 % łącznej wielkości przywozu do reprezentatywnego kraju.

- (234) W okresie objętym dochodzeniem Meksyk przywoził duże ilości niektórych surowców (drabiny aluminiowe, kołnierze, drut spawalniczy i śruby) z ChRL lub krajów niebędących członkami WTO. Przywóz ten stanowił od 45 do 90 % łącznego przywozu tych czterech czynników produkcji. Ponieważ w aktach sprawy nie było wskazań, że ceny importowe z państw innych niż ChRL nie stanowią właściwych wartości odniesienia, oraz wobec braku uwag zainteresowanych stron w tej kwestii, Komisja stwierdziła, że mogą one zostać wykorzystane jako wartość odniesienia dla niezniekształconego kosztu tych surowców.
- (235) W przypadku wielu czynników produkcji rzeczywiste koszty ponoszone przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących stanowiły znikomy udział w całkowitych kosztach produkcji w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ wartość zastosowana w odniesieniu do tych surowców nie miała znaczącego wpływu na obliczanie marginesu dumpingu niezależnie od wykorzystanego źródła, Komisja postanowiła uwzględnić te koszty w materiałach zużywalnych, jak wyjaśniono w motywie 239.
- (236) Jeśli chodzi o fracht morski i ubezpieczenia, do określenia ich wartości Komisja wykorzystwała bazę danych OECD ITIC. Komisja zastosowała współczynnik CIF do FOB mający zastosowanie do każdej indywidualnej kombinacji czynnika produkcji określonego za pomocą czterocyfrowego kodu HS, czyli najwyższego dostępnego poziomu szczegółowości, oraz według kraju pochodzenia. Uwzględniono wartości zgłoszone w bazie danych za 2016 r., czyli ostatni dostępny rok. Jeżeli dla danego kraju pochodzenia nie był dostępny żaden współczynnik, Komisja stosowała średni współczynnik określony dla danego czynnika produkcji.
- (237) W odniesieniu do należności celnych przywozowych Komisja odnotowała, że Meksyk przywoził przedmiotowe surowce z ponad 50 państw przy różnych poziomach stawek należności celnych przywozowych. Komisja dodała do wartości CIF należności celne przywozowe mające zastosowanie do przywozu wszystkich surowców traktowanych jako poszczególne czynniki produkcji, uwzględniając ich kraj pochodzenia.
- (238) Komisja ujęła krajowy koszt transportu poniesiony przez każdego objętego próbą współpracującego producenta eksportującego z tytułu zakupu surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec niezniekształconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać niezniekształcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać stosunek surowca producenta eksportującego do zgłoszonych krajowych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania niezniekształconych kosztów surowców w momencie dostarczenia do zakładu w reprezentatywnym kraju.

Materiały zużywalne

- (239) Objęci próbą współpracujący producenci eksportujący zgłosili wykorzystanie około 120 różnych surowców i rodzajów energii w produkcji produktu objętego dochodzeniem. Dochodzenie wykazało, że większość tych czynników produkcji stanowiła nieznaczny udział w całkowitych kosztach produkcji, jak również w podziale na rodzaj produktu. Komisja zaklasyfikowała te czynniki produkcji do kategorii materiałów zużywalnych. Koszty faktycznie poniesione przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących zostały wyrażone jako wartość procentowa faktycznych kosztów materiałów bezpośrednich, a następnie ta wartość procentowa została zastosowana do niezniekształconych kosztów materiałów bezpośrednich.

Siła robocza

- (240) ILOSTAT ⁽¹⁰²⁾ publikuje informacje o miesięcznych płacach i średnich tygodniowych godzinach pracy w sektorach działalności gospodarczej między innymi w Meksyku. Komisja wykorzystwała te informacje z 2019 r. do określenia średniej płacy godzinowej w przemyśle wytwórczym. Aby ustalić całkowite koszty pracy, Komisja oparła się na danych opublikowanych przez OECD w dokumencie „Taxing Wages 2020” ⁽¹⁰³⁾ [„Opodatkowanie płac 2020”], obejmujących 2019 r. Do stawki godzinowej w przemyśle Komisja dodała składki pracodawcy na ubezpieczenie zdrowotne i macierzyńskie, usługi społeczne, ubezpieczenie wypadkowe, ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenie na wypadek zwolnienia oraz na starość oraz fundusz mieszkaniowy.

⁽¹⁰²⁾ Dostępne pod adresem: <https://ilostat ilo org/data/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.)

⁽¹⁰³⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.oecd-ilibrary org/sites/3c92e215-en/index.html?itemId=/content/component/3c92e215-en> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.)

Energia elektryczna

- (241) Jak wyjaśniono w motywie 182, Komisja stwierdziła, że nie ma dowodów na to, że cena energii elektrycznej w Meksyku została zniekształcona w wyniku interwencji rządowej. W związku z tym niezniekształcony koszt energii elektrycznej oparto na informacjach z Meksyku.
- (242) W drugiej nocie Komisja poinformowała strony, że zamierza zastosować taryfy opłat za energię elektryczną mające zastosowanie do użytkowników przemysłowych, opublikowane przez federalną komisję ds. energii elektrycznej („CFE”) ⁽¹⁰⁴⁾. CFE opublikowała taryfy opłat za energię elektryczną mające zastosowanie do kilku rodzajów przedsiębiorstw i użytkowników przemysłowych w podziale na miesiące i na gminy. Ze względu na dużą ilość danych, które należałoby przetworzyć, jak również nieznacznym udziałem energii elektrycznej w kosztach produkcji (około 1 %), Komisja postanowiła oprzeć się na średniej cenie energii elektrycznej w Meksyku określonej w badaniu „Doing Business” [„Prowadzenie działalności gospodarczej”] przeprowadzonym przez Bank Światowy w 2019 i 2020 r. ⁽¹⁰⁵⁾
- (243) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Chengxi Shipyard i Suzhou Titan stwierdziły, że badanie „Doing Business” nie jest odpowiednim źródłem informacji o niezniekształconych kosztach energii elektrycznej i że Komisja powinna była zamiast tego zastosować taryfy pobierane przez CFE za odbiór przemysłowy dla linii przesyłowych i odbiór przemysłowy dla linii średniego napięcia. W szczególności przedsiębiorstwa zwróciły uwagę, że metodologia zastosowana w badaniu „Doing Business” nie odzwierciedla warunków, w jakich producenci SWT korzystają z energii elektrycznej. Taryfa obliczona w badaniu „Doing Business” miała zastosowanie do magazynu znajdującego się w największym mieście biznesowym kraju, po raz pierwszy podłączonego do sieci i działającego przez osiem godzin dziennie na powierzchni około 2 200 m² (budynek i teren), o miesięcznym zużyciu energii znacznie mniejszym niż wynosiło zużycie energii przez chińskich producentów SWT. Z drugiej strony, według Chengxi Shipyard, producenci SWT często byli zlokalizowani na podmiejskich obszarach przemysłowych, posiadali duże zakłady produkcyjne i działali w sposób ciągły. Ponadto Suzhou Titan przedstawiło obliczenie niezniekształconego kosztu energii elektrycznej w oparciu o dwie taryfy (odbiór przemysłowy dla linii przesyłowych i odbiór przemysłowy dla linii średniego napięcia) pobierane przez CFE w gminach, w których znajdowali się meksykańscy producenci SWT.
- (244) Komisja odnotowała, że CFE stosowała 13 różnych taryf dla swoich klientów przemysłowych. Chociaż niektóre z tych taryf można było łatwo odrzucić, takie jak taryfy dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w rolnictwie lub akwakulturze, wiele innych pozostało do rozważenia. Komisja ustaliła, że objęci próbą producenci eksportujący nie przedstawili żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, którą taryfę należało zastosować. Wartość odniesienia opublikowana w badaniu „Doing Business” miała zastosowanie do modelowego klienta przemysłowego. Komisja uznała zatem tę wartość odniesienia za uzasadnioną, chociaż modelowe przedsiębiorstwo zastosowane w badaniu „Doing Business” nie działało na dokładnie takich samych warunkach jak chińscy producenci SWT. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

Gaz ziemny

- (245) Cena gazu ziemnego w Meksyku w okresie objętym dochodzeniem była dostępna w internetowej bazie danych statystycznych prowadzonej przez organ regulacji energetyki CRE ⁽¹⁰⁶⁾. Komisja wykorzystała opublikowane informacje na temat cen zgłoszonych za wszystkie miesiące w okresie objętym dochodzeniem. Zgłoszone ceny stanowiły ceny za gigadżul. Konieczne było zatem przeliczenie, aby uzyskać ceny za metr sześcienny. W celu ustalenia współczynnika przeliczeniowego Komisja wykorzystała informacje opublikowane w internecie przez kanadyjskiego dystrybutora gazu ziemnego Forbis BC ⁽¹⁰⁷⁾.

3.2.3.2. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

- (246) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „skonstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.
- (247) Pośrednie koszty produkcji ustalono indywidualnie dla każdego producenta eksportującego objętego próbą. Pośrednie koszty produkcji zgłoszone przez przedsiębiorstwa wyrażono jako udział w kosztach produkcji faktycznie poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.

⁽¹⁰⁴⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://app.cfe.mx/Aplicaciones/CCFE/Tarifas/TarifasCREIndustria/Industria.aspx> (ostatnie wyświetlenie w dniu 28 marca 2021 r.).

⁽¹⁰⁵⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.doingbusiness.org/en/doingbusiness> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹⁰⁶⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.cre.gob.mx/IPGN/index.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹⁰⁷⁾ Informacje dostępne pod adresem: <https://www.fortisbc.com/about-us/corporate-information/facilities-operations-and-energy-information/how-gas-is-measured> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

- (248) W celu ustalenia niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja oparła się na informacjach finansowych dotyczących dwóch producentów SWT w Meksyku. Jeżeli chodzi o Arcosa Industries de México, S. de R.L. de C.V., Komisja zastosowała sprawozdanie finansowe zawarte w skonsolidowanym sprawozdaniu rocznym za 2019 r., w szczególności dane zgłoszone w odniesieniu do segmentu EEG ⁽¹⁰⁸⁾. Jeżeli chodzi o Speco Wind Power, S.A. de C.V., Komisja wykorzystała indywidualne informacje finansowe za 2019 r. udostępnione w Global Financials przez D&B ⁽¹⁰⁹⁾.
- (249) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja nie powinna była pominąć jego kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, gdyż nie udowodniono, że koszty te były zniekształcone. Ponadto przedsiębiorstwo to twierdziło, że w przypadku dalszego stosowania sprawozdania finansowego Arcosa wartości poszczególnych pozycji kosztów oraz zysków należałoby zmniejszyć do poziomu 75 %, gdyż taki właśnie odsetek przychodów grupy EEG stanowił podsegment SWT i struktur użytkowych.
- (250) W motywie 88 Komisja wyciągnęła wnioski dotyczące występowania znaczących zakłóceń, z których wynika, że zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego jest właściwe. Dokonane ustalenia dotyczyły nie tylko surowców wykorzystanych do produkcji SWT, ale również produktu objętego dochodzeniem i kwestii horyzontalnych wspólnych dla wszystkich sektorów chińskiej gospodarki. Komisja uznała zatem za stosowne zastąpienie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków objętych próbą producentów eksportujących niezniekształconymi wartościami odniesienia. Ponadto Komisja odnotowała, że dokonanie korekty informacji finansowych Arcosa do poziomu przychodów generowanych przez podsegment najbliższy produktowi objętemu dochodzeniem było niemożliwe, gdyż informacje finansowe Arcosa zawierały jedynie informacje dotyczące udziału podsegmentu SWT i struktur użytkowych w przychodach grupy EEG, ale nie w kosztach sprzedanych towarów i pozostałych, pośrednich kosztach uwzględnionych w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych. Twierdzenia Chengxi Shipyard zostały zatem odrzucone.
- (251) Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło również, że zgodnie ze stosowanymi przez nie praktykami księgowymi w pośrednich kosztach produkcji uwzględniło niektóre pozycje kosztów, które w rzeczywistości powinny należeć do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Przedsiębiorstwo to przedstawiło wykaz tych pozycji kosztów i zwróciło się do Komisji z wnioskiem o ich wykluczenie ze zgłoszonych pośrednich kosztów produkcji, aby pozycje te nie zostały podwójnie policzone, gdyż rzekomo zostały one uwzględnione w wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (252) Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo to samo zgłosiło przedmiotowe pozycje kosztów jako pośrednie koszty produkcji w toku całego dochodzenia (we wstępnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków oraz w zmienionej wersji danych przedstawionych w toku zdalnej kontroli krzyżowej). Przedsiębiorstwo to zwróciło się z wnioskiem o wyłączenie z pośrednich kosztów produkcji niektórych pozycji kosztów i przeniesienie ich do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych dopiero w uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia. Ponadto w informacjach na temat zysków i strat ⁽¹¹⁰⁾, przekazanych w ramach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, przedsiębiorstwo to oddzielnie zgłosiło koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, a zawarte w nich pozycje kosztów nie pokrywały się z pozycjami zawartymi w pośrednich kosztach produkcji. Co ważniejsze, podział kosztów na pośrednie koszty produkcji oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zgłaszane przez to przedsiębiorstwo przez cały okres trwania dochodzenia był zgodny z prowadzoną przez nie rachunkowością finansową, w ramach której przedmiotowe pozycje kosztów zapisano na rachunku pośrednich kosztów produkcji. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (253) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan twierdziło, że Komisja dokonała błędnej interpretacji tego, czy poszczególne pozycje kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zawarte w informacjach finansowych Speco dotyczyły dochodów czy wydatków, co skutkowało zawyżeniem tych kosztów. Według tego przedsiębiorstwa koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powinny wynieść 15 mln pesos meksykańskich, a nie 42 mln pesos meksykańskich, jak wyliczyła Komisja.
- (254) Komisja zbadała powyższy argument i potwierdziła, że wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych obliczono prawidłowo. Wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych można łatwo sprawdzić, porównując zysk brutto (około 105 mln pesos meksykańskich) z zyskiem przed opodatkowaniem (około 63 mln pesos meksykańskich). Różnica między tymi wartościami (czyli 42 mln, a nie 15 mln pesos meksykańskich) stanowi wartość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3.2.4. Obliczenia

- (255) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla podstawowego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁰⁸⁾ Sprawozdanie roczne za 2019 r. (s. 47) dostępne pod adresem [https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-\(002\).pdf](https://s2.q4cdn.com/158938184/files/doc_financials/2019/ar/NC10009566-ARCOSA-INC_10K_E-bookproof_2020_V1-(002).pdf) (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹⁰⁹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.dnb.com/ie/products/finance-credit-risk/global-financials.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 27 maja 2021 r.).

⁽¹¹⁰⁾ Tabela G w kwestionariuszu dla producentów eksportujących.

- (256) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji każdego objętego próbą współpracującego producenta eksportującego. Komisja pomnożyła ilości zużycia jednostkowego przez niezniekształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.2.3 powyżej.
- (257) Po ustaleniu wartości niezniekształconych kosztów produkcji Komisja zastosowała pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, jak wskazano w motywach 246–248.
- (258) Aby uzyskać niezniekształcone koszty produkcji, do niezniekształconych kosztów produkcji Komisja dodała pośrednie koszty produkcji dla poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących, jak wyjaśniono w motywie 247, rzędu 3–10 % kosztów produkcji.
- (259) Do kosztów produkcji ustalonych w sposób opisany w poprzednim motywie Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski określone na podstawie informacji finansowych dwóch producentów SWT w Meksyku. Średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do niezniekształconych kosztów produkcji wyniosły 13,6 %. Średni ważony zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 10,8 %.
- (260) Ponadto w stosownych przypadkach Komisja odjęła niezniekształconą wartość produktu ubocznego. Komisja pomnożyła ilości produktu ubocznego wytworzonego w przeliczeniu na jednostkę produktu objętego dochodzeniem przez niezniekształconą cenę jednostkową produktu ubocznego odnotowaną w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.2.3 powyżej.
- (261) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (262) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Chengxi Shipyard i Suzhou Titan stwierdziły, że Komisja powinna była odjąć niezniekształconą wartość sprzedanego produktu ubocznego (żłom stali) od kosztów produkcji, a nie od wartości normalnej. Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że zgodnie ze stosowanymi przez nie praktykami księgowymi przychody ze sprzedaży złomu odlicza się od kosztów produkcji. Przedsiębiorstwo Suzhou Titan przypomniało, że w poprzednich dochodzeniach ⁽¹¹¹⁾ Komisja odjęła niezniekształconą wartość produktu ubocznego od kosztów produkcji.
- (263) Jeżeli chodzi o twierdzenie przedstawione przez Chengxi Shipyard, Komisja odnotowała, że faktycznie przedsiębiorstwo to przypisało przychód ze sprzedaży złomu stali do każdego projektu w ramach prowadzonej rachunkowości analitycznej. W ramach prowadzonej przez to przedsiębiorstwo rachunkowości finansowej przychodu ze sprzedaży złomu stali nie zaksięgowano jednak jako pozycję głównych przychodów operacyjnych ani też zdecydowanie nie pomniejszono o wartość tych przychodów wartości kosztów produkcji. Wręcz przeciwnie – przychody te zaksięgowano jako „Pozostałe przychody operacyjne”.
- (264) Jeżeli chodzi o argument przedstawiony przez Suzhou Titan, Komisja zauważyła, że w przywołanym wcześniejszym dochodzeniu produkt uboczny ponownie wykorzystano w ramach produkcji własnej prowadzonej przez producenta, natomiast w przedmiotowej sprawie żłom stali sprzedano. W przedmiotowym dochodzeniu wartość odniesienia dla złomu stali przyjęto jako niezniekształconą cenę sprzedaży, która w sposób naturalny obejmuje nie tylko koszty produkcji, ale również pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk.
- (265) Komisja odrzuciła zatem argumenty przedsiębiorstw Chengxi Shipyard i Suzhou Titan opisane w motywie 262.
- (266) Oprócz przedstawienia uwag dotyczących metody zastosowanej w celu odzwierciedlenia wpływu produktu ubocznego na wartość normalną przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard wskazało, że w obliczeniach wartości normalnej przedsiębiorstwa Komisja pominęła odliczenie produktu ubocznego.
- (267) Komisja zbadała ten argument i przyznała, że faktycznie w wyniku błędu pisarskiego od wartości normalnej nie odliczono niezniekształconej wartości produktu ubocznego. Komisja poprawiła ten błąd, a zmiany odzwierciedliła również w obliczeniach marginesu dumpingu w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw współpracujących oraz rezidualnego marginesu dumpingu. Komisja przesłała temu przedsiębiorstwu dodatkowe ostateczne ujawnienie oraz dała mu możliwość przedstawienia uwag. Przedsiębiorstwo to nie miało żadnych dalszych uwag w tej kwestii.

⁽¹¹¹⁾ Motywy 188–190 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1428 z dnia 12 października 2020 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336 z 13.10.2020, s. 8).

- (268) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard stwierdziło, że Komisja nie powinna była przenieść do konstruowanej wartości normalnej kosztu materiałów zużywalnych i pośrednich kosztów produkcji jako odsetka kosztów produkcji. Zdaniem tego przedsiębiorstwa te dwie kategorie kosztów nie wiążą się z wartością pozostałych materiałów do produkcji. Komisja powinna była zamiast tego zidentyfikować odpowiednią wartość odniesienia w reprezentatywnym kraju.
- (269) Komisja wyjaśniła, że opisaną metodykę zastosowano, ponieważ dane finansowe dostępne w reprezentatywnym kraju nie zawierały informacji na temat pośrednich kosztów produkcji. Zainteresowane strony poinformowano o tym fakcie w drodze dwóch not dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej. Przedsiębiorstwo to miało zatem wiele możliwości, aby zaproponować odpowiednią wartość odniesienia, którą zastąpiono by zniekształcone pośrednie koszty produkcji.
- (270) Jeżeli chodzi o materiały zużywalne, Komisja odnotowała, że w praktyce ich koszt wyrażono jako odsetek kosztów materiałów bezpośrednich, a nie jako odsetek kosztów produkcji. W tym zakresie Komisja zdecydowała się zastosować tę metodykę z uwagi na ograniczony wpływ materiałów zużywalnych na koszty produkcji w ujęciu łącznym i w podziale na rodzaj produktów oraz ze względu na niezdolność niektórych objętych próbą producentów eksportujących do zgłoszenia konsumpcji niektórych czynników produkcji z zastosowaniem standardowych jednostek miary. Zamiast tego w zgłoszeniach stosowano miary takie jak zestawy lub butelki, które są niezgodne z jednostkami przyjętymi w statystyce dotyczącej przywozu. Chociaż zasadniczo takie przedsiębiorstwa podjęły starania i przeliczyły konsumpcję ważniejszych czynników produkcji na jednostki standardowe (przeważnie kilogramy), nie można było wyeliminować tego braku w przypadku wszystkich stosownych czynników produkcji. Z tego względu Komisja nie była w stanie ustalić odpowiedniej wartości odniesienia w reprezentatywnym kraju i fakt ten przyczynił się do konieczności wyrażenia kosztu materiałów zużywalnych w wartości normalnej jako odsetek niezniekształconego kosztu materiałów bezpośrednich.
- (271) Opierając się na przesłankach wyjaśnionych w motywach 269 i 270, Komisja odrzuciła argumenty przedsiębiorstwa Chengxi Shipyard opisane w motywie 268.
- (272) Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard podobnie twierdziło, że Komisja zastosowała nieprawidłową metodę polegającą na dodaniu krajowego kosztu transportu do niezniekształconego kosztu czynników produkcji. Zamiast zwiększać niezniekształcone koszty o jeden procent, co ustalono na podstawie danych przedsiębiorstwa, Komisja powinna była obliczyć indywidualny koszt transportu dla każdego czynnika produkcji. W szczególności przedsiębiorstwo to twierdziło, że jednostkowy koszt transportu ma większy związek z masą danego materiału niż z jego wartością. Poprzez zastosowanie jednego procenta zawyżono zatem koszt transportu czynników produkcji o wyższej wartości.
- (273) Komisja przypomniała, że producenci eksportujący mieli obowiązek zgłosić rzeczywisty lub szacunkowy koszt transportu w związku z każdym czynnikiem produkcji. Przedsiębiorstwo to nie przedstawiło jednak wymaganych informacji. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.3. Cena eksportowa

- (274) W uwagach dotyczących wszczęcia postępowania organizacja CCCME twierdziła, że źródła informacji na temat ceny eksportowej były wątpliwe, w szczególności ponieważ zastosowana w skardze cena SWT z trzech sekcji przewyższała cenę więz z czterech sekcji.
- (275) Komisja zauważyła, że w przedmiotowej sprawie skarżący nie mógł zastosować oficjalnych statystyk dotyczących przywozu w celu ustalenia ceny eksportowej stosowanej przez producentów eksportujących w ChRL. Po pierwsze, produkt objęty dochodzeniem jest objęty kodami CN, które mają zastosowanie do szerokiego zakresu produktów. Po drugie, w statystykach dotyczących przywozu ilości zapisuje się w kilogramach. Z tego względu nie można było ustalić ceny importowej poszczególnych rodzajów wień (rozdzielanych ze względu na liczbę sekcji). Jak wyjaśniono w skardze ⁽¹¹²⁾, skarżący przedstawił oświadczenia złożone pod przysięgą wydane przez producentów unijnych jako wystarczający dowód ceny oferowanej przez zwycięskich chińskich producentów eksportujących w przetargach, w których producenci unijni brali udział, ale przegrali. Biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy i szczególny charakter produktu objętego dochodzeniem, Komisja uznała odnośne oświadczenia złożone pod przysięgą za wystarczająco wiarygodne źródło informacji. Fakt, że cena SWT z trzech sekcji przewyższała cenę więz

⁽¹¹²⁾ Zobacz załącznik R4 do skargi.

z czterech sekcji, mógł wynikać z zastosowanego przez skarżącego źródła informacji. Ponadto CCCME nie przedstawiła żadnego dowodu, aby wykazać, że taka sytuacja jest niemożliwa, w szczególności że koszty produkcji i tym samym cena sprzedaży zależą nie tylko od liczby sekcji, ale również od ich wymiarów (średnica, długość i grubość). Komisja zatem odrzuciła ten argument.

- (276) Objęci próbą producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów.
- (277) W związku z powyższym cena eksportowa była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Porównanie

- (278) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracującego objętego próbą producenta eksportującego na podstawie ceny ex-works.
- (279) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowań w celu uwzględnienia przeładunku i załadunku, transportu w państwie, którego dotyczy postępowanie, kosztów kredytowych, a cenę eksportową, w stosownych przypadkach, skorygowano o wartość dostaw zapewnionych przez klienta na podstawie umowy o produkcję na zlecenie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.
- (280) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard stwierdziło, że dane dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez meksykańskich producentów SWT nie zawierały wystarczająco szczegółowych informacji. Dlatego też zdaniem tego przedsiębiorstwa koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zastosowane do obliczenia wartości normalnej prawdopodobnie obejmowały wydatki, które należałoby odliczyć od ceny eksportowej do celów porównania. Następnie przedsiębiorstwo to zwróciło się z wnioskiem o wprowadzenie korekty wartości odniesienia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w celu uwzględnienia zastosowanych odliczeń od ceny eksportowej.
- (281) Komisja uznała, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło żadnego dowodu świadczącego o tym, że wydatki odliczone od ceny eksportowej do celów porównania zostały uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych poniesionych przez dwóch producentów SWT w Meksyku. Komisja zatem odrzuciła ten argument.
- (282) Przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło również, że należało porównać wartość normalną i cenę eksportową jednej sztuki, tj. sekcji SWT, a nie kilograma, jak uczyniła Komisja. Przedsiębiorstwo wskazało, że w przypadku większości wskaźników szkody przyjętą jednostką również były sztuki, a nie masa. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że przyjęcie ceny SWT za kilogram daje zniekształcony obraz sytuacji, gdyż każda sekcja może zawierać różne elementy wewnętrzne, które mogą wpływać na jej masę, ale nie mają związku z ceną SWT. Ponadto przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard zwróciło uwagę na różnice między masą poszczególnych sekcji zgłoszoną w jej tabeli EUR-SALUR (sprzedaż niepowiązanym klientom w Unii) i tabeli COM PCN (koszty produkcji poszczególnych rodzajów produktu). Przedsiębiorstwo twierdziło, że różnice te wynikały z korekty, której Komisja zażądała w toku zdalnej kontroli krzyżowej.
- (283) Komisja uznała, że wskaźniki szkody nie wiązały się z obliczaniem marginesu dumpingu. Ponadto przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że uwzględnienie elementów wewnętrznych nie miało wpływu na cenę SWT. Jeżeli chodzi o różnice masy poszczególnych rodzajów produktu (sekcji) w tabelach dotyczących sprzedaży i kosztów produkcji, w toku zdalnej kontroli krzyżowej Komisja faktycznie odnotowała, że niektórych części wymienionych na fakturach sprzedaży nie uwzględniono w danych dotyczących wartości i ilości (masy) przedmiotu stosownych transakcji sprzedaży. Ponieważ przedsiębiorstwo potwierdziło, że części te dostarczono jako akcesoria do konkretnej sekcji SWT i uwzględniono w zgłoszonych kosztach produkcji, Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa o ich uwzględnienie w danych dotyczących ilości i wartości przedmiotu odnośnych transakcji sprzedaży, na co przedsiębiorstwo wyraziło zgodę. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że w danych dotyczących kosztów produkcji dostosowało masę do masy pierwotnie zgłoszonej w tabeli dotyczącej sprzedaży. Na tym etapie dochodzenia nie można było zweryfikować, która wartość masy poszczególnych rodzajów produktu (sekcji SWT) była prawidłowa i tym samym powinna być została zastosowana w obliczeniach. W związku z powyższym Komisja odrzuciła te argumenty.

- (284) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan twierdziło, że Komisja przeoczyła różnice między lądowymi a przybrzeżnymi SWT. Chociaż Komisja podjęła decyzję o nierozszerzaniu zakresu stosowania środków antidumpingowych na przywóz na szelf kontynentalny i do wyłącznych stref ekonomicznych państw członkowskich, przedsiębiorstwo twierdziło, że wieże przybrzeżne wykorzystuje się również w farmach wiatrowych znajdujących się na wodach terytorialnych danego kraju. Dlatego też przedsiębiorstwo to twierdziło, że w przypadkach, w których w obliczeniach uwzględniono przybrzeżne SWT, w porównaniu należy odzwierciedlić różnice między lądowymi i przybrzeżnymi SWT pod względem ich cech fizycznych.
- (285) Jeżeli chodzi o Suzhou Titan, Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo to nie prowadziło wywozu ani nie produkowało przybrzeżnych SWT. Zasadniczo zaledwie jeden z trzech objętych próbą producentów eksportujących prowadził produkcję i wywóz do Unii ograniczonej liczby sekcji wykorzystywanych w instalacjach przybrzeżnych. Uwzględniono je w obliczeniach marginesu dumpingu. Mając na uwadze bardzo szczegółową definicję rodzajów produktu, nie doszło do pokrywania się tych danych z danymi dotyczącymi sekcji lądowych SWT przy porównaniu wartości normalnej i ceny eksportowej poszczególnych rodzajów produktu. Komisja uznała zatem, że w ramach stwierdzenia istnienia dumpingu nie pominięto różnic między wieżami lądowymi i przybrzeżnymi, w związku z czym argument ten został odrzucony.

3.5. Margines dumpingu

- (286) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (287) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono zatem w oparciu o marginesy ustalone dla objętych próbą producentów eksportujących, z pominięciem marginesów ustalonych w okolicznościach, o których mowa w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (288) Na tej podstawie ostateczny margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono na 81,9 %.
- (289) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem, mierzonego liczbą wież i ustalonego na podstawie danych szacunkowych przedstawionych przez przemysł Unii, jak wyjaśniono w motywach 308–313.
- (290) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest niski, ponieważ przywóz współpracujących producentów eksportujących odpowiadał ok. 30 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja uznała, że należy ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla rodzajów produktu najczęściej wywożonych przez przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard będące objętym próbą producentem eksportującym, który miał najwyższy indywidualny margines dumpingu. Odnośne rodzaje produktu stanowiły ponad 50 % wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (291) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Chengxi Shipyard	126,8 %
Penglai Dajin	49,7 %
Suzhou Titan	60,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	81,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	143,2 %

- (292) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME twierdziła, że marginesy dumpingu ustalone przez Komisję nie były wiarygodne. W szczególności na przykładzie marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw współpracujących ta organizacja przemysłu wskazała, że na podstawie obliczeń Komisji wartość normalna w przypadku chińskich eksporterów powinna przekroczyć ich cenę eksportową o około 80 % w sytuacji, w której poziom chińskich cen eksportowych byłby zbliżony do poziomu kosztów produkcji producentów unijnych. CCCME wyciągnęła ten wniosek, odejmując zysk docelowy (9,1 %) od marginesu szkody (11,2 %), i na tej podstawie twierdziła, że chińska cena eksportowa przewyższała koszty produkcji producentów unijnych zaledwie o 2 %.
- (293) Komisja odnotowała, że różnica między marginesami dumpingu i szkody jest nieistotna przy ocenie wiarygodności obliczeń marginesu dumpingu. Marginesy dumpingu ustalono na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorstwa (dane dotyczące konsumpcji czynników produkcji, określonych kosztów, cen eksportowych) oraz ustalonych niezniekształconych kosztów i wartości odniesienia w reprezentatywnym kraju. Producenci eksportujący mieli możliwość przedstawienia uwag dotyczących obliczeń ich indywidualnego marginesu dumpingu. Gdyby zidentyfikowano błędy rzeczowe, Komisja poprawiłaby je. Ponadto wszystkie strony poinformowano o źródłach i wartościach niezniekształconych kosztów i wartościach odniesienia w reprezentatywnym kraju oraz umożliwiono im przedstawienie uwag dotyczących zarówno samych źródeł, jak i ewentualnych błędów w obliczeniach. Na podstawie uwag zainteresowanych stron Komisja w stosownych przypadkach wprowadziła zmiany lub korekty.
- (294) Ponadto CCCME porównała kategorie, których w praktyce się nie porównuje. Na przykład CCCME nie uwzględniła faktu, że chińskie ceny eksportowe uwzględniające koszty wyładunku obejmowały koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zysk, koszty przeładunku i załadunku, koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia, należności celne przywzowowe i koszty ponoszone po przywozie, a zatem takich cen nie można było porównać z kosztami produkcji w Unii. Ponadto CCCME nie uwzględniła faktu, że chińską ceną eksportową stosowaną w porównaniu z unijną ceną docelową w celu obliczenia marginesu szkody jest cena wraz z kosztami wyładunku, natomiast chińską ceną eksportową stosowaną w celu obliczenia marginesu dumpingu jest cena *ex-works*.
- (295) Ostatecznie, opierając się na przesłankach wyjaśnionych w motywach 293 i 294, Komisja odrzuciła ten argument CCCME.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (296) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był wytwarzany przez 19 znanych producentów w Unii ⁽¹¹³⁾. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (297) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 2 443 wieże.
- (298) Jak wskazano w motywie 8, oszacowano, że trzech producentów unijnych wybranych do próby odpowiadało za 38 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego. Odpowiadali oni za 38 % wielkości sprzedaży w Unii ustalonej na etapie wszczęcia postępowania.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (299) Trzy kody CN, które można stosować w przywozie SWT lub ich sekcji, obejmują również znaczne wielkości innych produktów. W związku z brakiem dokładniejszych danych dotyczących przywozu SWT w okresie badanym Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie danych EWTA ⁽¹¹⁴⁾.
- (300) EWTA obliczyło poziom konsumpcji dla instalacji wiatrowych w MW, zgodnie z informacjami opublikowanymi przez WindEurope ⁽¹¹⁵⁾. EWTA obliczyło liczbę wież, dzieląc roczną moc zainstalowaną wyrażoną w MW przez średni rozmiar generatorów turbin wiatrowych zainstalowanych zgodnie ze sprawozdaniami WindEurope. Konsumpcję w Unii w 2017 r. określono na podstawie instalacji w 2018 r. zgłoszonych przez WindEurope, konsumpcję w Unii w 2018 r. określono na podstawie instalacji w 2019 r. zgłoszonych przez WindEurope, a konsumpcję w Unii w 2019 r. określono na podstawie instalacji w 2020 r. zgłoszonych przez WindEurope. Konsumpcję w Unii w okresie objętym dochodzeniem określono na podstawie instalacji w 2020 r. zgłoszonych przez WindEurope

⁽¹¹³⁾ W skardze zidentyfikowano 23 producentów unijnych, ale część z nich stała się niewypłacalna lub nie prowadziła produkcji w okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹¹⁴⁾ Dokument o nr ref. t21.004376.

⁽¹¹⁵⁾ WindEurope również zarejestrowano jako zainteresowaną stronę w przedmiotowym postępowaniu.

(dotyczy pierwszej połowy okresu objętego dochodzeniem) oraz ekstrapolacji na podstawie badań rynkowych EWTA (dotyczy drugiej połowy okresu objętego dochodzeniem). Dostosowanie o jeden rok jest konieczne ze względu na czas realizacji od chwili sprzedaży SWT klientom przez producentów do chwili zainstalowania turbin wiatrowych, który to okres – jak wynika z informacji zawartych w aktach sprawy ⁽¹¹⁶⁾ – wynosi średnio 12 miesięcy, ale może też być dłuższy ⁽¹¹⁷⁾.

(301) Na tej podstawie konsumpcja SWT powstałych w okresie badanym jest następująca:

Tabela 2

Konsumpcja na rynku unijnym (wieże)

	2017	2018	2019	OD
Konsumpcja w Unii	2 707	3 200	2 851	3 087
Indeks	100	118	105	114

Źródło: EWTA.

- (302) Całkowita konsumpcja wzrosła z 2 707 wież w 2017 r. do 3 087 wież w okresie objętym dochodzeniem. W 2018 r. odnotowano szczególnie wysoki popyt, który wynikał z instalacji powstałych w 2019 r. w Hiszpanii, Szwecji i na wodach przybrzeżnych ⁽¹¹⁸⁾.
- (303) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE twierdziło, że nie ma sensu określać wartości konsumpcji w Unii na podstawie liczby instalacji w Unii w kolejnym roku, gdyż nie jest możliwe prawidłowe przeliczenie daty zakupu na podstawie roku instalacji. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo GE powołało się na fakt, że czas realizacji może być dłuższy niż jeden rok, jak ustaliła Komisja, przy czym przedsiębiorstwo to nie przedstawiło uwag na temat prawidłowości stosowania średniego czasu realizacji wynoszącego 12 miesięcy, który to czas zaproponowało EWTA, a Komisja uznała za stosowny na podstawie informacji przekazanych przez zainteresowane strony w toku przedmiotowego dochodzenia.
- (304) Po pierwsze Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo GE nie zaproponowało ani alternatywnego czasu realizacji na potrzeby określenia konsumpcji na podstawie danych WindEurope dotyczących instalacji, ani innej podstawy do celów obliczenia konsumpcji. W praktyce samo przedsiębiorstwo GE przyznało, że czas między zakupem a zainstalowaniem stalowych wież wiatrowych bywa bardzo różny w zależności od projektu farmy wiatrowej, jego wielkości i lokalizacji, przy czym różny bywa też czas, jaki upływa między odprawą celną stalowych wież wiatrowych (lub wież opuszczających fabryki producentów unijnych) a ich instalacją. Jeżeli chodzi o zasadność założenia, że średni czas realizacji, jaki upływa między sprzedażą (konsumpcją) a instalacją, wynosi jeden rok, za rozumowaniem EWTA przemawiają oświadczenia przedstawione przez pozostałe zainteresowane strony w toku dochodzenia ⁽¹¹⁹⁾. Ponadto tendencja w zakresie konsumpcji ustalona po zastosowaniu dostosowania o jeden rok nie jest sprzeczna z pozostałymi informacjami zawartymi w aktach sprawy. Argument ten został zatem odrzucony.
- (305) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME zwróciła się z wnioskiem o uzgodnienie odpowiedniego zastosowanego zestawu danych z danymi ze źródeł dostępnych publicznie. Komisja odrzuciła ten wniosek. To właśnie brak dokładnych publicznie dostępnych danych statystycznych dotyczących stalowych wież wiatrowych stanowi powód, dla którego zastosowano metodę przedstawioną w motywie 300 powyżej. Jeżeli chodzi o przywóz, Eurostat nie stosuje jednostek miary przyjętych w zestawie danych WindEurope. Ponadto kody CN zastosowane do sklasyfikowania stalowych wież wiatrowych obejmują również znaczne wielkości innych produktów. Przedstawiono otwarte wersje zestawów danych EWTA udostępniono zainteresowanym stronom w dokumencie o nr ref. t21.003247, zapis z dnia 12.04.-2021 r. (zestawy danych WindEurope i Eurostatu), oraz w dokumencie o nr ref. t21.004376 z dnia 7.06.2021 r. (zestaw danych WindEurope).

⁽¹¹⁶⁾ Między innymi „zgłoszenie szkody” s. 7 i odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu s. 28 w dokumencie o nr ref. t20.008818 (Vestas).

⁽¹¹⁷⁾ Aby uzyskać więcej informacji na temat terminów, zob. dokument o nr ref. t20.007935 (WindEurope), s. 6, 8 i 9. Termin instalacji w przypadku projektów lądowych może wynosić nawet cztery lata, a w przypadku projektów morskich – nawet sześć lat.

⁽¹¹⁸⁾ „Wind energy in Europe in 2019 – Trends and statistics” [„Energia wiatrowa w Europie w 2019 r. – tendencje i statystyki”], WindEurope, luty 2020 r., s. 11. Sprawozdanie to można pobrać pod adresem <https://windeurope.org/intelligence-platform/product/wind-energy-in-europe-in-2019-trends-and-statistics/>

⁽¹¹⁹⁾ Na stronie 7 „zgłoszenia szkody” Vestas, dostępnego w dokumencie o nr ref. t20.008818, zawarto następujące stwierdzenie: „Przy sprzedaży turbin wiatrowych termin dostawy (oddania do użytku) wynosi zazwyczaj około jednego roku od momentu podpisania wiążącego zamówienia”.

- (306) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME wyraziła również wątpliwości w związku ze znaczącymi różnicami w danych dotyczących konsumpcji ⁽¹²⁰⁾, zgłoszonych w skardze ⁽¹²¹⁾, w odpowiedzi EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro z dnia 9 kwietnia 2021 r. ⁽¹²²⁾ i w zmienionym oświadczeniu EWTA z dnia 7 czerwca 2021 r. ⁽¹²³⁾ Komisja wyjaśniła, że w dwóch ostatnich wspomnianych oświadczeniach EWTA należy wyjaśnić powody wprowadzenia zmian, oraz ponownie zwróciła uwagę na fakt, że zainteresowanym stronom udostępniono bazowe zestawy danych. W pewnym stopniu różnica między początkową odpowiedzią EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro a danymi przedstawionymi w skardze wynika z faktu, że Zjednoczone Królestwo, które stanowi ważny rynek SWT, nie zostało już uwzględnione w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro ze względu na jego oficjalne wystąpienie z Unii w dniu 1 stycznia 2021 r. Ponadto w oświadczeniu z dnia 7 czerwca 2021 r. EWTA wyjaśniło, że dane dotyczące niektórych wskaźników zmieniono w porównaniu z oświadczeniem z dnia 9 kwietnia 2021 r. w celu uwzględnienia nowych informacji, w szczególności danych dotyczących całkowitej konsumpcji rocznej (dostosowanie o jeden rok, o którym mowa powyżej) i udziału wywozu w wielkościach sprzedaży przemysłu Unii.
- (307) W dniu 26 marca 2021 r. Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym danych makro. Po ostatecznym ujawnieniu CCCME zasugerowała, że Komisja powinna była przeprowadzić kolejną zdalną kontrolę krzyżową, gdyż w międzyczasie zweryfikowaną odpowiedź EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu zastąpiono zaktualizowaną odpowiedzią z dnia 7 czerwca 2021 r. Komisja wyjaśniła, że zestaw danych, na których opierało się oświadczenie z dnia 7 czerwca 2021 r. zasadniczo odpowiadał zestawowi danych, na których opierało się oświadczenie z dnia 9 kwietnia 2021 r. EWTA ustaliło nowe dane dotyczące całkowitej konsumpcji wyłącznie w odniesieniu do drugiej połowy okresu objętego dochodzeniem, zgodnie ze zmienionym podejściem polegającym na uwzględnieniu rocznego opóźnienia między konsumpcją a instalacją. Datę konsumpcji w pierwszej połowie 2020 r. ustalono na podstawie zainstalowanej mocy wyjściowej (MW) w pierwszej połowie 2021 r. Po otrzymaniu zaktualizowanego oświadczenia EWTA Komisja należy sprawdziła, w jaki sposób EWTA oszacowało dane dotyczące mocy MW za pierwszą połowę 2021 r., i stwierdziła, że metoda ekstrapolacji zastosowana w celu uzyskania tych danych, które stanowiły podstawę do uzyskania danych dotyczących konsumpcji SWT w drugiej połowie okresu objętego dochodzeniem, była uzasadniona. Komisja stwierdziła zatem, że nie zachodziła konieczność przeprowadzenia drugiej zdalnej kontroli krzyżowej obejmującej dane makro przedstawione przez EWTA. Komisja zauważyła również, że przed ostatecznym ujawnieniem żadna strona nie przedstawiła uwag dotyczących zaktualizowanego oświadczenia EWTA z dnia 7 czerwca 2021 r., a także nie uczyniły tego po tym, jak strony zostały poinformowane w dniu 18 czerwca 2021 r. o nienalożeniu środków tymczasowych i wyraźnie zachęczone do przedstawiania uwag dotyczących oświadczeń przesyłanych przez pozostałe zainteresowane strony ⁽¹²⁴⁾. CCCME ani żadna inna strona nie przedstawiły uwag dotyczących oświadczenia EWTA z dnia 7 czerwca 2021 r. w tym terminie, w związku z czym Komisja odrzuciła zarzut, jakoby to nowe oświadczenie miało mieć wpływ na prawo do obrony przysługujące CCCME.

4.3. Przywóz z Chin

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Chin

- (308) Produkt objęty dochodzeniem stanowi ograniczoną część wielkości przywozu oznaczonego kodami CN objętymi dochodzeniem. W związku z brakiem bardziej dokładnych danych dotyczących przywozu w okresie badanym lub innych istotnych danych w tabeli 3 przedstawiono najlepsze szacunki EWTA dotyczące przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Przyjęta przez EWTA metoda polegała na odjęciu sprzedaży producentów unijnych od konsumpcji w Unii w celu uzyskania wartości przywozu w danym roku. Następnie EWTA zastosowało dane Eurostatu do obliczenia średniej reprezentatywności każdego stosownego źródła przywozu, w tym Chin:

Tabela 3

Średnia reprezentatywność źródeł przywozu

	2017	2018	2019	OD
Chiny	81 %	77 %	85 %	79 %
Wietnam	4 %	8 %	5 %	7 %
Republika Korei	10 %	5 %	4 %	3 %

⁽¹²⁰⁾ CCCME wyraziła wątpliwości w związku z różnicami między danymi liczbowymi zawartymi w trzech wspomnianych oświadczeniach nie tylko w odniesieniu do konsumpcji, ale również kilku innych wskaźników. Wyjaśnienie przedstawione przez Komisję w niniejszym motywie dotyczy również różnic między tymi trzema oświadczeniami w zakresie wskaźników innych niż konsumpcja.

⁽¹²¹⁾ Dokument o nr ref. t20.005691.

⁽¹²²⁾ Dokument o nr ref. t21.003247.

⁽¹²³⁾ Dokument o nr ref. t21.004376.

⁽¹²⁴⁾ Dokument o nr ref. t21.004624.

	2017	2018	2019	OD
Turcja	4 %	9 %	5 %	10 %
Pozostałe, tj. Maleszja i Indonezja	1 %	1 %	1 %	1 %

Źródło: EWTA.

- (309) EWTA obliczyło powyższe odsetki na podstawie danych Eurostatu dotyczących wartości przywozu w przypadku Chin, Turcji, Wietnamu i Republiki Korei w odniesieniu do towarów objętych kodami CN 7308 20 00 i 8502 31 00. Aby uzyskać ogólną średnią wartość reprezentatywności ukazaną w tabeli 3, EWTA obliczyło średnią arytmetyczną wartości reprezentatywności każdego źródła oznaczonego kodem CN 7308 20 00 i wartości reprezentatywności każdego źródła oznaczonego kodem CN 8502 31 00.
- (310) Szacuje się, że w każdym z rozważanych okresów przywóz SWT z państw trzecich innych niż Chiny, Turcja, Wietnam i Republika Korei wynosił 1 % łącznego przywozu. Takimi „innymi państwami”, zdaniem EWTA, są Maleszja i Indonezja.
- (311) W przypadkach, w których dane Eurostatu wskazywały na przywóz oznaczony kodami CN 7308 20 00 i 8502 31 00 z państw innych niż państwa wymienione w powyższej tabeli, EWTA nie uwzględniło takich danych, opierając się na posiadanej wiedzy rynkowej, zgodnie z którą produkcja SWT na świecie jest prowadzona wyłącznie w ograniczonej liczbie państw. Wśród takich państw jedynie państwa wymienione w powyższej tabeli prowadziłyby wywóz SWT do Unii w okresie badanym.
- (312) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME twierdziła, że metoda przedstawiona powyżej opierała się na subiektywnej ocenie i wiedzy EWTA, ale nie uzasadniła tego twierdzenia. Komisja uznała, że wyżej przedstawiony sposób obliczenia wielkości przywozu jest uzasadniony w świetle dostępnych danych, gdyż polega na wykorzystaniu danych pochodzących z niekwestionowanych wiarygodnych źródeł danych statystycznych (Eurostat) w połączeniu z wiedzą rynkową EWTA w zakresie udziału wielkości państw wywozu oraz na ustaleniu całkowitej wielkości przywozu na podstawie opublikowanych danych WindEurope dotyczących mocy zainstalowanej i wielkości sprzedaży w Unii zgłoszonych przez unijnych producentów produktu podobnego. Z ogółu informacji przedstawionych przez użytkowników w toku dochodzenia nie wynika, jakoby miało istnieć jakiekolwiek źródło przywozu inne niż wybrana liczba państw przedstawionych w tabeli 3, a jednocześnie informacje te stanowią potwierdzenie, że Chińczycy producenci jak dotąd są największymi dostawcami z państw trzecich, z których usług korzystają ci użytkownicy. W związku z tym Komisja odrzuciła argument CCCME.
- (313) Na tej podstawie przywóz z Chin kształtował się w następujący sposób:

Tabela 4

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość przywozu z Chin (wieże)	690	992	791	1 063
Indeks	100	144	115	154
Udział w rynku	25 %	31 %	28 %	34 %
Indeks	100	122	109	135

Źródło: EWTA.

- (314) W okresie badanym odnotowano wahania w zakresie przywozu z Chin. Należy zauważyć, że sprzedaż SWT zazwyczaj prowadzi się w ramach większych projektów realizowanych w okresie przekraczającym jeden rok, przez co zmiana poziomu sprzedaży, w tym przywozu, często odzwierciedla zmiany popytu, które mają miejsce na co najmniej rok przed dokonaniem sprzedaży. Ogólnie rzecz biorąc, przywóz z Chin wzrósł o 54 %. Udział tego przywozu w rynku wzrósł z 25 % w 2017 r. do 34 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza wzrost o 35 % w okresie badanym.
- (315) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE zauważyło, że Komisja nieprawidłowo obliczyła konsumpcję stalowych wież wiatrowych w Unii i z tego względu nieprawidłowo ustaliła udział w rynku chińskich producentów. Argument ten odrzucono z powodów wyjaśnionych w motywie 304.

4.3.2. Ceny przywozu z Chin oraz podcięcie cenowe

- (316) Produkt objęty dochodzeniem stanowi ograniczoną część zgłoszonego przywozu oznaczonego kodami CN objętymi dochodzeniem. W związku z brakiem wiarygodnych danych statystycznych za okres badany i innych istotnych danych Komisja ustaliła zatem średnie ceny chińskiego przywozu na podstawie danych przekazanych przez objętych próbą producentów eksportujących.
- (317) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME i Suzhou Titan zakwestionowały twierdzenie, że średnie chińskie ceny importowe należało ustalić na podstawie cen stosowanych przez objętych próbą producentów eksportujących, sprawdzonych w ramach zdalnej kontroli krzyżowej. W szczególności CCCME uznała, że ceny te odnosiłyby się do nie więcej niż 22 % chińskiego przywozu, przez co nie można ich uznać za reprezentatywne. Organizacja ta uznała, że zamiast tego Komisja powinna zastosować dane Eurostatu, i przedstawiła tabelę zawierającą informacje – za cztery lata objęte okresem badanym – dotyczące wielkości przywozu w tonach i ceny jednostkowej w EUR/tonę w przypadku przedmiotowego przywozu, opierające się na „własnych obliczeniach CCCME na podstawie danych Eurostatu”.
- (318) CCCME nie przedstawiła konkretnego źródła wymienionych danych, w związku z czym Komisja nie była w stanie ocenić, czy uzyskane dane były bardziej reprezentatywne. Komisja przypomniała jednak, że produkt objęty dochodzeniem stanowi zaledwie ograniczoną część wielkości przywozu zgłoszonych w danych Eurostatu i oznaczonych kodami CN objętymi dochodzeniem. Komisja stwierdziła zatem, że średnia cena i zmiany średniej ceny określone na podstawie asortymentu produktów, który obejmował znaczne wielkości produktów nieobjętych postępowaniem, są zdecydowanie mniej reprezentatywne niż średnia cena i zmiany średniej ceny wyłącznie produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez trzech objętych próbą producentów eksportujących, którzy jednocześnie są największymi producentami eksportującymi, którzy zgłosili się w toku postępowania. W związku z tym argumenty przedstawione przez CCCME i Titan zostały odrzucone.
- (319) W świetle powyższych ustaleń Komisja uznała, że średnia cena SWT przywożonych z Chin kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 5

Ceny importowe (Chiny)

	2017	2018	2019	OD
EUR/t	1 131	1 271	1 130	1 151
Indeks	100	112	100	102

Źródło: objęci próbą producenci eksportujący.

- (320) W okresie badanym odnotowano wahania w zakresie średnich cen przywozu z Chin. Zasadniczo ceny te wzrosły o 2 %, przy czym znacznie spadły w latach 2018–2019, a następnie wróciły do poprzedniego poziomu.
- (321) Ceny w tabelach 5 i 9 niniejszego rozporządzenia dotyczą poziomu kompleksowego i wskazują na znaczne różnice między cenami przemysłu Unii a cenami przywożonych towarów dumpingowych. W wyniku dochodzenia ustalono, że użytkownicy nabywali SWT albo na podstawie umów o produkcję na zlecenie ⁽¹²⁵⁾, albo na podstawie zamówień dotyczących kompleksowego zakupu. W przeciwieństwie do umów o produkcję na zlecenie w ramach zamówień dotyczących kompleksowego zakupu użytkownicy nabywają od producentów SWT kompletne SWT, w tym wszystkie surowce, takie jak blachy stalowe i tak zwane elementy wewnętrzne (np. winda). Na podstawie umów o produkcję na zlecenie to użytkownik zapewnia producentowi całość lub część materiałów do produkcji. W takim przypadku producent wystawia faktury wyłącznie na pracę wymaganą do przekształcenia materiałów do produkcji w SWT oraz na wszelkie pozostałe materiały, których użytkownik wcześniej nie dostarczył.
- (322) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie transakcji kompleksowego zakupu:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą chińskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie; oraz

⁽¹²⁵⁾ Na przykład zob. dokument o nr ref. t21.001734 (Vestas), s. 5.

- b) odpowiednich średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*.
- (323) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów w stosownych przypadkach. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (324) Na podstawie powyższego przywóz towarów po cenach dumpingowych prowadzony przez objętych próbą producentów eksportujących wykazał średnie ważne marginesy podcięcia cenowego wynoszące od 2,7 do 5,1 %. Produkt objęty dochodzeniem jest produktem bardzo wrażliwym na ceny. Na ogół użytkownicy nabywają SWT w drodze procesów przetargowych lub zapytań ofertowych. Następnie otrzymane oferty od kilku dostawców zostają porównane, a konkurencja w dużym stopniu sprowadza się do konkurencji cenowej. W tym kontekście ustalone marginesy podcięcia cenowego uznaje się za znaczne.
- (325) Jak wskazano powyżej, Komisja zastosowała swoją zwykłą procedurę polegającą na porównaniu ceny CIF na granicy Unii producentów eksportujących z ceną *ex-works* producentów unijnych, ponieważ uznała, że porównanie cen na tych odpowiednich poziomach zapewnia obiektywną ocenę do celów obliczenia podcięcia cenowego.
- (326) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan stwierdziło, że jeżeli chodzi o obliczenie podcięcia cenowego (i zaniżania cen), koszty ponoszone po przywozie dodane do ceny CIF chińskiego przywozu należy powiększyć o koszty transportu do miejsca instalacji i ubezpieczenia transportowanych produktów, natomiast jako cenę oferowaną przez przemysł Unii należy przyjąć cenę *ex-works*. Jako powód takiego dostosowania ceny importowej na potrzeby obliczenia podcięcia cenowego i zaniżania cen przedsiębiorstwo wskazało wysoki poziom powiązanych kosztów transportu oraz fakt, że po przywozie do Unii każda sekcja stalowej wieży wiatrowej ma własne jedno miejsce docelowe. Szereg stron twierdziło, że odpowiednią wartością odniesienia do celów obliczenia marginesu podcięcia cenowego (i zaniżania cen) powinna być unijna cena dostaw wraz z kosztami wyładunku w miejscu instalacji zarówno w przypadku producentów chińskich, jak i producentów unijnych, ponieważ końcowa cena sprzedaży użytkownika obejmuje wyższe koszty transportu, na które duży wpływ ma miejsce docelowe projektu farmy wiatrowej, a konkurencja między producentami unijnymi a producentami eksportującymi ma miejsce na tym poziomie. EWTA stwierdziło, że do celów obliczenia podcięcia cenowego (i zaniżania cen) ceny przemysłu Unii należy powiększyć o koszty transportu i ubezpieczenia, aby sprowadzić je do poziomu CIF w tym samym porcie wejścia co w przypadku chińskich cen importowych.
- (327) Komisja uznała, że wszystkie powyższe argumenty opierają się na błędnych założeniach. Konkurencja ma miejsce między cenami *ex-works* producentów unijnych a cenami w wywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na poziomie CIF w porcie wejścia do UE. Dodanie kosztów transportu do miejsca instalacji i ubezpieczenia transportowanych produktów, czy to po stronie Unii, czy eksportu, nie stanowiłoby odpowiedniego sposobu analizy wpływu przywozu na ceny.
- (328) Z powyższych względów Komisja odrzuciła powyższe argumenty przedstawione przez EWTA, GE i Suzhou Titan.
- (329) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard przedstawiło szereg argumentów dotyczących obliczeń marginesu podcięcia cenowego i marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach.
- (330) Po pierwsze, przedsiębiorstwo to twierdziło, że marginesy podcięcia należy przeliczać na sztuki, a nie na kilogramy, gdyż sztuki (liczba wież) stanowią jednostkę, na podstawie której obliczono (większość) wskaźników szkody. Twierdzenie to odrzucono, ponieważ Komisja uznała, że obliczanie marginesu podcięcia cenowego (i zaniżania cen) nie ma związku z ustaleniem wskaźników szkody (zob. również motywy 282 i 283). Ponadto kwestia, czy Komisja jako jednostkę przyjęła sztuki czy kilogramy, nie ma znaczenia, o ile zastosowała ona te same wartości po obu stronach porównania.
- (331) Po drugie, przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że pomimo przedstawienia przez Komisję dodatkowych informacji zawierających dodatkowe ujawnienia między innymi przedziałów cen docelowych w podziale na model produktu stosowanych przez przemysł Unii ostateczne ujawnienie pozostało niewystarczające. Bez ujawnienia przez Komisję ilości, wartości i dokładnych cen docelowych w sprzedaży prowadzonej przez przemysł Unii przedsiębiorstwo to nie było w stanie sprawdzić prawidłowości obliczeń dotyczących szkody. Przedsiębiorstwo to było zdania, że należy przedstawić szczegółowe dane dotyczące przemysłu Unii, ponieważ stanowią one skonsolidowane dane trzech objętych próbą producentów unijnych.
- (332) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem przedstawionym przez to przedsiębiorstwo, gdyż zakresy ceny docelowej zawierają wszystkie informacje potrzebne do obliczenia minimalnego i maksymalnego marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach w podziale na model produktu i tym samym na ich podstawie producenci eksportujący mogli określić ewentualne błędy w obliczeniach. Ponadto, jeżeli chodzi o wniosek o ujawnienie ilości, wartości i dokładnych cen docelowych, Komisja przypomniała, że zgodnie z przepisami art. 19 ust. 4 rozporządzenia podstawowego

Komisja musi uwzględnić uzasadniony interes zainteresowanych stron, w tym zachowanie poufności względem ich tajemnic handlowych. W tej konkretnej sprawie cena sprzedaży lub cena docelowa przemysłu Unii nie zawsze wynika ze skonsolidowanych danych dotyczących odnośnych trzech producentów objętych próbą, na przykład w kilku przypadkach jeden z trzech objętych próbą producentów unijnych nie sprzedał modelu produktu zastosowanego w porównaniu, przez co cena danego modelu produktu stosowana przez przemysł Unii nie stanowi już średniej cen trzech przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (333) Po trzecie, przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że między SWT a produktem przemysłu Unii nie zachodziła bezpośrednia konkurencja, a zatem nie doszłoby do szkody spowodowanej przez SWT, przede wszystkim ponieważ połowy sprzedaży przedsiębiorstwa nie uwzględniono w obliczeniach marginesu szkody, a także ponieważ w przypadku części tej sprzedaży wykazano margines ujemny.
- (334) Brak uwzględnienia ponad 45 % przywozu pochodzącego od Chengxi Shipyard wynika z przyjętej metody polegającej na porównaniu cen przywozowych z cenami sprzedaży produktu podobnego wytwarzanego przez objętych próbą producentów unijnych. Komisja przypomniła, że konkurencja ma miejsce między wszystkimi rodzajami produktów przywożonych a wszystkimi rodzajami produktów produkowanych przez producentów unijnych. Fakt, że na przykład produkt określonego rodzaju przywożony z Chin zostaje dostarczony bez danego elementu wewnętrznego (np. windy lub systemu ułatwiającego wchodzenie, lub też układu regulacji temperatury) lub ma sekcje o innej długości i tym samym brak jest dopasowania do celów obliczenia podcięcia cenowego lub zaniżania cen, nie jest przesłanką pozwalającą na stwierdzenie, że takie produkty nie stanowią konkurencji dla produktów podobnych wytwarzanych przez przemysł Unii, a jedynie stanowi potwierdzenie, że każdy sprzedany produkt jest dostosowany do specyfikacji technicznej i wymogów klienta. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (335) Po czwarte, przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że analiza marginesów podcięcia cenowego (i zaniżania cen) była niepełna i asymetryczna względem obliczeń dumpingu, gdyż do ustalenia marginesu dumpingu zastosowano całkowitą sprzedaż eksportową Chengxi Shipyard, czego nie uczyniono w przypadku obliczeń podcięcia cenowego (i zaniżania cen). Komisja przypomniła, że w rozporządzeniu podstawowym nie określono wymogu stosowania tej samej sprzedaży eksportowej w obliczeniach dumpingu i szkody. Kontekst tych obliczeń jest różny i tak samo różne mogą być wykorzystane w nich zestawy danych, przy czym należy mieć na uwadze, że w obliczeniach szkody porównuje się informacje dotyczące cen eksporterów, z jednej strony, i producentów unijnych, z drugiej strony. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (336) Ponadto przedsiębiorstwo Chengxi Shipyard twierdziło, że Komisja powinna była obliczyć koszty ponoszone po przywozie jako określoną kwotę na daną ilość (na tonę lub sztukę SWT), a nie jako odsetek wartości CIF, aby zachować spójność z dostosowaniem tych samych kosztów w obliczeniach ceny eksportowej oraz ze względu na fakt, że ilość ma większe znaczenie w przypadku ilościowego określenia kosztów ponoszonych po przywozie. Po pierwsze, Komisja musiała przypomnieć, że przedsiębiorstwo to nie uzasadniło twierdzenia, iż określona kwota kosztów ponoszonych po przywozie na daną ilość jest bardziej odpowiednia, ani też nie przedstawiło dowodów potwierdzających to twierdzenie. Po drugie, Komisja wykorzystwała dane pochodzące bezpośrednio z odpowiedzi importerów/użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz odnotowała, że dane dotyczące większości kosztów odprawy zgłoszonych w dokumencie załączanym do zgłoszenia opierają się na kwotach ryczałtowych niezwiązanych z ilością lub masą towarów przywożonych. Ponadto w sprawdzonych dokumentach załączonych do zgłoszenia brakuje odniesienia do masy lub liczby przywożonych jednostek. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (337) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (338) Jak wspomniano w motywie 9, w celu określenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano kontroli wyrzykowej.
- (339) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach EWTA na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczących wszystkich producentów unijnych, porównanych w razie potrzeby z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez trzech producentów unijnych objętych próbą. Oba zbiory danych poddano zdalnej kontroli krzyżowej i uznano za reprezentatywne dla warunków ekonomicznych przemysłu Unii.

- (340) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (341) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (342) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość produkcji (wieże)	2 704	2 516	2 647	2 443
Indeks	100	93	98	90
Moce produkcyjne (wieże)	4 859	4 664	4 936	4 952
Indeks	100	96	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	56 %	54 %	54 %	49 %
Indeks	100	97	96	89

Źródło: EWTA i objęci próbą producenci unijni.

- (343) W okresie badanym produkcja spadła o 10 %. Moce produkcyjne praktycznie utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie, jako że odnotowany wzrost wyniósł zaledwie 2 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło z 56 % w 2017 r. do 49 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (344) Przedsiębiorstwo Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH & Co KG („SGRE”) – użytkownik SWT, który przedstawił uwagi – uznało, że sama liczba wyprodukowanych SWT jest niereprezentatywna, gdyż z biegiem czasu zwiększył się rozmiar wież. Strona ponownie przedstawiła tę uwagę po ostatecznym ujawnieniu, twierdząc, że Komisja jako jednostkę miary powinna zastosować megawaty („MW”) i gigawaty („GW”), tj. parametry stosowane w całej branży jako miara mocy zainstalowanej, które jednocześnie stanowią podstawę pomiaru spełnienia wymogów dotyczących mocy wyjściowej w zakresie celów dotyczących energii odnawialnej określonych w Zielonym Ładzie. Komisja odrzuciła ten argument, gdyż MW ani GW nie stanowią jednostki miary stosowanej na rynku stalowych wież wiatrowych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (345) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Sprzedaż w UE dokonywana przez przemysł Unii na rzecz niepowiązanych klientów (wieże)	1 859	1 895	1 924	1 737
Indeks	100	102	104	93
Udział w rynku	69 %	59 %	68 %	56 %
Indeks	100	86	98	82

Źródło: EWTA i objęci próbą producenci unijni.

- (346) W okresie badanym wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała o 7 %. Udział przemysłu Unii w rynku spadł z 69 % w 2017 r. do 56 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza ogólny spadek o 18 %.
- (347) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE zauważyło, że Komisja nieprawidłowo obliczyła konsumpcję stalowych wież wiatrowych w Unii i z tego względu nieprawidłowo ustaliła udział w rynku producentów unijnych. Argument ten odrzucono z powodów wyjaśnionych w motywie 304.

4.4.2.3. Wzrost

- (348) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu Unii spadły w okresie badanym odpowiednio o 7 % i 18 %. Przemysł Unii nie był zatem w stanie czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii (+14 % w okresie badanym, jak przedstawiono w tabeli 2).

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (349) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba zatrudnionych	3 803	3 817	3 936	3 614
Indeks	100	100	103	95
Wydajność (wieże na pracownika)	0,71	0,66	0,67	0,68
Indeks	100	93	95	95

Źródło: EWTA i objęci próbą producenci unijni.

- (350) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii związanego z produkcją SWT w okresie badanym spadł o 5 %.
- (351) Wydajność spadła z 0,71 wieży w 2017 r. do 0,68 wieży na pracownika w okresie objętym dochodzeniem. Należy zauważyć, że asortyment produktów ma wpływ na liczbę wież na pracownika. Ponadto średni rozmiar SWT wzrasta z roku na rok. W związku z powyższym wskazany powyżej spadek wydajności o 5 % najprawdopodobniej w pełni wynika z faktu, że w okresie badanym produkowano większe wieże.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (352) Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (353) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (354) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży niepowiązanym klientom (w EUR/t – wyłącznie sprzedaż kompleksowa)	1 265	1 377	1 459	1 419
<i>Indeks</i>	100	109	115	112
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t – wyłącznie sprzedaż kompleksowa)	1 191	1 385	1 538	1 439
<i>Indeks</i>	100	116	129	121

Źródło: producenci unijni objęci próbą

(355) W okresie badanym średnie jednostkowe ceny sprzedaży w przypadku kompleksowych zamówień na SWT pochodzące z Unii wzrosły o 12 %, natomiast większy wzrost, tj. o 21 %, odnotowano w przypadku jednostkowych kosztów produkcji.

4.4.3.2. Koszty pracy

(356) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
(w EUR)	45 411	45 427	48 121	48 593
<i>Indeks</i>	100	100	106	107

Źródło: producenci unijni objęci próbą

(357) W okresie badanym średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się o 7 % zgodnie z ogólnymi tendencjami w zakresie inflacji i kosztów pracy. Roczne stopy wzrostu kosztów pracy dla całej gospodarki UE zwiększyły się do poziomu co najmniej 3 % w latach 2018 i 2019 oraz do poziomu ponad 4 % w 2020 r. ⁽¹²⁶⁾

4.4.3.3. Zapasy

(358) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w sekcjach)	0	[30-40]	[30-40]	0
<i>Indeks</i>	0	100	100	0

Źródło: producenci unijni objęci próbą

⁽¹²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/11563131/3-16062021-AP-EN.pdf/72b7ff6f-1830-8182-a6ae-0d8bb61aaf24?t=1623831696586#:~:text=In%20the%20fourth%20quarter%20of,salaries%20and%20non%2Dwage%20costs.>

- (359) Komisja ustaliła, że zapasy nie stanowiły istotnego wskaźnika szkody, jeżeli chodzi o produkcję SWT. Producenci produkują SWT na zamówienie i zwykle nie gromadzą fizycznych zapasów. Bardzo znikome ilości zgłoszonego stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w tabeli 11 dotyczą SWT wyprodukowanych, ale jeszcze nie-sprzedanych ⁽¹²⁷⁾.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (360) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 12

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	3,6 %	1,1 %	- 4,5 %	- 1,4 %
<i>Indeks</i>	100	31	- 126	- 40
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	12 444 710	- 377 687	- 17 013 650	- 5 531 711
<i>Indeks</i>	100	- 3	- 137	- 44
Inwestycje (EUR)	36 715 248	15 482 383	5 275 427	3 488 463
<i>Indeks</i>	100	42	14	10
Zwrot z inwestycji	16,5 %	- 4,5 %	- 18,9 %	- 4,6 %
<i>Indeks</i>	100	- 27	- 115	- 28

Źródło: producenci unijni objęci próbą

- (361) Rentowność przemysłu Unii spadła z +3,6 % w 2017 r. do -1,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Spadające zyski niekorzystnie wpłynęły na przepływy środków pieniężnych netto, które w okresie między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem przyjmowały wartość ujemną. Spadek zysków ograniczył zdolność do pozyskania kapitału. Odnotowano stałą tendencję zniżkową w przypadku poziomu rocznych inwestycji, który w okresie badanym spadł o 90 %.
- (362) Jeżeli chodzi o przepływy środków pieniężnych, przedsiębiorstwo SGRE zauważyło, że przedsiębiorstwo GRI w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu stwierdziło, iż dumping wyrządzający szkodę nie wpłynął na jego zdolność do pozyskania kapitału, a inwestycje finansowano ze środków własnych lub w drodze kredytów bankowych. Podobnie przedsiębiorstwo to twierdziło, że przedsiębiorstwo Windar zgłosiło, iż nie odnotowano wpływu na jego zdolność do pozyskania kapitału, gdyż nie wypłacono dywidendy, a zyski wykorzystano do umocnienia struktury bilansu, natomiast inwestycje finansowano z własnych przepływów środków pieniężnych albo w ramach długoterminowych kredytów bankowych. W wyniku dochodzenia ustalono jednak, że – jak widać w tabeli powyżej – nastąpił spadek zysków objętych próbą producentów unijnych, który potencjalnie miał wpływ na ich inwestycje. Ponadto z faktu, że przedsiębiorstwo Windar w związku ze spadkiem zysków nie było w stanie wypłacić dywidend swoim udziałowcom, a w celu dokonania inwestycji musiało skorzystać z kredytów bankowych, wynika, iż przedsiębiorstwo to znajdowało się już w niestabilnej sytuacji finansowej. Z kredytami bankowymi wiązały się oczywiście dodatkowe koszty w postaci odsetek naliczonych, które były wyższe niż gdyby przedsiębiorstwo Windar znajdowało się w bardziej stabilnej finansowo sytuacji.
- (363) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SGRE stwierdziło, że fakt, iż przedsiębiorstwo korzysta z kredytów bankowych, aby sfinansować inwestycje, nie oznacza, że jego sytuacja jest niestabilna. Komisja zgodziła się, że teoretycznie sam fakt, iż przedsiębiorstwo Windar dokonywało inwestycji, korzystając z kredytów bankowych, nie może stanowić dowodu zaistnienia szkody. Komisja uznała jednak, że fakt ten należy rozpatrywać w połączeniu z innymi czynnikami, co też uczyniła w motywie 362. Oświadczenia SGRE nie skutkowały zmianą tego wniosku.

⁽¹²⁷⁾ Dokument o nr ref. t21.000376 (EWTA), s. 5.

- (364) Przedsiębiorstwo SGRE odniosło się do dochodzenia dotyczącego hiszpańskich stalowych wież wiatrowych, prowadzonego przez Komisję ds. Handlu Międzynarodowego USA. Zasugerowało, że jeżeli hiszpańscy producenci, tacy jak Windar, sprzedawaliby SWT przeznaczone na wywóz do Stanów Zjednoczonych po cenach na poziomie poniżej cen krajowych, uznano by koszty produkcji i rentowność na rynku krajowym za wystarczające. Z wielu powodów Komisja nie widzi jednak uzasadnienia tego zarzutu, który ponadto opiera się na zarzutach przedstawionych w skardze („wniosek”) będących przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez organy państwa trzeciego. Ponadto zarzut ten jest błędny, gdyż dyskryminacja cenowa (jeżeli faktycznie występuje i jeżeli zostanie udowodniona) może mieć wiele przyczyn i nawet jeśli ceny wewnętrzne przedsiębiorstwa Windar przewyższały ceny eksportowe do Stanów Zjednoczonych, nie musi to oznaczać, że ceny wewnętrzne przynosiły (wystarczający) zysk. Komisja podkreśliła również, że dane na potrzeby wskaźników mikroekonomicznych ustaliła na podstawie próby trzech producentów unijnych. W związku z powyższym sugestię tę zdecydowano odrzucić.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (365) Z powyższej oceny wskaźników makro- i mikroekonomicznych wynika, że przemysł Unii poniósł w okresie objętym dochodzeniem istotną szkodę, ponieważ stracił istotny udział w rynku, a wzrost jego cen sprzedaży nie wystarczył do przeniesienia znacznego wzrostu ponoszonych kosztów produkcji, co doprowadziło do załamania się jego rentowności, a to z kolei miało negatywny wpływ na inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych.
- (366) Brak pogorszenia się kilku wskaźników (moce produkcyjne, zapasy) nie podważa ustalenia szkody.
- (367) Niektóre strony (CCCME, SGRE, GE) stwierdziły, że w ostatniej części okresu odniesienia zastosowanego w skardze nastąpiła poprawa niektórych wskaźników. W wyniku dochodzenia ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem dotyczy to wyłącznie wskaźników finansowych, gdyż znaczący spadek kosztów produkcji między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem faktycznie miał pozytywny wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii. W okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii nadal ponosił jednak znaczne straty. W związku z powyższym, nawet jeżeli wskaźnik ten poprawił się między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem nastąpiła, fakt ten nie podważa ustalenia szkody w odniesieniu do tego wskaźnika.
- (368) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (369) W okresie badanym przemysł Unii odnotował spadek sprzedaży spowodowany przywozem z Chin. Wielkość przywozu z Chin znacznie wzrosła (o 54 %), a jej udział w rynku wzrósł o dziewięć punktów procentowych z 25 % w 2017 r. do 34 % w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie pomimo wzrostu konsumpcji o 14 % wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła o 7 %, a jego udział w rynku spadł z 69 % w 2017 r. do 56 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (370) Jeżeli chodzi o ceny, chińskie ceny importowe znajdowały się na poziomie znacznie poniżej poziomu cen sprzedaży przemysłu Unii oraz poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii w całym okresie badanym, co skutkowało tłumieniem cen. Presja cenowa wywierana przez znaczne i rosnące wielkości przywozu z Chin po takich cenach w okresie badanym stanowi jasne wyjaśnienie niezdolności przemysłu Unii do odzwierciedlenia wzrostu kosztów w cenach sprzedaży oraz powstałych w ten sposób strat.
- (371) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Szkoła ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i cenach.
- (372) Zarówno SGRE, jak i GE stwierdziły, że nie istnieje korelacja między spadającymi zyskami skarżących a domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych, gdyż zyski zaczęły gwałtownie spadać w 2018 r., kiedy to chińskie ceny importowe wzrosły. CCCME stwierdziła, że przywóz z Chin nie mógł wyrządzić szkody producentom unijnym ze względu na spadek ilości przywozu z Chin i jednoczesny wzrost jego cen.

(373) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Zasadniczo chińskie ceny importowe wzrosły o 2 % w okresie badanym, jak pokazano w tabeli 5. Pozostały one jednak na poziomie poniżej cen przemysłu Unii i kosztów produkcji w Unii przez cały okres badany. Ponadto chińskie ceny importowe spadły latach 2018–2019. Jeżeli chodzi o wielkości przywozu z Chin, w toku dochodzenia ustalono, że wzrosły one o 54 % między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem i jeszcze o 7 % od 2018 r.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

(374) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	OD
Turcja	Wielkość (wieże)	34	121	48	134
	Indeks	100	356	141	393
	Udział w rynku	1,3 %	3,8 %	1,7 %	4,3 %
	Indeks	100	301	134	344
	Średnia cena (EUR/t)	1 844	1 830	1 646	1 691
	Indeks	100	99	89	92
Wietnam	Wielkość (wieże)	31	109	44	98
	Indeks	100	351	142	315
	Udział w rynku	1,2 %	3,4 %	1,5 %	3,2 %
	Indeks	100	297	135	277
	Średnia cena (EUR/t)	1 712	1 681	1 592	1 475
	Indeks	100	98	93	86
Republika Korei	Wielkość (wieże)	85	69	34	41
	Indeks	100	81	40	49
	Udział w rynku	3,1 %	2,1 %	1,2 %	1,3 %
	Indeks	100	68	38	43
	Średnia cena (EUR/t)	2 111	1 997	2 140	2 381
	Indeks	100	95	101	113

Inne (Indonezja, Malezja)	Wielkość (wieże)	8	13	9	14
	<i>Indeks</i>	100	163	113	175
	Udział w rynku	0,3 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %
	<i>Indeks</i>	100	137	107	153
	Średnia cena (EUR/t)	1 712	4 184	2 238	2 896
	<i>Indeks</i>	100	244	131	169
Wszystkie powyższe państwa trzecie	Wielkość (wieże)	158	312	136	287
	<i>Indeks</i>	100	197	86	181
	Udział w rynku	5,9 %	9,8 %	4,8 %	9,3 %
	<i>Indeks</i>	100	167	82	159
	Średnia cena (EUR/t)	1 931	1 876	1 776	1 783
	<i>Indeks</i>	100	97	92	92

Źródło: EWTA (wieże, udziały w rynku) i Eurostat (średnia cena).

- (375) W okresie badanym odnotowano ograniczony przywóz z państw trzecich innych niż Chiny. Jego łączny udział w rynku wzrósł z 5,9 % w 2017 r. do 9,3 % w okresie objętym dochodzeniem. Komisja odnotowała, że średnie ceny przywozu z państw trzecich innych niż Chiny oceniono na podstawie danych Eurostatu dotyczących kodów CN 7308 20 00 i 7308 90 98. Te kody CN odnoszą się do przywozu znacznie szerszego zakresu towarów, a nie wyłącznie SWT, ale i tak stanowią one najlepsze informacje dostępne w przedmiotowym dochodzeniu. Ponieważ ceny te stale i znacznie przewyższały ceny przywozu z Chin, uzasadnione jest stwierdzenie, że odnośny przywóz SWT nie spowodował podcięcia cen sprzedaży przemysłu Unii.
- (376) Wielkości przedstawione w powyższej tabeli stanowią najlepsze szacunki przedstawione przez EWTA. Metodę zastosowaną przez EWTA opisano w sekcji 4.3.1.
- (377) Na wniosek Komisji niektórzy użytkownicy przedstawili dane zawierające ich wielkości i ceny przywozu z państw trzecich innych niż Chiny. Ze względu jednak na ograniczoną liczbę użytkowników, ograniczone źródła przywozu stosowane przez każdego z nich oraz różne metody ich zgłaszania, a także niedostateczne dane takich informacji nie uznano za wiarygodne ani nie można ich było ujawnić w sposób miarodajny.
- (378) Tabela 13 zawiera średnie ceny według danych Eurostatu dotyczących kodów Nomenklatury scalonej 7308 20 00 i 7308 90 98 w ujęciu łącznym. Stowarzyszenie WindEurope zwróciło się do Komisji z wnioskiem o przeprowadzenie oceny szkody na podstawie danych odnoszących się wyłącznie do pierwszego kodu zgodnie z danymi Komisji ds. Handlu Międzynarodowego USA ⁽¹²⁸⁾. Komisja uznała, że wniosek ten jest bezzasadny, gdyż w toku dochodzenia zidentyfikowano przywóz objęty kodem 7308 90 98 w okresie objętym dochodzeniem. Żadne strony współpracujące nie zgłosiły przywozu w ramach kodu CN 8502 31 00. Ponadto Komisja poczyniła te same obserwacje co w motywie 375, jeżeli chodzi o poprawność podstawowych danych.
- (379) Żadna strona nie zasugerowała, że szkodę względem producentów unijnych spowodował przywóz z państw trzecich innych niż Chiny. Ponadto Komisja odnotowała, że w okresie badanym taki przywóz odpowiadał mniej niż jednej trzeciej przywozu z Chin.

⁽¹²⁸⁾ Dokument o nr ref. t20.007935, s. 14.

- (380) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przywóz z państw trzecich innych niż Chiny nie spowodował szkody dla przemysłu Unii w okresie badanym.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (381) Wielkość i ceny wywozu przemysłu Unii do stron niepowiązanych w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 14

Sprzedaż eksportowa

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (wieże)	743	421	357	371
Indeks	100	57	48	50
Średnia cena (w EUR na wieżę – wyłącznie kompleksowe zamówienia)	311 479	nie dotyczy*	559 982	643 024
Indeks	100	-	180	206

Źródło: EWTA (wielkość) i objęci próbą producenci unijni (średnie ceny).

- * Brak kompleksowej sprzedaży eksportowej w próbie.

- (382) W okresie badanym wielkość wywozu realizowanego przez producentów unijnych spadła o połowę. W przypadku tej sprzedaży producenci objęci próbą nie byli w stanie podać cen wyrażonych w EUR/t, w związku z czym ceny zgłoszone powyżej wyrażono w przeliczeniu na SWT i tym samym odzwierciedlają one również wzrost średniego rozmiaru wieży w okresie badanym. Ponadto na średnie ceny przedstawione powyżej znaczny wpływ mają różnice asortymentu produktów. Nie można było zatem wyciągnąć żadnego istotnego wniosku dotyczącego wpływu wywozu do państw trzecich. Mając na uwadze, że szczytowa wartość wywozu w 2017 r. stanowiła 28 % sprzedaży Unii w 2017 r., spadek sprzedaży eksportowej mógł co najwyżej w pewnym stopniu przyczynić się do zaistnienia szkody, ale w żadnym przypadku nie naruszył związku przyczynowego z przywozem towarów po cenach dumpin-gowych.

5.2.3. Popyt na instalacje przybrzeżne

- (383) Vestas jako źródło szkody wskazało zmienność popytu na przybrzeżne instalacje wiatrowe oraz, podobnie jak GE, stwierdziło, że szkoda wynika z niewystarczającego wykorzystania zakładów produkcyjnych instalacji przybrzeżnych w Unii. Przedsiębiorstwo GE zauważyło, że przed 2017 r. producenci unijni dokonali znacznych inwestycji w rozwój drogowych zakładów produkcyjnych w celu sprostania popytowi na instalacje przybrzeżne, które ostatecznie trzeba było wykorzystać do produkcji lądowych SWT lub pozostały niewykorzystane. Zdaniem SGRE i GE spadek rentowności unijnego przemysłu SWT wynikał ze spadku popytu na przybrzeżne SWT.
- (384) Powyższym twierdzeniom przeczy publikacja WindEurope „Offshore wind in Europe – Key trends and statistics 2020” [„Morska energia wiatrowa w Europie – kluczowe tendencje i statystyki z 2020 r.”], wydana w lutym 2021 r. Na rys. 1 tej publikacji wskazano, że łączna zainstalowana moc przybrzeżnych instalacji wiatrowych w Unii szybko wzrosła w latach 2017–2018 o około 16 %, a następnie jeszcze szybciej wzrastała w latach 2019–2020 o 20 % rocznie. O ile w 2017 r. zainstalowana moc przybrzeżnych instalacji wiatrowych wynosiła około 8,8 GW, o tyle w 2020 r. wartość ta w UE-27 wyniosła około 14,6 GW ⁽¹²⁹⁾. WindEurope przewidziało dość pozytywne perspektywy dla instalacji przybrzeżnych ⁽¹³⁰⁾. Komisja odnotowała również, że w toku dochodzenia nie wykazano, by producenci unijni systematycznie wykorzystywali zakłady przeznaczone do produkcji przybrzeżnych SWT do produkcji SWT lądowych – samo przedsiębiorstwo GE przyznało, że zakłady przeznaczone do produkcji przybrzeżnych SWT nie przyjmują już zamówień ⁽¹³¹⁾.

⁽¹²⁹⁾ W wyniku ponownej kontroli niektóre dane liczbowe zawarte w tym i poprzednim zdaniu zostały nieznacznie skorygowane między ostatecznym ujawnieniem a publikacją niniejszego rozporządzenia, ale zmiany te nie zmieniają w sposób istotny analizy i wniosków.

⁽¹³⁰⁾ „Wind energy in Europe – 2020 statistics and the outlook for 2021-2025” [„Energia wiatrowa w Europie – dane statystyczne z 2020 r. i perspektywy na lata 2021–2025”], WindEurope, luty 2021, s. 9 i 31–32.

⁽¹³¹⁾ Dokument o nr ref. t21.000509, s. 3.

- (385) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo GE inaczej zinterpretowało dane opublikowane przez WindEurope. W oparciu o wspomniany wykres przedsiębiorstwo stwierdziło, że popyt na przybrzeżne instalacje wiatrowe zmniejszył się w latach 2017–2018, następnie „nieznacznie wzrósł” w latach 2018–2019 i ponownie zmniejszył się w latach 2019–2020. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że unijny rynek morskiej energii wiatrowej skurczył się w okresie badanym. O ile jednak Komisja dostosowała dane liczbowe, aby uwzględnić tylko państwa członkowskie Unii, tj. wyłączyła zgłoszone wielkości dotyczące Zjednoczonego Królestwa, wydaje się, że przedsiębiorstwo GE tego nie zrobiło, a zatem oparło swoje wnioski na niewłaściwym zbiorze danych. Rzeczywiście w przypadku wyłączenia Zjednoczonego Królestwa ze wspomnianego wykresu nie można mówić o spadku popytu na przybrzeżne instalacje wiatrowe w latach 2019–2020, ale raczej o jego znacznym wzroście o około 20 %. Ogólnie rzecz biorąc, jak wspomniano, skumulowana zainstalowana moc przybrzeżnych instalacji wiatrowych w Unii znacznie wzrosła, z 8,8 GW do 14,6 GW w okresie badanym, tj. o 66 %.
- (386) Jeżeli chodzi o uwagi przedsiębiorstwa GE dotyczące niepełnego wykorzystania zakładów produkcyjnych instalacji przybrzeżnych, przeczą im uwagi strony, która wyjaśnia, że w pełni zarezerwowane zakłady, o których mowa w motywie 384, należały tylko do jednego producenta unijnego. Komisja ma pewność, że dochodzenie nie wykazało, by producenci unijni systematycznie wykorzystywali zakłady przeznaczone do produkcji przybrzeżnych SWT do produkcji SWT lądowych.
- (387) Ze wszystkich powyższych względów Komisja odrzuciła powtarzane twierdzenie, że spadek popytu na instalacje przybrzeżne miałby negatywny wpływ na rentowność przemysłu Unii i przyczyniłby się do powstania szkody.

5.2.4. Ceny surowców

- (388) Blachy stalowe mają znaczący udział (około 40 %⁽¹³²⁾) w kosztach produkcji SWT. W opinii CCCME, SGRE i GE to raczej nałożenie na Unię szeregu środków ochrony handlu przeciwko przywózowi stali, w tym obecnie stosowanych środków ochronnych, spowodowało spadek rentowności przemysłu Unii, a nie przywóz z Chin. CCCME powtórzyła tę uwagę po ostatecznym ujawnieniu, dodając, że w świetle innych obowiązujących środków ochrony handlu wzrost kosztów produkcji był tak znaczący, że nie można go zrównoważyć poprzez podniesienie cen. Ogólnie rzecz biorąc, po ostatecznym ujawnieniu SGRE stwierdziło, że analiza Komisji powinna była obejmować dokładniejszą ocenę tego, czy wzrost kosztów produkcji o 21 % nie naruszył związku przyczynowego między domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą, która rzekomo wystąpiła po stronie unijnego przemysłu SWT.
- (389) Komisja uznała te argumenty za bezzasadne. Żadna ze stron nie uzasadniła, ani tym bardziej nie określiła ilościowo przy pomocy danych, wpływu jakiegokolwiek konkretnego środka ochrony handlu na całkowite koszty produkcji producentów SWT, biorąc pod uwagę przeszłe i późniejsze zaopatrywanie się przemysłu Unii w produkty stalowe objęte środkami ochrony handlu, o ile takie zaopatrywanie miało miejsce. Ponadto w dokumencie dotyczącym ostatecznego ujawnienia oraz w sekcji 4.4.3.1 Komisja zwróciła uwagę na zmiany kosztów surowców w okresie badanym, również w porównaniu ze zmianami cen sprzedaży. Komisja podkreśliła, że w warunkach równych szans producenci unijni są w stanie odzwierciedlić wzrost kosztów (surowców) w swoich cenach sprzedaży. Unijni producenci SWT nie byli jednak w stanie podnieść swoich cen (nawet w celu pokrycia swoich kosztów) z powodu presji cenowej wywieranej przez przywóz z Chin. Dlatego też wzrost ogólnych kosztów produkcji, niezależnie od tego, czy spowodowany był jakimikolwiek środkami ochrony handlu, nie mógł naruszyć związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.5. Kwestie związane z zakładami produkcyjnymi

- (390) Przedsiębiorstwo SGRE zasugerowało, że otwarcie nowych i bardziej nowoczesnych zakładów produkujących SWT w Unii wyrządziło szkodę producentom unijnym, ponieważ spowodowało zamknięcie innych (starszych) zakładów produkujących SWT w Unii. Po ostatecznym ujawnieniu strona stwierdziła, że Komisja nie zajęła się wystarczającym stopniu kwestią konkurencji wewnętrznej wynikającej z otwarcia GRI Sevilla w Hiszpanii w 2017 r., Haizea Bilbao w Hiszpanii w 2018 r. i Windar we Francji w 2020 r. Według SGRE otwarcie Windar France (korzystnie umiejscowionego na wybrzeżu) spowodowało, że zakład Windar w miejscowości Olazagutía w Hiszpanii (niekorzystnie umiejscowiony 100 km w głębi lądu) stał się zbędny, i doprowadziło do jego zamknięcia w 2019 r. Nie przestawiono żadnych informacji potwierdzających powyższe stwierdzenie. Wobec braku innych uwag dotyczących tej kwestii w toku dochodzenia nie można było ustalić, czy otwarcie nowych zakładów produkcyjnych w Unii miało samo w sobie szkodliwy wpływ na istniejące zakłady.

⁽¹³²⁾ M.in. dokument o nr ref. t21.000376 (EWTA), s. 6 oraz dokument o nr ref. t21.008141 (GE), s. 17.

- (391) Przedsiębiorstwa Vestas i SGRE stwierdziły, że szkoda wynikała ze słabej lokalizacji zakładów produkcyjnych producentów unijnych, ale nie uzasadniły tych zarzutów. W toku dochodzenia wykazano, że unijny rynek SWT, na którym roczna konsumpcja w okresie objętym dochodzeniem wynosiła około 3 000 jednostek, nie jest rynkiem o dużej wielkości, a zatem producenci nie mogą ograniczyć swojej sprzedaży wyłącznie do pobliskich zakładów. Każdy z objętych próbą producentów unijnych sprzedawał jednak SWT również do miejsc przeznaczenia w swoim państwie członkowskim lub w jego pobliżu w okresie objętym dochodzeniem. Argumenty te zostały odrzucone.

5.2.6. Konkurencja między energią wiatrową a innymi źródłami energii

- (392) W przypadku niektórych stron fakt, że w Unii nowe projekty w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z energii wiatrowej konkurują bezpośrednio z producentami innych źródeł energii, w szczególności paneli fotowoltaicznych (w większości produkowanych poza Unią), zwiększył presję na produkcję stalowych wież wiatrowych po coraz niższych cenach. Podobnie jak zwiększone poleganie na sprzedaży na aukcji nowych mocy wytwórczych energii ze źródeł odnawialnych od 2017 r., zalecane w odpowiednich wytycznych na lata 2014–2020⁽¹³³⁾. Komisja stwierdziła, że domniemana konkurencja z innymi źródłami energii nie istnieje w przypadku wielu projektów (zob. również motyw 447). W odniesieniu do sprzedaży na aukcji, zgodnie z dostępnymi danymi statystycznymi, ceny wież spadły bardziej w latach 2009–2016 niż po 2016 r. Argument ten został zatem odrzucony.
- (393) Przedsiębiorstwa Vestas, WindEurope i SGRE stwierdziły, że wszelkie obniżki cen lub spadek rentowności w odniesieniu do SWT były logiczną konsekwencją znacznej konkurencji i presji cenowej w całym sektorze energii wiatrowej. W tym kontekście Vestas, SGRE, WindEurope i CCCME odniosły się do pewnych zmian w unijnym sektorze energii wiatrowej (a mianowicie stale rosnącej presji na zmniejszenie liczby systemów dyskryminacji kosztowej w odniesieniu do energii elektrycznej, niespójnych polityk krajowych, braku widoczności wielkości dostępnych na rynkach terminowych i niższej rentowności projektów dotyczących farm wiatrowych ze względu na zmiany formy i poziomu subsydiowania odnawialnych źródeł energii w Unii – z przejściem z taryf gwarantowanych na premie gwarantowane), które ich zdaniem doprowadziły do tego, że wielu użytkowników europejskich poniosło straty w 2018 r. i 2019 r. Komisja uznała te kwestie, ale stwierdziła, że ogólny argument jest bezzasadny. Zwiększona konkurencja po stronie użytkowników końcowych w normalnych okolicznościach nie powoduje szkody na poziomie ich dostawców. Powodem, dla którego ceny SWT przemysłu unijnego zostały obniżone, była szeroka i rosnąca dostępność taniego przywozu z Chin. Gdyby konkurencja na tym poziomie odbywała się zgodnie z zasadą równych szans, ceny i rentowność producentów SWT nie uległyby obniżeniu w takim samym stopniu. Dlatego też zwiększona presja cenowa wywierana na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem nie mogła naruszyć ustalonego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych SWT.

5.2.7. Wieże inne niż stalowe

- (394) Przedsiębiorstwo SGRE stwierdziło, że potencjalną odrębną przyczynę szkody dla przemysłu Unii stanowi konkurencja wewnętrzna ze strony wież innych niż stalowe. Po ostatecznym ujawnieniu strona podkreśliła, że w publikacji Wood Mackenzie „Global wind turbine technology trends 2019” [„Światowe trendy w technologii turbin wiatrowych w 2019 r.”] wykazano 10 % wzrost w zakresie wież hybrydowych i 16 % spadek w zakresie wież stalowych w latach 2017–2024, natomiast WindEurope prognozuje spadek wartości rynkowej SWT w nadchodzących latach. Komisja przyjęła do wiadomości tę kwestię. Liczba wież innych niż stalowe w Unii w okresie badanym była jednak niska⁽¹³⁴⁾, a wieże te nie są odpowiednie dla wielu projektów. Wieże inne niż stalowe nie mogły zatem naruszyć ustalonego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych SWT.

5.2.8. Inne czynniki

- (395) CCCME stwierdziła, że znaczące inwestycje dokonane przez unijnych producentów SWT, w szczególności w 2017 r., wywarły presję na zysk unijnych producentów SWT w kolejnych latach, kiedy popyt się zmniejszył. Po pierwsze, po 2017 r. popyt nie zmniejszył się. Po drugie, w 2017 r. unijni producenci SWT wygenerowali przepływy pieniężne, które stanowiły ponad jedną trzecią inwestycji dokonanych w tym roku. Wraz ze skumulowanymi zyskami i przepływami pieniężnymi wygenerowanymi w latach poprzedzających 2017 r., w których nie miał miejsca dumping wyrządzający szkodę, producenci unijni dysponowali wystarczającymi środkami na sfinansowanie tych inwestycji. W toku dochodzenia wykazano jednak, że inwestycje objętych próbą unijnych producentów SWT dotyczyły uzasadnionych wymian, zmian wymaganych przez popyt rynkowy i niezbędnej modernizacji sprzętu z myślą o obsłudze użytkowników.

⁽¹³³⁾ Komunikat Komisji „Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020”, Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1.

⁽¹³⁴⁾ EWTA oszacowało, że wieże betonowe i hybrydowe stanowią około 6 % wszystkich wież wykorzystywanych w turbinach wiatrowych w UE-27 w okresie odniesienia, przy czym nie odnotowano znaczącego wzrostu w tym zakresie na przestrzeni lat. Zauważono również, że wszystkie wieże betonowe i hybrydowe posiadają na szczycie stalową sekcję wieży, do której przymocowana jest gondola (dokument o nr ref. t21.004376).

- (396) Przedsiębiorstwo SGRE wskazało na zwiększoną amortyzację GRI jako przyczynę szkody. W toku dochodzenia stwierdzono, że amortyzacja GRI była zgodna z obowiązującymi krajowymi i międzynarodowymi standardami rachunkowości. Ponadto w ramach dochodzenia nie udało się ustalić, że jakiegokolwiek zmiany w amortyzacji GRI miały wpływ na ustalony związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii w ujęciu ogólnym.
- (397) Przedsiębiorstwo Vestas winę za szkodę upatrywało w osłabieniu chińskiej waluty, które zwiększyło konkurencyjność chińskich SWT. Komisja ustaliła jednak, że twierdzenie to było błędne. Ustalono, że chińscy producenci SWT fakturowali wywóz do Unii albo w USD, albo w EUR. USD był stosunkowo silny w okresie objętym dochodzeniem: stosunek EUR/USD wynosił między 1,07 a 1,14. Dla porównania w sierpniu 2020 r. stosunek EUR/USD wynosił ponad 1,18, a w styczniu 2021 r. – ponad 1,22. W związku z tym wahania kursów walut nie mogły spowodować istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (398) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME stwierdziła, że spadek konsumpcji w 2019 r., którego połowa wchodzi w zakres okresu objętego dochodzeniem, był czynnikiem przyczynowym szkody. W tym względzie wskazała również na stosunkowo niski poziom mocy zainstalowanej w Niemczech w 2019 r., a w szczególności w 2020 r. Komisja odrzuciła to twierdzenie, ponieważ konsumpcja w Unii w 2019 r. była nadal o 5 % wyższa w porównaniu z 2017 r., a spadek konsumpcji w 2019 r. miał charakter tymczasowy i nastąpił po nim znaczny wzrost o 8 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (399) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME stwierdziła również, że Komisja powinna była zająć się wpływem pandemii COVID-19 na szkodę, ponieważ spowodowała ona znaczne pogorszenie koniunktury gospodarczej i wywarła poważny wpływ na globalne łańcuchy dostaw. Komisja zauważyła, że okres objęty dochodzeniem zakończył się w połowie 2020 r. i że nic nie wskazywało na to, że popyt na SWT zmniejszył się lub że pojawiły się problemy z zaopatrzeniem w surowce w ciągu ostatnich czterech miesięcy okresu objętego dochodzeniem, kiedy w Unii wybuchła pandemia. W związku z tym argument CCCME został odrzucony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (400) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (401) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (402) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (403) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (404) Skarżący stwierdzili, że 10 % to rozsądny docelowy poziom zysku, ponieważ rzekomo został on osiągnięty przez niektórych skarżących w okresie objętym skargą⁽¹³⁵⁾. Szereg użytkowników twierdziło, że poziom zysku przedstawiony przez skarżących był jednak nieracjonalnie wysoki.

⁽¹³⁵⁾ Dokument o nr ref. t21.000144 (EWTA).

- (405) W art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego ustalono minimalny zysk docelowy na poziomie 6 %. W toku dochodzenia wykazano, że w całym okresie badanym przywóz z Chin miał duży udział w rynku unijnym, a rentowność przemysłu Unii wynosiła poniżej 6 %. Komisja oceniła zatem rentowność przemysłu Unii w ciągu sześciu lat poprzedzających okres badany i ustaliła, że w latach 2015 i 2016, tj. w dwóch latach poprzedzających okres odniesienia, rentowność wynosiła odpowiednio 8,4 % i 9,8 %⁽¹³⁶⁾. Komisja nie dysponuje informacjami dotyczącymi poziomu i cen przywozu przed okresem badanym. Jednak z poziomów zysku osiągniętych w tych dwóch latach wynika, że ceny sprzedaży przemysłu w żadnym przypadku nie były zaniżane przez przywóz towarów z Chin, nawet jeżeli taki przywóz był obecny na rynku unijnym w znaczących ilościach w latach 2015-2016. Komisja uznała zatem, że zysk docelowy w wysokości 9,1 %, który stanowi średni zysk z tych dwóch lat osiągnięty przez przemysł Unii, jest uzasadniony, ponieważ w okresie badanym wysoki poziom przywozu z Chin miał już wpływ na rentowność przemysłu Unii. Ten zysk docelowy dodano do rzeczywistych kosztów produkcji przemysłu Unii w celu ustalenia ceny niewyrządzającej szkody.
- (406) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Suzhou Titan uznało, że dostosowanie w wysokości 0,5 % wartości CIF dokonane przez Komisję w celu pokrycia kosztów ponoszonych po przywozie jest zbyt niskie w świetle kosztów transportu ponoszonych przez użytkowników oraz (wyższego) dostosowania dokonane przez Komisję w innych dochodzeniach. Komisja odrzuciła ten argument. Dostosowania dokonano na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących użytkowników i zdalnie zweryfikowanych przez Komisję, a zatem jest ono specyficzne dla danego przypadku.
- (407) Po ostatecznym ujawnieniu CCCME stwierdziła, że zysk docelowy powinien wynosić 6 %, ponieważ rentowność przemysłu Unii w ciągu ostatnich kilku lat wynosiła mniej niż 6 %, a opieranie się na danych z 2015 r. i 2016 r. nie byłoby reprezentatywne dla obecnej sytuacji rynkowej. Komisja odrzuciła ten argument. Z powodów przedstawionych powyżej rentowność w okresie badanym nie może być wykorzystana jako punkt odniesienia, podczas gdy rentowność w dwóch poprzednich latach jest zgodna z wymogami art. 7 ust. 2c.
- (408) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo GE uznało opisaną powyżej metodykę za wadliwą. GE stwierdziło, że ceny przemysłu Unii nie uległy obniżeniu w okresie badanym, i uznało, że Komisja nie musi odwoływać się do lat poprzedzających okres badany, ponieważ jego zdaniem wzrost przywozu SWT z Chin nastąpił dopiero w 2019 r. Komisja uznała takie twierdzenie za bezpodstawne w świetle tabeli 4 niniejszego rozporządzenia, która wyraźnie wskazuje na wzrost przywozu z Chin o 44 % w latach 2017–2018 oraz na udział przywozu z Chin w rynku wynoszący nie mniej niż 25 % w 2017 r., co nadal stanowi najniższy wskaźnik w okresie badanym. Przedsiębiorstwo GE stwierdziło również, na podstawie danych zawartych w skardze, że poziomy chińskiego przywozu były porównywalne w latach 2016, 2017 i 2018. Z ustaleń niniejszego dochodzenia (zob. tabela 4), ujawnionych zainteresowanym stronom, wynikają jednak dane dotyczące przywozu w okresie badanym, które znacznie różnią się od danych zawartych w skardze, natomiast Komisja nie dysponuje danymi dotyczącymi przywozu wyłącznie SWT sprzed tego okresu. W związku z tym, jak wspomniano, poziom przywozu z Chin w 2015 i 2016 r. nie jest znany, ale rentowność osiągnięta przez przemysł Unii w tych latach świadczy o tym, że przywóz z Chin nie spowodował obniżenia cen sprzedaży przemysłu Unii, jak wyjaśniono w motywie 405. Przedsiębiorstwo GE wnioskowało o przyjęcie zysku docelowego w wysokości 6 %, „ponieważ oznaczałoby to prawie podwojenie poziomu zysku osiągniętego przez przemysł Unii na początku okresu badanego i stanowiłoby wzrost o 7,4 % w stosunku do poziomu z okresu objętego dochodzeniem”⁽¹³⁷⁾. Powyższe rozumowanie w ogóle nie uwzględnia odpowiednich przepisów rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (409) Żaden z producentów objętych próbą nie przedstawił wniosku w sprawie utraconej inwestycji lub kosztów działalności badawczo-rozwojowej i innowacji na podstawie art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Nie wysunięto również żadnych roszczeń zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, tj. dotyczących przyszłych kosztów, jakie przemysł Unii poniesie w związku z wielostronnymi umowami środowiskowymi i protokołami do nich, których Unia jest stroną, oraz w związku z konwencjami MOP wymienionymi w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2.
- (410) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie, według typu produktu, średniej ważonej ceny importowej każdego objętego próbą producenta eksportującego w państwie, którego dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

⁽¹³⁶⁾ Jest to średni ważony zysk producentów unijnych objętych próbą.

⁽¹³⁷⁾ Dokument o nr ref. t21.006703, s. 7.

- (411) Suzhou Titan, GE i EWTA przedstawiły te same uwagi dotyczące poziomu porównania cen, jaki należy zastosować na potrzeby obliczeń zaniżania cen, co w odniesieniu do obliczeń podcięcia cenowego (omówione w motywach 326–328). Twierdzenia te zostają odrzucone z tych samych powodów, które wymieniono w tych motywach, z zastosowaniem *mutatis mutandis*.
- (412) Przedsiębiorstwa GE i Vestas twierdziły, że margines podcięcia należy uznać za margines szkody. Komisja odrzuciła ten wniosek, ponieważ takie podejście skutkowałoby poziomem cła, który nie usunąłby szkody wyrządzonej przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, co jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami.
- (413) Po ostatecznym ujawnieniu Suzhou Titan wyraziło wątpliwości co do wiarygodności marginesów określonych w sposób wyjaśniony w motywie 410, biorąc pod uwagę poziom zgodności między ujawnioną sprzedażą tego przedsiębiorstwa a sprzedażą unijną. Strona ta zwróciła się o rozróżnienie w obliczeniach stalowych wież wiatrowych na lądowe i przybrzeżne oraz o bardziej kompleksowe i pełne uwzględnienie jej wywozu w tych obliczeniach, stwierdzając jednocześnie, że produkty opatrzone numerem kontrolnym z ujemnymi marginesami sprzedaży po zaniżonych cenach nie mogły spowodować szkody. Komisja odrzuciła te twierdzenia. Komisja wyjaśniła, że obliczenia opierały się wyłącznie na lądowych stalowych wieżach wiatrowych. Ogólnie rzecz biorąc, dopasowanie numeru kontrolnego produktu jest znaczne i pozwala na uzyskanie jasnego obrazu, jeśli chodzi o margines szkody. Fakt, że niewiele produktów opatrzonych numerem kontrolnym wykazuje ujemne marginesy sprzedaży po zaniżonych cenach, nie ma wpływu na obliczenia marginesu szkody ani nie zmienia wniosków dotyczących szkody.
- (414) CCCME zwróciła się do Komisji o ujawnienie poziomu dopasowania, gdyby niektóre parametry numeru kontrolnego produktu nie zostały usunięte/złagodzone. Komisja uznała za nieistotne ujawnianie scenariusza, który nie został zachowany do celów obliczeń.
- (415) Producent eksportujący Chengxi Shipyard twierdził, że marginesy sprzedaży po zaniżonych cenach należy przeliczać na sztuki, a nie na kilogramy. Twierdzenie to zostaje odrzucone z tych samych powodów, które wymieniono w motywie 329, z zastosowaniem *mutatis mutandis*.
- (416) Poziomy usuwające szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (zob. motywy 287 i 290). Na tej podstawie w odniesieniu do rezydualnego marginesu szkody Komisja uznała za stosowne ustalenie go na poziomie średniego ważonego marginesu szkody określonego dla rodzajów produktu najczęściej wywożonych przez Suzhou Titan, objętego próbą producenta eksportującego, który miał najwyższy indywidualny margines szkody. Odnośne rodzaje produktu stanowiły ponad 50 % wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)
Chengxi Shipyard	127,8	7,5
Penglai Dajin	49,7	7,2
Suzhou Titan	60,7	14,4
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	83,2	11,2
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	144,2	19,2

- (417) Po ostatecznym ujawnieniu EWTA stwierdziło, że proponowane cła są niewystarczające do usunięcia szkody wyrządzonej przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, że cła te nie przywrócą równych warunków działania i uczciwego poziomu cen na rynku unijnym oraz nie poprawią rentowności przemysłu Unii. Nie spełnią one wymogów art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym należy stosować niższe cło, jeżeli jest ono odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii.
- (418) EWTA dodało, w odniesieniu do art. 7 ust. 2 i 2a rozporządzenia podstawowego, że prawo pierwotne UE uzasadniało nałożenie ceł na poziomie marginesu dumpingu oraz że jeżeli Komisja odstąpi od wymogów art. 7 ust. 2 i stosuje niższe cło zgodnie z art. 7 ust. 2a, powinna zbadać, czy cło niższe niż margines dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody, i wziąć pod uwagę istnienie zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

- (419) Według EWTA w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ustanowiono przepis, którego celem jest zapewnienie maksymalnej ochrony interesów UE. EWTA stwierdziło, że Komisja powinna przeprowadzić niezbędne badania w celu odstąpienia od art. 7 ust. 2 i sprawdzić, czy spełnione są warunki do ustalenia ceł na niższym poziomie. W związku z powyższą kwestią, zdaniem EWTA Komisja nie ma marginesu swobody oraz nie istnieje jakakolwiek inna pierwotna podstawa prawna UE, która pozwalałaby Komisji na odstępstwo od przepisów rozporządzenia podstawowego, nie mówiąc już o przekazaniu skarżącemu obowiązku lub zadania zbadania i udowodnienia tej kwestii. W tym kontekście EWTA zauważyło, że z jego strony w skardze przedstawiono uzasadnione fakty i argumenty oraz wyraźnie zwrócono się do Komisji o ustalenie ceł na poziomie marginesu dumpingu ze względu na poważne zakłócenia dotyczące przedmiotowego kluczowego surowca, które Komisja sama ustaliła już niedawno przy kilku okazjach. W tym kontekście EWTA odniosło się do sekcji 2.7.2 skargi, w której przedstawiono, jak zmieniła się istotna różnica w cenie blach stalowych między Unią a Chinami, którą należy rozumieć jako wchodzącą w zakres art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, dotyczącego sytuacji, w której „ceny danego surowca są znacznie niższe od cen na reprezentatywnych rynkach międzynarodowych”. Ponadto EWTA zauważyło, że ponieważ Komisja ustaliła już istnienie zakłóceń w zakresie handlu przedmiotowymi surowcami, a także innych kluczowych czynników produkcji, takich jak energia i siła robocza, uwzględnienie tych aspektów w celu odstąpienia od stosowania art. 7 ust. 2a i egzekwowania ceł na podstawie art. 7 ust. 2 powinno być proste. W świetle powyższego EWTA podtrzymało swój wniosek o nałożenie ceł na poziomie marginesu dumpingu zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i domagało się znalezienia wydajnego, skutecznego i konstruktywnego sposobu prawnego na zapewnienie spełnienia tego wymogu rozporządzenia podstawowego.
- (420) Komisja zauważyła, że ogólną zasadę obliczania poziomu cła określono w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym należy przyznać pierwszeństwo marginesowi szkody, w każdym przypadku gdy jest on niższy od marginesu dumpingu („zasada niższego cła”). Zazwyczaj taki margines szkody z definicji usuwa szkodę poniesioną przez przemysł Unii, ponieważ oblicza się go poprzez dodanie do rzeczywistych kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł Unii zysku docelowego ustalonego zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego.
- (421) Jak słusznie zauważyło EWTA, wyjątek od tej ogólnej zasady ustanowiono w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, który przewiduje uwzględnienie występowania zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (422) W art. 7 ust. 2a akapit czwarty rozporządzenia podstawowego stwierdza się, że dochodzenie obejmuje wszelkie zakłócenia handlu surowcami wymienione w akapicie drugim tego ustępu, co do których Komisja posiada wystarczające dowody ich występowania zgodnie z art. 5. W art. 5 rozporządzenia podstawowego określono przepisy dotyczące wszczęcia postępowania. W momencie wszczęcia postępowania skarga nie zawierała żadnych dowodów na istnienie w ChRL któregośkolwiek ze środków wymienionych w art. 7 ust. 2a akapit drugi rozporządzenia podstawowego, a Komisja również nie miała żadnych dowodów na istnienie takich środków. W związku z tym dochodzenie Komisji nie mogło objąć takich zakłóceń. Odrzucono zatem argument EWTA.

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (423) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Chengxi Shipyard	7,5 %
Penglai Dajin	7,2 %
Suzhou Titan	14,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	11,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (424) Żaden producent SWT w Unii nie sprzeciwił się wprowadzeniu środków. Oczekuje się, że środki przywrócą równe warunki działania i uczciwy poziom cen na rynku unijnym oraz poprawią rentowność przemysłu Unii.
- (425) Przemysł Unii przeszedł restrukturyzację w okresie badanym i wciąż stara się poprawiać swoją wydajność pod względem oszczędności kosztowej i innowacyjności oraz dba o lepszą obsługę klientów. Skarżący stwierdził jednak, że w latach 2018–2019 czterech unijnych producentów SWT było zmuszonych do wszczęcia postępowania upadłościowego ⁽¹³⁸⁾.
- (426) W przypadku braku środków niektórzy inni producenci unijni mogliby być zmuszeni pójść w ich ślady, ograniczyć swoją działalność w zakresie SWT lub nawet ją zlikwidować oraz zmniejszyć liczbę miejsc pracy ⁽¹³⁹⁾. Mogłoby to doprowadzić do sytuacji, w której użytkownicy będą mieli jeszcze bardziej ograniczone źródła dostaw, spowodować opóźnienia czasu realizacji zamówień i negatywnie wpłynąć na konkurencję na rynku. Utrata wiedzy fachowej w Unii nie jest pożądana w kontekście celów Unii w zakresie lądowych i przybrzeżnych instalacji wiatrowych na najbliższe lata. Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawiony w tabeli 6 powyżej pokazuje, że wbrew temu, co twierdziły niektóre strony, przemysł Unii może zaspokoić popyt w Unii i nadal dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi.
- (427) Ochrona producentów SWT w Unii wzmocniłaby łańcuch wartości energii odnawialnej w Unii oraz zrównoważony model biznesowy oparty na bezpieczeństwie dostaw i uczciwej konkurencji. W nadchodzących latach spodziewany jest wzrost popytu na instalacje wiatrowe. W związku z tym WindEurope przewiduje, że wartość rynkowa wież wiatrowych będzie rosła o 2,4 % rocznie do 2029 r. i osiągnie 4 mld EUR ⁽¹⁴⁰⁾.
- (428) Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogorszenie się sytuacji przemysłu Unii. W Chinach istnieje znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie produkcji SWT. Te moce produkcyjne przekraczają 23 000 wież rocznie, tj. 100 % światowego popytu ⁽¹⁴¹⁾, w sytuacji gdy chińscy producenci SWT są narażeni na środki ochrony handlu w kilku częściach świata, takich jak Stany Zjednoczone ⁽¹⁴²⁾, Australia ⁽¹⁴³⁾ czy Meksyk ⁽¹⁴⁴⁾, co sprawia, że bardzo prawdopodobny jest dalszy wzrost chińskiego przywozu do Unii.
- (429) Po ostatecznym ujawnieniu EWTA i szereg producentów unijnych złożyło skargę na przewlekłość procedury wprowadzania ostatecznych środków antydumpingowych i ujawniony poziom ceł, który ich zdaniem był zbyt niski, aby w wystarczającym stopniu chronić przemysł Unii. Komisja odrzuciła takie uwagi. Harmonogram dochodzenia był w pełni zgodny z odpowiednimi przepisami prawnymi, a Komisja przed sformułowaniem swoich wniosków dołożyła należytej staranności. Ponadto Komisja obliczyła cła antydumpingowe, które mają zostać nałożone, wykorzystując zestawy danych przedłożone przez właściwe strony i poddając je kontroli krzyżowej oraz stosując wszystkie odpowiednie przepisy rozporządzenia podstawowego.
- (430) W związku z powyższym Komisja uznała, że nałożenie ceł antydumpingowych będzie leżało w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (431) Komisja ustaliła, że działalność gospodarcza związana z SWT jest zasadniczo działalnością bez pośredników, ponieważ użytkownicy kupują SWT bezpośrednio od producentów SWT. Użytkownicy w Unii zwykle zajmują się przywozem SWT.

⁽¹³⁸⁾ Skarga, s. 44.

⁽¹³⁹⁾ Po ostatecznym ujawnieniu jeden producent unijny (Windar) odnotował utratę 73 miejsc pracy w wyniku zamknięcia jednej fabryki w Hiszpanii w okresie badanym.

⁽¹⁴⁰⁾ Dokument o nr ref. t20.007935 (WindEurope), s. 7.

⁽¹⁴¹⁾ Źródło danych szacunkowych: skarga i sekcja I.3 odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.

⁽¹⁴²⁾ Dochodzenia 701-TA-486 i 731-TA-1195-1196 (przegląd) prowadzone przez Komisję ds. Handlu Międzynarodowego Stanów Zjednoczonych, zakończone w dniu 5 lutego 2019 r., https://usitc.gov/investigations/701731/2018/utility_scale_wind_towers_chi_na_and_vietnam/full_review.htm.

⁽¹⁴³⁾ Sprawozdanie ADRP nr 100 „Wind Towers exported from the People’s Republic of China and the Republic of Korea” [„Wieże wiatrowe wywożone z Chińskiej Republiki Ludowej i Republiki Korei”], kwiecień 2020 r., Komisja Rewizyjna ds. Przeciwdziałania Dumpingowi, decyzja rządu i ministra Australii opublikowana w dniu 9 lipca 2020 r., <https://www.industry.gov.au/data-and-publications/anti-dumping-review-panel-past-reviews/wind-towers-exported-from-the-peoples-republic-of-china-and-the-republic-of-korea>.

⁽¹⁴⁴⁾ „Resolución final de la investigación antidumping sobre las importaciones de torres de viento originarias de la República Popular China, independientemente del país de procedencia”, 21.09.2020, Estados Unidos Mexicanos.- ECONOMÍA.- Secretaría de Economía. http://www.dof.gob.mx/nota_detalle.php?codigo=5601838&fecha=05/10/2020.

- (432) Żadne przedsiębiorstwa zajmujące się wyłącznie przywozem SWT nie współpracowały w ramach dochodzenia. Przedsiębiorstwo w Hongkongu powiązane z chińską grupą Envision (zajmującą się rozwojem turbin wiatrowych) wypełniło kwestionariusz przeznaczony dla niepowiązanych importerów w Unii i uznało środki za zbędne dla zapewnienia uczciwej konkurencji na rynku SWT. W toku dochodzenia wykazano, że respondent ten należy do grupy, której podstawowe interesy są równoważne z interesami użytkownika SWT.
- (433) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nie ma dowodów na to, że nałożenie ceł antydumpingowych miałyby wpływ na importerów.

7.3. Interes użytkowników

- (434) Zazwyczaj produkt objęty dochodzeniem jest sprzedawany bezpośrednio przez producentów SWT producentom turbin wiatrowych, którzy są użytkownikami w niniejszym postępowaniu w zakresie, w jakim łączą SWT z kompletną turbiną wiatrową.
- (435) Użytkownicy GE i Vestas, którzy łącznie odpowiadali za co najmniej 50 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem, przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz pewne dodatkowe informacje na żądanie. Ponadto użytkownicy SGRE i Nordex przedstawili na żądanie pewne informacje na temat swoich zakupów. Te cztery przedsiębiorstwa należą do pierwszej dziesiątki największych producentów turbin wiatrowych w sektorze energii wiatrowej ⁽¹⁴⁵⁾.
- (436) CCCME uznała, że użytkownicy stanowią udany przykład globalizacji i współpracy międzynarodowej, ponieważ łączą elementy pochodzące z całego świata, w tym chińskie SWT. CCCME stwierdziła, że środki dotyczące SWT pochodzących z Chin wpłynęłyby na łańcuch dostaw i opóźniłyby projekty związane z energią wiatrową, ponieważ użytkownicy stosują skomplikowane i długie procesy kwalifikacyjne dla dostawców. Komisja nie zgodziła się z tym, ponieważ środki przywrócą równe warunki działania, a nie zamkną drzwi dla przywozu z Chin. Ponadto w swoim łańcuchu dostaw przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem nie jest uzależniony od Chin w zakresie dostaw SWT, ponieważ zaopatruje się u wielu innych wykwalifikowanych dostawców w Unii i poza nią. Kwestię tę omówiono szerzej w motywie 443 poniżej.
- (437) Stowarzyszenie WindEurope i kilku producentów turbin wiatrowych wyraziło obawy użytkowników. Kilku użytkowników stwierdziło, że nie mogą oni wchłonąć ceł antydumpingowych na SWT, ponieważ płacą cła antydumpingowe i antysubsydyjne nakładane na inne różne surowce wykorzystywane w turbinach wiatrowych oraz ponieważ koszty SWT stanowią znaczną część kosztów turbiny wiatrowej. Niektórzy użytkownicy zwrócili uwagę na straty poniesione przez kilku z nich w Unii w niedawnej przeszłości. SGRE zauważyło, że użytkownicy zapowiadali niskie zyski w 2021 r. ⁽¹⁴⁶⁾ Niektórzy twierdzili, że środki spowodują wzrost cen SWT (w tym pochodzących z Unii), negatywnie wpłyną na zyski użytkowników i niektóre z ich działań, zamrożą zatrudnienie i zamkną mniej konkurencyjne zakłady produkcyjne w niektórych częściach Unii. W tym względzie WindEurope stwierdziło, że w 2019 r. europejski przemysł wiatrowy zapewniał ponad 300 000 miejsc pracy, z czego ponad 50 000 to miejsca pracy bezpośrednio zapewnione przez producentów turbin wiatrowych, a jednocześnie generował on znaczne przychody i przyczyniał się do wzrostu PKB UE. Szereg użytkowników stwierdziło, że przywóz był konieczny, i obawiało się braku mocy produkcyjnych oraz (nasilenia) problemów z dostawami w Unii, zwłaszcza w przypadku większych rozmiarów ⁽¹⁴⁷⁾. SGRE twierdziło, że użytkownicy ponoszą wyższe koszty ze względu na konieczność zaopatrywania się u niedostatecznie zaopatrzonych dostawców w odniesieniu do konkretnych lokalizacji. GE oświadczyło, że moce produkcyjne powinny być analizowane oddzielnie dla wież lądowych i przybrzeżnych, oraz stwierdziło, że skarżący wykorzystywali niemal pełne moce produkcyjne w zakresie produkcji lądowych SWT i że w wielu przypadkach nie byli w stanie zaspokoić potrzeb GE pod względem wymogów specyfikacji lub z zachowaniem obowiązkowych terminów realizacji (a czasami w ogóle nie byli w stanie ich zaspokoić). Według GE przedsiębiorstwo GRI kierowało popyt na SWT z Unii do swoich zakładów produkcyjnych w Turcji i Indiach. SGRE zauważyło, że z odpowiedzi GRI na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że przedsiębiorstwo musiało kupować SWT, aby zaspokoić popyt. Niektóre z twierdzeń, mianowicie te dotyczące wyższych kosztów dla użytkowników i kwestii dostaw, zostały powtórzone po ostatecznym ujawnieniu. Do wszystkich twierdzeń zawartych w tym motywie odniesiono się w kolejnych motywach.
- (438) Na wstępie Komisja zauważyła, że większość ogólnych twierdzeń użytkowników dotyczących wpływu cła została sformułowana w świetle zarzutów zawartych w skardze, przy obliczonych marginesach dumpingu wynoszących ponad 50 % i marginesach szkody do 20 %. Innymi słowy, nie uwzględniały one poziomu ceł obowiązującego w trakcie obecnego dochodzenia.

⁽¹⁴⁵⁾ Dokument o nr ref. t20.007935 (WindEurope), s. 1.

⁽¹⁴⁶⁾ Komentarze po ostatecznym ujawnieniu, dostępne na stronie 6 dokumentu o nr ref. t21.006735.

⁽¹⁴⁷⁾ Po ostatecznym ujawnieniu SGRE stwierdziło, że przemysł Unii nie jest przygotowany do zaspokojenia stale rosnącego popytu na SWT na dużą skalę. Strona stwierdziła, że obecnie w Unii nie ma możliwości, aby sprostać popytowi na wieże w rozmiarze XXL.

- (439) Strony przedstawiły różne informacje pod względem kwantyfikacji kosztów związanych z SWT w ramach kosztów turbin wiatrowych, przy czym wartości procentowe wahały się w przedziale 20⁽¹⁴⁸⁾–30 %. Żadne dowody w aktach sprawy nie wskazywały na to, że użytkownicy nie są w stanie przenieść wzrostu kosztów związanych z SWT spowodowanego proponowanym cłem, o ile doszło do takiego wzrostu, na podmioty opracowujące projekty lub inne strony. Ponadto, jeżeli chodzi o okres odniesienia, dochodzenie nie wykazało żadnych strat dla współpracujących użytkowników GE i Vestas. W odniesieniu do produktów zawierających produkt objęty dochodzeniem, w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu GE zgłosiło zysk w przedziale 5–10 % w 2019 r. i w okresie objętym dochodzeniem⁽¹⁴⁹⁾. W tych okresach Vestas osiągnęło zyski w tym samym przedziale, przewidując jednocześnie wyższe zyski w nadchodzących latach⁽¹⁵⁰⁾. Należy zauważyć, że rentowność użytkowników powinno się postrzegać w szerszym kontekście, ponieważ sprzedaż turbin wiatrowych wykorzystujących SWT jest dokonywana w ramach szerszego projektu⁽¹⁵¹⁾ i często w połączeniu z umowami o obsługę i konserwację na kilka lat⁽¹⁵²⁾. W Vestas w 2020 r. wyniki działu usług były bardzo dobre, przy 10-procentowym wzroście przychodów rok do roku i rekordowej marży EBIT wynoszącej 28 %⁽¹⁵³⁾. Jeżeli chodzi o Nordex i SGRE, w latach 2017–2019 marża dla usług była również znacznie wyższa niż ich EBIT (dodatni) dla zamówień na turbiny wiatrowe⁽¹⁵⁴⁾. Fakt, że w 2021 r.⁽¹⁵⁵⁾ niektórzy użytkownicy odnotowali niższe zyski⁽¹⁵⁶⁾, nie może zmienić tego, że większość użytkowników osiągnęła bardzo dobre wyniki w okresie, w którym spadły koszty energii wiatrowej⁽¹⁵⁷⁾, oraz nie może zaprzeczyć istnieniu pewnej cykliczności w ich dochodach, w zależności od fazy projektów, którymi się zajmują. W swoich uwagach do ostatecznego ujawnienia CCCME wskazała na wyraźne oczekiwanie silnego ożywienia gospodarczego w okresie po okresie objętym dochodzeniem, w szczególności w zakresie konsumpcji i produkcji⁽¹⁵⁸⁾.
- (440) Ponieważ użytkownicy przedstawili bardzo wybrakowane dane dotyczące wagi kosztów SWT w ich projektach, Komisja nie była w stanie w miarodajny sposób ilościowo określić, w jakim stopniu środki spowodowałyby wzrost ogólnych kosztów projektów. Szacunki wskazują na niski odsetek, który zależałby od zakresu zamówienia. EWTA stwierdziło, że wzrost kosztów zakupu SWT wynikający z cła przełożyłby się na roczny wzrost kosztów projektów o 0,5 % tej kwoty⁽¹⁵⁹⁾. I tak, jeżeli wprowadzenie środków antidumpingowych spowodowałoby na przykład ogólny wzrost cen SWT o 10 % dla użytkowników, którzy przerzuciliby większość takiego wzrostu cen na swoich klientów, zdaniem EWTA spowodowałoby to roczny wzrost kosztów projektów o 0,05 %. Należy również zauważyć, że ani GE, ani Vestas, ani Nordex, ani SGRE nie są uzależnione wyłącznie od przywozu SWT z Chin.
- (441) Po ostatecznym ujawnieniu SGRE stwierdziło, że nawet jeżeli cła mogą mieć stosunkowo mały wpływ na koszt SWT wyrażony w wartościach procentowych, to jednak w ilościach bezwzględnych taki wpływ byłby znaczny ze względu na konieczność optymalizacji zakładów produkcyjnych przez użytkowników w wyniku presji konkurencyjnej oraz konieczność zwiększenia konkurencyjności energetycznej energii wiatrowej pod względem łącznych uśrednionych kosztów wytworzenia energii, tj. średnich bieżących kosztów netto wytwarzania energii elektrycznej w przypadku elektrowni w całym czasie jej eksploatacji. Strona ta nie określiła ilościowo domniemanego „znacznego” wpływu. Komisja odrzuciła ten argument. W świetle rozważań przedstawionych w motywach 438 i 440 powyżej nie oczykuje się, aby środki nałożone na przywóz chińskich SWT miały istotny wpływ na zyski użytkowników współpracujących, ich działalność badawczo-rozwojową ani na operacje w zakresie produkcji niektórych części turbin wiatrowych prowadzone przez użytkowników.

⁽¹⁴⁸⁾ Na stronie 7 dokumentu o nr ref. t20.007935 WindEurope zauważyło, że średnio na świecie wieże stanowią ponad 20 % kosztów turbiny wiatrowej (zarówno lądowej jak i przybrzeżnej).

⁽¹⁴⁹⁾ Dokument o nr ref. t21.001706.

⁽¹⁵⁰⁾ „Vestas Annual Report 2020 – Continued leadership in a challenging year” [„Roczne sprawozdanie Vestas za 2020 r. – w dalszym ciągu na pozycji lidera w trudnym roku”], ogłoszenie przedsiębiorstwa nr 01/2021 Vestas Wind Systems A/S, https://www.vestas.com/~media/vestas/investor/investor%20pdf/financial%20reports/2020/q4/210210_01_company_announcement.pdf.

⁽¹⁵¹⁾ Na stronie 2 dokumentu o nr ref. t20.007935 WindEurope wskazało, że użytkownicy mogą zająć się zarządzaniem projektem, inżynierią, zamówieniami, budową i instalacją; obsługą i utrzymaniem; oraz usługami agregacji energii i handlu energią po zakończeniu etapu budowy.

⁽¹⁵²⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 37, rys. 3. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935. Na stronie 14 dokumentu o nr ref. t20.007935 WindEurope stwierdziło, że obsługa i utrzymanie stanowią coraz ważniejszy czynnik decydujący o wzroście przychodów.

⁽¹⁵³⁾ „Vestas Annual Report 2020” [„Roczne sprawozdanie Vestas za 2020 r.”], s. 36, <https://nozebra.ipapercms.dk/Vestas/investor-relations/annual-report-2020/?page=36>.

⁽¹⁵⁴⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 37, rys. „Rozwój marży EBIT w podziale na segmenty branżowe”. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

⁽¹⁵⁵⁾ Zob. dokument o nr ref. t21.006735 (SGRE). W dokumencie o nr ref. t21.006703, s. 17, GE stwierdziło, że zgłosił ujemny zysk za lata 2021–2022.

⁽¹⁵⁶⁾ Z kilku różnych przyczyn, zob. na przykład uwagi WindEurope po ostatecznym ujawnieniu dostępne w dokumencie o nr ref. t21.006721.

⁽¹⁵⁷⁾ W uwagach WindEurope po ostatecznym ujawnieniu dostępnych w dokumencie o nr ref. t21.006721 wskazano, że „na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat koszt energii wiatrowej w Europie spadł o niemal 50 %”.

⁽¹⁵⁸⁾ Dokument o nr ref. t21.006724, s. 33.

⁽¹⁵⁹⁾ Szacunki obliczone według wzoru $(20\% \times 50\%) \times 20$ lat. EWTA uznało, że SWT stanowiły 20 % kosztów turbiny wiatrowej, która sama odpowiada za 50 % wydatków kapitałowych związanych z projektem. Ekonomiczny okres użytkowania lądowych SWT zwykle wynosi 20 lat.

- (442) Jak wskazało WindEurope, użytkownicy generują znaczną wartość dodaną w Unii. Dotyczy to również – jako producentów elementów – producentów SWT w Unii ⁽¹⁶⁰⁾. Wskazanych przez WindEurope 300 000 lub 50 000 miejsc pracy nie należy jednak porównywać z danymi dotyczącymi zatrudnienia w Unii, zawartymi w tabeli 8 niniejszego rozporządzenia. W praktyce dane dotyczące 300 000 miejsc pracy obejmują również miejsca pracy u producentów elementów, w tym producentów SWT z Unii, oraz dostawców usług na lądzie i na wodach przybrzeżnych. Dane te obejmują również miejsca pracy zapewniane przez podmioty w państwach spoza UE, takich jak Zjednoczone Królestwo, Turcja, Norwegia i Szwajcaria, oraz 140 000 różnego rodzaju pośrednich miejsc pracy. Użytkownicy, którzy zgłosili ogólne dane dotyczące zatrudnienia, nie określili ilościowo miejsc pracy, na które wpływ w ich podmiotach mogłoby mieć ewentualne wprowadzenie środków wobec SWT pochodzących z ChRL. Pozostali użytkownicy wskazani w motywie 435 nie przedstawili żadnych danych dotyczących miejsc pracy. W związku z powyższym Komisja uznaje, że środki będą raczej stanowić wsparcie w zakresie miejsc pracy w całym sektorze energii wiatrowej w Unii w związku z przewidywanym wzrostem miejsc pracy w tych obszarze ⁽¹⁶¹⁾.
- (443) Jeżeli chodzi o uwagi użytkowników dotyczące problemów związanych z dostawami, z dochodzenia wynika, że baza dostawców SWT, z którymi współpracują użytkownicy, jest dość ograniczona, gdyż znalezienie (innych) posiadających odpowiednie kwalifikacje dostawców wież wiatrowych zajmuje dużo czasu. Baza unijnych dostawców jest jednak duża, podobnie jak zakres rozmiarów, jakie mogą produkować. Jeżeli chodzi o zakres produkowanych rozmiarów, jak wskazano w motywie 42, Komisja ustaliła, że przemysł Unii ma zdolność do produkcji wszystkich wymaganych rozmiarów SWT. Z dokumentów zawierających ujawnienia dotyczące obliczeń szkody wynika, że objęci próbą producenci unijni – podobnie jak chińscy producenci – w Unii sprzedawali sekcje o średnicy ponad 5 m. Ponadto po ostatecznym ujawnieniu będące użytkownikiem przedsiębiorstwo SGRE odnotowało w szczególności pojawienie się w Unii w latach 2017, 2018 i 2020 nowych, bardziej nowoczesnych zakładów produkcyjnych zdolnych do produkcji SWT o większym rozmiarze ⁽¹⁶²⁾. W informacjach dotyczących przedsiębiorstw publikowanych przez producentów unijnych jest mowa o wymiarach przewyższających wymiary produktów sprzedawanych przez objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem ⁽¹⁶³⁾. W Unii faktycznie obserwuje się znaczną podaż: moce produkcyjne unijnych producentów SWT przewyższają konsumpcję w Unii oraz dostępne są znaczne zdolności do produkcji SWT w Unii (zob. tabela 6), w ramach których można obsłużyć wszystkie wymagane lokalizacje oraz rynek instalacji lądowych i przybrzeżnych. CCCME przyznała, że w ostatnich latach nastąpił wzrost mocy przemysłu Unii. Pomimo trudnych okoliczności rynkowych ze względu na obecność dużej ilości tanich chińskich SWT przemysł Unii zwiększył moce w okresie badanym zgodnie z życzeniem klientów ⁽¹⁶⁴⁾ i zobowiązał się do dalszego wzrostu mocy, jeżeli pozwolą na to warunki rynkowe. Jeżeli środki zostaną wprowadzone, przywóz z Chin nadal będzie możliwy (choć na poziomach cen skorygowanych), a przywóz pochodzący z innych regionów pozostanie dostępny ⁽¹⁶⁵⁾.
- (444) W świetle powyższego Komisja odrzuciła argumenty podsumowane w motywie 437.
- (445) Po ostatecznym ujawnieniu SGRE twierdziło, że chińscy producenci zaspokajają popyt wyłącznie w Danii, Szwecji i Finlandii, gdyż brak im konkurencyjności w południowych państwach członkowskich. Komisja zauważyła, że Unia stanowi jednolity rynek. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że sprzedaż chińskich SWT nie miała miejsca wyłącznie w północnych państwach członkowskich. Komisja stwierdziła, że zarzut SGRE jest bezzasadny.
- (446) Szereg stron stwierdziło, że technologia turbin wiatrowych i technologia paneli fotowoltaicznych (których produkcja odbywa się głównie poza Unią) czasem bezpośrednio ze sobą konkurują pod względem ceny za kWh energii elektrycznej. Konkurencja ta zwiększa presję na produkcję SWT po coraz niższych cenach. Strony te twierdziły zatem, że nawet jeżeli dzięki wprowadzeniu środków można by zachować lub stworzyć miejsca pracy w branży produkcji SWT, nad tą korzyścią przeważałaby utrata miejsc pracy w pozostałych obszarach branży turbin wiatrowych w związku z niewielkim popytem (zamówienia utracone na rzecz branży paneli fotowoltaicznych z powodu wzrostu cen SWT i w rezultacie turbin wiatrowych).

⁽¹⁶⁰⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 20, rys. 10. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

⁽¹⁶¹⁾ „Global renewables Outlook, Energy transformation, European Union” [„Światowe perspektywy w zakresie odnawialnych źródeł energii, transformacja energetyczna, Unia Europejska”], IRENA, 2020 r., https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2020/Apr/IRENA_GRO_R04_European_Union.pdf?la=en&hash=D206134796E3C72CF086657266295C45574B58BC (s. 7).

⁽¹⁶²⁾ Dokument o nr ref. t21.006735.

⁽¹⁶³⁾ W <https://www.welcon.dk/capabilities/facilities/> objęty próbą producent unijny Welcon przedstawił zdolności w zakresie sekcji o wysokości do 45 m i średnicy 9 m (ostatnie wyświetlenie strony w dniu 11 października 2021 r.).

⁽¹⁶⁴⁾ Dokument o nr ref. t21.000376, s. 4.

⁽¹⁶⁵⁾ Na stronie 4 dokumentu o nr ref. t21.000509 GE przyznało, że prowadzi przywóz z Chin, gdzie kilku dostawców jest certyfikowanych przez GE, oraz z Turcji i Korei Południowej.

- (447) Argument ten został odrzucony. W większości przypadków dany obiekt jest odpowiedni i zbudowany albo wyłącznie na potrzeby produkcji energii wiatrowej, albo wyłącznie na potrzeby produkcji energii słonecznej ze względu na lokalizację takiego obiektu (np. na wodach przybrzeżnych, miejsce o maksymalnym nasłonecznieniu lub wystawieniu na wiatr itp.) lub zgodnie z potrzebami zlecającego/ludności. Ponadto powyższe twierdzenie opiera się na założeniu, że wprowadzenie środków doprowadzi do ogólnego wzrostu kosztów zakupu turbin wiatrowych, ale – jak wyjaśniono w motywach 438–441 – nie oczekuje się, że środki nakładane na przywóz chińskich SWT będą miały istotny wpływ na użytkowników, również ze względu na dostępność źródeł zaopatrzenia, jak wyjaśniono w motywie 443.

7.4. Interes dostawców

- (448) Stowarzyszenie producentów stali Eurofer stwierdziło, że wprowadzenie środków dotyczących SWT wyraźnie leży w interesie Unii, gdyż umożliwi uniknięcie przeniesienia szkody poniesionej przez producentów blach quarto, chromionych przez środki antydumpingowe, do dalszych ogniw unijnego łańcucha wartości w branży stalowej. Strona ta podkreśliła znaczenie unijnej branży SWT dla unijnych dostawców stali oraz w kontekście obowiązujących w Unii planów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych. Z badań rynkowych ⁽¹⁶⁶⁾ wynika, że w przypadku energii ze źródeł odnawialnych potrzeba 8–10 razy więcej stali na MW wygenerowanej energii niż w przypadku energii z paliw kopalnych, a w nadchodzących latach liczba zainstalowanych turbin wiatrowych wzrośnie.
- (449) CCCME stwierdziła, że środki spowodowałyby ograniczenie chińskich inwestycji w Unii polegających na nabywaniu (niewypłacalnych) lokalnych producentów SWT, co miałoby negatywny wpływ na europejskich dostawców maszyn. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Oczekuje się, że poprawa sytuacji producentów SWT w Unii będzie korzystna dla producentów maszyn w Unii.
- (450) Komisja oczekuje, że środki przyniosą korzyści przemysłowi wyższego szczebla w Unii, a mianowicie dostawcom surowców (np. unijnym hutom stali) i odpowiednim producentom maszyn w Unii.

7.5. Interesy sektora ochrony środowiska

- (451) CCCME uznała, że środki spowodowałyby wzrost kosztów produkcji branży energii wiatrowej w Unii. SGRE i CCCME twierdziły, że środki nie leżałyby w interesie Unii, gdyż miałyby niekorzystny wpływ na osiągnięcie celów Unii w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i redukcji emisji dwutlenku węgla. GE uznało, że wprowadzenie środków utrudni państwom członkowskim osiągnięcie celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, spowoduje, że projekty dotyczące energii wiatrowej nie będą rentowne, jeżeli prognozy inwestycji nie zostaną osiągnięte (np. w przypadku opóźnień w harmonogramie/braku możliwości uzyskania danego udziału finansowania dłuższego), a także uniemożliwi rozwój niektórych projektów. Po ostatecznym ujawnieniu WindEurope obawiało się niewystarczających inwestycji w najnowocześniejszą produkcję oraz badania i rozwój, a także obawiało się, że przemysł europejski przegra w globalnej rywalizacji o miano lidera technologii energii wiatrowej. Komisja uznała, że nie oczekuje się, iż wprowadzenie środków antydumpingowych na chińskie SWT ograniczy szanse na osiągnięcie celów Unii w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i redukcji emisji dwutlenku węgla ani też nie spowoduje anulowania projektów dotyczących energii wiatrowej. Wręcz przeciwnie – oczekuje się, że środki przyczynią się do wprowadzenia energii wiatrowej w całej Unii poprzez stworzenie równych szans, dzięki którym wszystkie podmioty gospodarcze, w tym chińscy producenci, mogą konkurować na sprawiedliwych warunkach.
- (452) GE stwierdziło, że środki spowodowałyby wzrost cen energii dla konsumentów i są sprzeczne z celem Komisji polegającym na wprowadzaniu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jak najniższym kosztem dla konsumentów i podatników. Komisja nie znalazła żadnych dowodów świadczących o tym, że wprowadzenie środków wobec SWT spowodowałoby znaczny wzrost cen energii dla konsumentów w Unii. Żadna ze stron nie przedstawiła danych umożliwiających ilościowe określenie takiego ewentualnego wzrostu. Jeżeli chodzi o podatników, oczekuje się, że przewidywany wzrost liczby elektrowni wiatrowych w Unii ⁽¹⁶⁷⁾ przyniesie korzyści społecznościom zamieszkującym na terenach realizacji projektów w postaci zwrotu podatków i innego rodzaju zwrotów ⁽¹⁶⁸⁾.

⁽¹⁶⁶⁾ Przedmiotowe badanie rynkowe jest dostępne w aktach sprawy, dokument o nr ref. t20.008013, załącznik 2 – „Raising Black Swans To Become Golden Eagles”, Laplace Conseil, październik 2020 r.

⁽¹⁶⁷⁾ W „scenariuszu pesymistycznym” WindEurope przewiduje, że moc zainstalowana corocznie w latach 2021–2025 wyniesie 15 GW. Przewidywana wartość mocy zainstalowanej w GW jest wyższa w „scenariuszu opartym na realistycznych oczekiwaniach”. Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat tych scenariuszy, zob. „Wind energy in Europe – 2020 statistics and the outlook for 2021–2025” [„Energia wiatrowa w Europie – dane statystyczne z 2020 r. i perspektywy na lata 2021–2025”], WindEurope, luty 2021 r.

⁽¹⁶⁸⁾ Zob. rozdział 5 („Korzyści dla społeczności”) publikacji pt. „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r. Ten rozdział oraz całą publikację można znaleźć w dokumencie o nr ref. t20.007935.

- (453) Mając na uwadze finansowanie udostępnione sektorowi energii wiatrowej przez Unię i państwa członkowskie, zdaniem GE środki byłyby sprzeczne z interesem własnym Unii i naraziłyby stabilność unijnego sektora energii wiatrowej. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Jako producenci elementów producenci SWT w Unii generują znaczną wartość dodaną w branży energii wiatrowej⁽¹⁶⁹⁾. Oczekuje się, że środki będą stanowić wsparcie dla producentów SWT w Unii i zapewnią im rozwój, stabilność zatrudnienia, przychody i inwestycje. Użytkownicy powinni korzystać z szerokiej bazy konkurencyjnych, wiarygodnych i stabilnych finansowo producentów SWT w Unii oraz z dogodnych terminów realizacji, które producenci unijni są w stanie oferować dzięki bliskości geograficznej.

7.6. Inne czynniki

- (454) CCCME stwierdziła, że unijni producenci SWT dążyli do umocnienia swojej pozycji na rynku zbliżonej do monopolu na krótko przed oczekiwanym wzrostem popytu, aby jako jedyni czerpali korzyści z oczekiwanych zmian. Komisja uznała, że argument ten jest niepotwierdzony i nieuzasadniony. Sama liczba producentów SWT w Unii wyklucza jakąkolwiek możliwość zajmowania pozycji monopolisty na rynku. Na rys. 24 przedstawionym w niedawnej publikacji WindEurope⁽¹⁷⁰⁾ wskazano znaczną liczbę zakładów produkujących wieże (przewyższającą liczbę zakładów produkujących inne elementy instalacji wiatrowych).
- (455) Ponadto w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu GE zwróciło uwagę na ewentualne redukcje zatrudnienia w Unii w przypadku pośredników zaangażowanych w działalność portową oraz pośredników zaangażowanych w transport i instalację gotowych turbin wiatrowych. Ze względu na przewidywany wzrost liczby elektrowni wiatrowych w Unii (zob. przypis 167) Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony.

7.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (456) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że nałożenie ostatecznych środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu stalowych wież wiatrowych i ich sekcji pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Uwaga wstępna

- (457) W sekcji 4 zawiadomienia o wszczęciu wskazano, że skarżący dostarczył dowody, że produkt objęty dochodzeniem jest przywożony w znaczących ilościach na wody przybrzeżne, tj. na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub dowolną inną konstrukcję na szelfie kontynentalnym państwa członkowskiego lub do wyłącznej strefy ekonomicznej zadeklarowanej przez państwo członkowskie na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza („UNCLOS”).
- (458) W związku z powyższym, na podstawie art. 14a rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała także, czy ewentualne środki należy również nałożyć na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej. W toku dochodzenia wykazano, że żaden z objętych próbą chińskich producentów eksportujących nie zgłosił sprzedaży na szelf kontynentalny lub do wyłącznej strefy ekonomicznej. Komisja nie otrzymała żadnych informacji, które wskazywałyby na to, że chińscy producenci SWT prowadzą sprzedaż o dowolnym znaczeniu na szelf kontynentalny lub do wyłącznej strefy ekonomicznej.
- (459) Dlatego też ze względu na brak dowodów świadczących o sprowadzaniu produktu przywożonego po cenach dumpingowych w znaczących ilościach na szelf kontynentalny lub do wyłącznej strefy ekonomicznej nie nakłada się żadnych środków antydumpingowych na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej.
- (460) Po ostatecznym ujawnieniu skarżący i szereg producentów unijnych stwierdzili, że w związku z brakiem środków antydumpingowych na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej pozostawiono możliwość stosowania określonego dumpingu przez chińskich producentów. Komisja odrzuciła te uwagi. W związku z tym, że wymogi określone w art. 14a rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione, Komisja nie może nałożyć środków antydumpingowych na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej w ramach niniejszego dochodzenia.

8.2. Środki ostateczne

- (461) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych. Z powodów określonych w sekcji 6, a w szczególności w motywach 417–422 niniejszego rozporządzenia, cła antydumpingowe należy ustalić zgodnie z zasadą niższego cła.

⁽¹⁶⁹⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 20, rys. 10. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

⁽¹⁷⁰⁾ „Wind energy and Economic recovery in Europe” [„Energia wiatrowa a odbudowa gospodarcza w Europie”], WindEurope, 2020 r., s. 41. Publikacja dostępna w dokumencie o nr ref. t20.007935.

(462) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe
Chengxi Shipyard	7,5 %
Penglai Dajin	7,2 %
Suzhou Titan	14,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	11,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %

(463) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

(464) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁷¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany nazwy.

(465) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególnie środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(466) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

(467) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólno krajowe.

(468) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽¹⁷¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgia.

- (469) Produkt objęty dochodzeniem – który w połączeniu z pozostałymi częściami stanowi turbinę wiatrową – obecnie jest objęty kodem CN 8502 31 00. W celu zapewnienia, aby cła antydumpingowe stosowano wyłącznie w przypadku SWT, należy stosować wymóg, zgodnie z którym wartość SWT należy wprowadzać w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu. Wartość SWT należy wskazać w szczególności w przypadku kodów 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85.
- (470) Statystyki dotyczące SWT często opierają się na liczbie sztuk. Taka dodatkowa jednostka nie jest jednak systematycznie określana dla SWT określonych w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁷²⁾. W związku z tym należy ustanowić obowiązek, by w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu podawana była nie tylko masa wyrażona w kilogramach lub tonach, ale także liczba sztuk w przypadku całego przywozu produktu objętego postępowaniem.

9. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (471) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia 2018/1046 ⁽¹⁷³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (472) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz niektórych przemysłowych wież wiatrowych ze stali, nawet zwężających się, oraz ich sekcji, nawet zmontowanych, nawet z osadzoną sekcją fundamentów wieży, nawet połączonych z gondolami lub łopatomir wrotnika, i które są zaprojektowane tak, by możliwe było zamontowanie na nich gondoli i łopat wrotnika stosowanych w turbinach wiatrowych zdolnych do wytwarzania energii elektrycznej – na lądzie lub na wodach przybrzeżnych – o mocy co najmniej 1,00 megawata i o minimalnej wysokości wynoszącej 50 metrów, mierzonej od podstawy wieży do spodu gondoli (tj. do miejsca, gdzie górna część wieży łączy się z gondolą) po zakończeniu montażu, pochodzących z ChRL, obecnie objętych kodami CN ex 7308 20 00 (kod TARIC 7308 20 00 11) i ex 7308 90 98 (kod TARIC 7308 90 98 11) oraz w przypadku przywozu jako części turbiny wiatrowej obecnie objętych kodami CN ex 8502 31 00 (kody TARIC 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85).

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego	Dodatkowy kod TARIC
Chiny	Chengxi Shipyard Co., Ltd.	7,5 %	C726
	Penglai Dajin Offshore Heavy Industry Co., Ltd.	7,2 %	C727
	Suzhou Titan New Energy Technology Co., Ltd.	14,4 %	C728
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	11,2 %	Zob. załącznik
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,2 %	C999

⁽¹⁷²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽¹⁷³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 28 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: *Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.*

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do turbin wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1, pochodzących z Chin w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się cenę netto na granicy Unii, przed ocleniem, wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Cła antydumpingowe, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się wyłącznie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Organom celnym państwa członkowskiego przedstawia się ważną fakturę handlową. Taka faktura zawiera wystarczająco szczegółowe informacje, tak aby organy celne państw członkowskich były w stanie ocenić prawidłowość zgłoszonej ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Państwa członkowskie co miesiąc przekazują Komisji informacje na temat ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, zgłoszonej dla wież wiatrowych, o których mowa w art. 1 ust. 1, przywożonych jako części turbiny wiatrowej, o której mowa w art. 1 ust. 1.

Artykuł 3

W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1, niezależnie od ich pochodzenia, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę sztuk przywożonych produktów, pod warunkiem że takie wskazanie jest zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁷⁴⁾.

Państwa członkowskie co miesiąc przekazują Komisji informacje na temat liczby przywożonych sztuk objętych kodami TARIC 7308 20 00 11, 7308 90 98 11, 8502 31 00 11 i 8502 31 00 85.

Artykuł 4

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chin i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów pochodzących z Chin, opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu produktu objętego postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁷⁴⁾ Załącznik I („Nomenklatura scalona”) do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Fujian Fuchuan Yifan New Energy Equipment Manufacturing Co., Ltd.	C729
ChRL	Shanghai Taisheng Wind Power Equipment Co., Ltd.	C730